

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

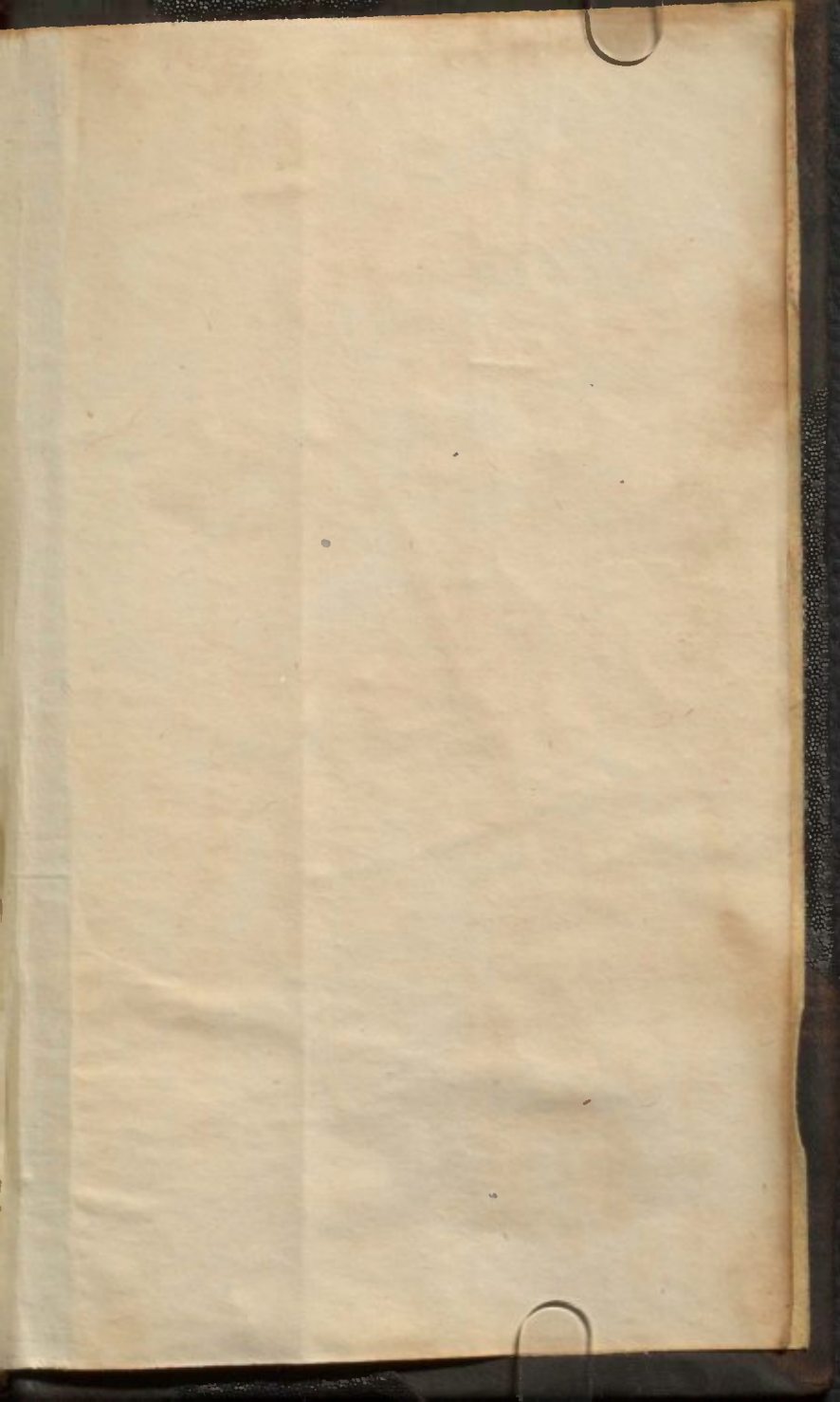
7785- 20

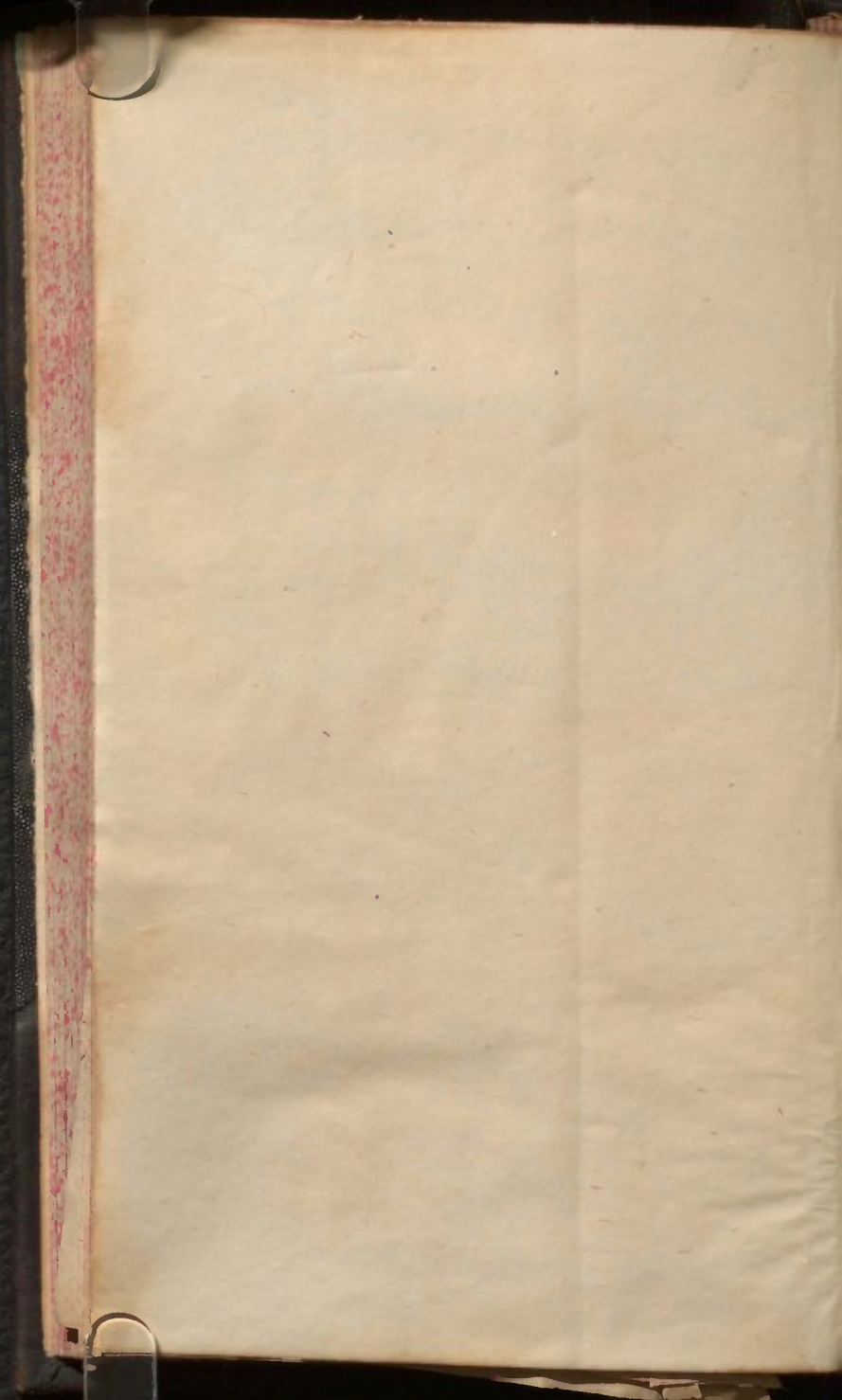
M13

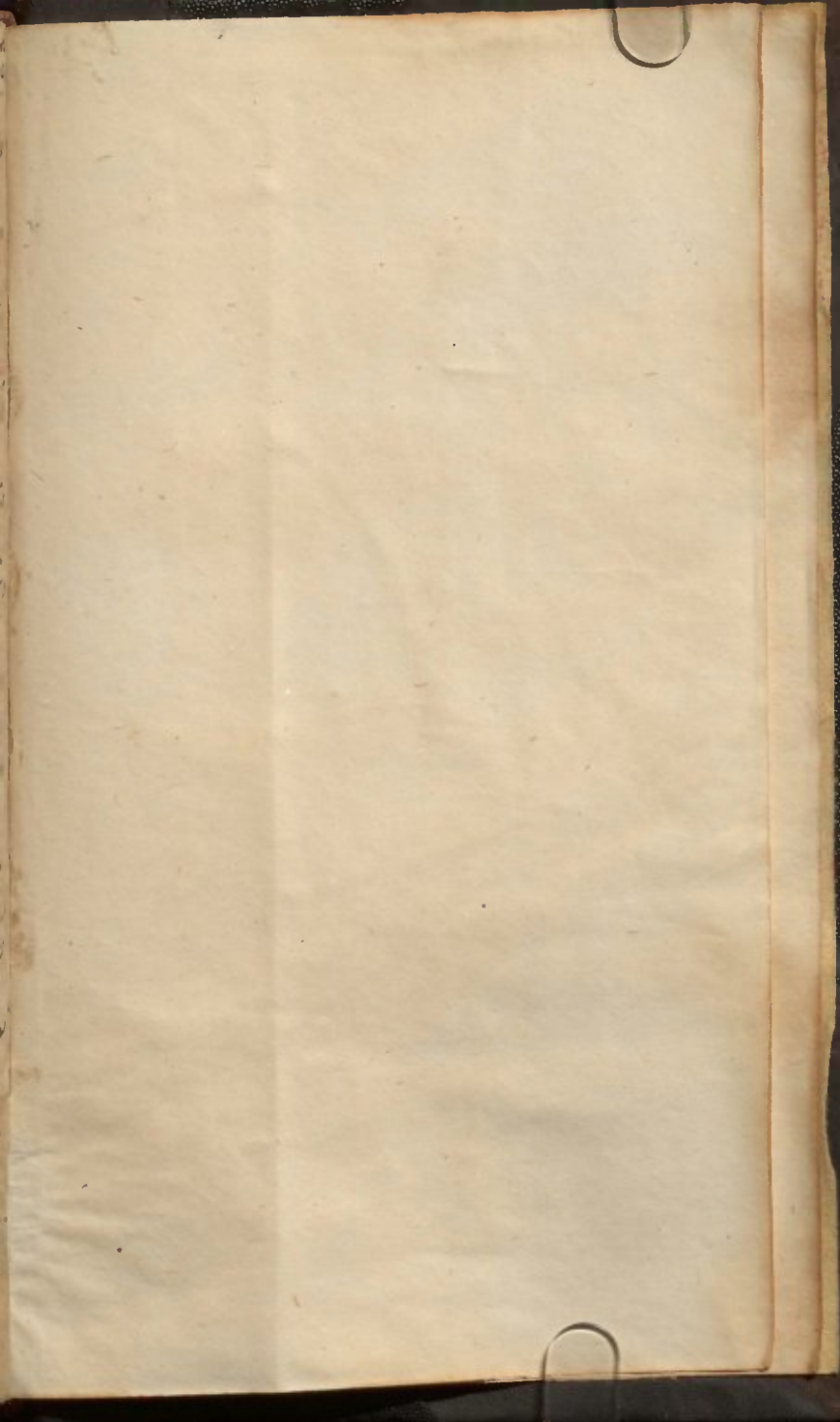
7785

20

بیحال نماید و چون را آب ز فواید گرفت تا ضعف تار شود و اگر در
 سر نام خون بینی روغن کوه از آن کوه که در کوه کوه است
 اگر از حد اعتدال در گذرد باید که در حد این است
 آب جو در زیت تمر و زرد شیره جود آب انار و جوش شیرین است
 و همچنین بعد از پیس که آب جو بهت و دم سرد کرده بچاه غوره باشد
 و نم و دم کلجین سوده در آب خالص ملک که بخورد و اگر بسیار باشد
 آب کوه که در میان کوه بخورم دو درم در آن سائیده دهانت که با نم نرم
 طبایر غوره بخورد و پیش از آن و با بره که با کلجین غوره در آن
 باشد و اگر تا لبان باشد برک شود
 و غلبه و صاف در ۱۰

معدن

در سه لوله آب بسته و چهار لوله آب کهنه تر و لوله فلک است که

در سینه که در زمان زمان بگردد و بدماغ و الود و بر سرش م صفرا و ب

و در مویک سیلوفرسه درم عفتاب ده درم لؤلؤ یا بوسبت درم

و آلوی کجی را ده ده وانه کهنه درم بوسبت بلبله درم بهر ایه سس ناست

صندل بقدر سه درم در یک لاراب به جوش بد جوش کس درم

بماند صاف نموده بخورد و اگر این م بلغم مانده عدست آن است

سرم رایج و اختلاط عفتاب و بسیار جوابه فراموش در طویست

بسته و سایر عدلمات غلبه بلغم است خللح لال بد میرت بلغمی

تند بد و سرشام با مین بول است بلغمی بر یک آب و ال

که کرده باوه بدماغ شده و صلا سوم درم در

ب این صوره یا جوش بلغم

و بعد تفیض یا جوش

مداوم در مویک

نفعه و سیوا بوبیدن نافع است اگر از بلغم و باد بود و سندی و والذی خورد
 و در نفع و مصلحت همه برابر بوده همچون آن قند سیاه آنچه کوه کرده
 نیم دلم نهار خورد و مگر سیاه دانه در سر که تر کرده در سایه خشک ساخته تا صبح
 سیر عورت بیدار قوط کند نافع است و خوردن سیاه
 تیر نافع است از خوردن و بوبیدن روغن کچال خضر از نماید نفع چهارم
 در مابست اول بویع عظمه مالک از مالک بیدار بود کوه است چون تمام می ماند
 فایده کرد و نشخ و تند که عمارت از نشخ شدن در دست مایه
 باشد و قوه در عینه اطوار تند خود است این همه از باد میدارند و در
 که بی عیب خلطه از اخلاط باشد آن تیر دلفه نافع است

خلطه کرم سیرده در دم بکوه و انا
 و نقلین و سندی بر کرم نیم
 از بکرم تا خود در کرم
 چهارم در کرم

بچکاند برگاه هم ایلیک درم باشد پس ده خندان باشد مدت عدد

خود است نیم سوره بار جدول و سنپت وار و سبک و دیگر اراضی ماور

و بلغم انبر ماع است و دیگر اراضی جدول مال ککس و جبهه سوره و مخمس و سوره

و کله غیر و کوه ساه و مخمس کواح از هر یک دلمی جو کوب نموده

در سه دلم روغن کنجد خمیر کوه درسته بچکاند هر روز در مالد و سرس و باهی سلا

پیر نیز نماید فالج انبر ماع است و دیگر همچون سیر لس ماع است سیر منفع

ده دلم سیر فاحه لاریجه جوشند سیر در سیر حون علیطه کوم لاریجه و اعل

کفچه زنده نام تمام کله خود را که از یک دلم تا یک نیم دلم

اعضا و تسخ که از ریح باشد رگوت تاب سائده

مدالو زور اول لفع طار کوه و دیگر کوبت در خشت

مالد و دیگر کوه هم بر کچور وزن کرابر کوفته

سور کوه کده ستر کک لار

مکوه در مورم

بار در عن کبیر سائیده بر اخصایه باد بالدرغ احوال صحت بود و بگر
 سوم جابر درم سکرف بکلام محوم را در اتمه در آن سکرف بود افلاک
 که بر پایه یک طلا کند و نیم گرم بر عین خود درونند و فصل ^ع در فایح
 این غلت را در نزد و کما بهات گویند و در دست زخم بدن در طول
 است هم بود را ابتدا ماسه زور مخوف است غلغله آن غلت
 مکت سبیه درم بوی مغز را سه سوده بر عسل مخلوط شده به آب
 نیم گرم سه روز متوالی خفته کند و مفت روز از خوردن آب سرد باز دالو
 بجای آب با عسل به خوردن آن عسل بکنج و آب جگر کوشاید تا لذت
 برود و دیگر در کما ت بوی عسل بکنج و آب ده جگر بولسته که کجی دارد
 هر دو باید در خوشی مفت جگر نماید نیم گرم ماسه را بخورد از
 که در آب نماید لیس از لعلاب بود و لعلاب
 بویست منج با درمان بود
 جدام در سه سوده
 با لعلاب درم عسل
 کس

تفعلین و تخم کرفس بر ناک جامبی ناک سنگ و بودار و حیدر الدین
بزرگ پوست بملحه از هر یک ده درم رخمبب صد درم بد با روغن
کوفه تخمه قند سیاه پسته زایر امیخته مقدار یک کوزه معلوله بنزد و هر روز چهار
بهراب گرم تا صبح روز به خورد و لغوه را نیز مایع است و دیگر از این قالیج
بسیار نفیست رخمبب لیس و کس دام با بیون کس دام هر یک صد
سایده ماب مبروح نموده بوقت فرض سائونک لا ارد و کجند
سیاه بر لاش نکر از روغن خوشنمایید اول فرض با بیون در روغن کور
لغاتیک بر داشته تا سیاه بخرم کرد و بعد از آن فرض رخمبب بدست
از بند بظرف جمع فرض را را یک بعد دیگر در روغن کور بنزد
از لاش بر آید که حتی بجمع نموده کغاه و لغوه
بدر ما و احوط است که در
دواست و دیگر
طالع درم
درج

و علاج کند علقه است بلغم سپید چهره در فتن آب بنیج در میان و غلغله آن
در وقت یهوشه معطیات بدید مسک لمجکته و ما کو تبد در
و جایه های و اکثر مسکوت به مع لوعه هشیار نه کو می سر اورا سیرا
و بانه نافه سرد یک سر او در زود تا ارف ان غلط تحلیل بدید و هوکل
بعد ارف تیر این لر لر به با سمانه یا لیسیر بدید با و علقه نماید بعد
هم در تقوه و ان علقه است که در هنر کج کو و خشم فرار که و در حال بدید
خاموش نتواند کوناسه در خوف است علقه آن آنچه در بات اوک
بفایده گفته شد نیز باغ این فرض است دیگر علقه قره فقط در خردل از
ارام و معطل یک درم درده درم عمل استخرا غمزه کند
تقدیر با ضممه به بخورد و دیگر خوب سیده و نامم وارد
نیل همه اوعت کند که رقمه پوسر استیاب
اروغی و سوره هر رخا حیرت
بند و مگر سیر و الموزه
سید و ان

مخوف است و آن خواب را از حالت کرازه که خون ناپاک بر روی نهند
چشم باز کند و بار خواب کند علاج آن غفلت آوردن در امور ناپاک
در بنوع دید و فکر کلیه و تحسین لسانی یاب بود در بنوع چنانکه با عطر اندوه هر
ساق محکم نمود و در بدین آرد و بیدار از کرم عقل ده درم و در اول و
بر لب کرم کوفه در شب و صبح است حوش داده تا نه درام ماند جا به شیر که
خفته کند تا بخارات از سر فرو آید و در غلاف که در قالیج تحریر کرده در هر سه
زنت وصل ^۹ در قابوس ان الالهاره در سده گوید این ^{لغلاط}
بلغی و لودای است علاج آن ریاض خان خیال کند که صبر از آن ^{مالک}
است او را از فرو گرفته نموده که نفس تنگی کند بلب نهد و در هر ^{نقطه}
و این منجول صبح که با بسته علاج آن اگر علاج ^{غلاط}
قیفال کند و اگر علاج ^{نقطه} بلغم با ^{مالک}
یاب کرم بدنه تا که کوه و طعم بر آن
یاب کرم بخورد و در هر ^{نقطه}
بلغم بلغم ^{مالک}

چهار درم دارچین یک درم کدو بارون یا چوب کرده در چهار درم
بر او درم بخورد و در حب الفصاح بقدر نحو سه چهارم شنب پیش از
باب فرود بر این مرض از هر قسم که باشد همسر معالجات زیر بر سر
و بسیار دقت تا با قلد و نحو و اندک به سحره لایم نماند هم طاعت طعام
نخورد در شب باغ غلغله صبح است و در شب در صبح باغ
از خلقت خون ظاهر که مفاصل یک یک در بر هر ساق باغ یا یکدو
صحی است که یا یک ساق یک نیز در آن خلطی و یک یا سه روز
بسهال مطابق مرض دید در حب الفصاح جوان الا بقدر نحو و یک از کوفتی
سبب بود که فرود برد در کسح داود او متوجه عاقله است
مانند اگر صاحب مرض عورت با اول در کس
نموده است و در کسح موه و غیر آن
که قطره صفیانه و دیگر هم معونه
سوزان پنج جان
از دقلم

از فام که بر آن نشیند بکعبه و همان قدر سیرت کرده بر هر دو اسامیده
وقتی صریح به آب لغو کند بر این یک اقسام از آن کوره است آب
سائده که قطره در میخ چکاند و گنج ادا نش کرده بمسک لیسینه سیره
بر هر دو بدید و بعد سرکه از هر دو نیم تا سه روز تا ماه بخورد و غذا
برنج و سیر کند و هر عاقله قره لطف خود کس لعیاح کوفه بجهه کوبیر سعی بر سر
از هر دو نیم تا سه روز تا ماه بخورد و بر اول مقدار چهار مغزش از نوبت خورد
در آن همه عفو نماند و دلجهاد و بایک ماییدن و نالیس کرفس بر ماییدن
و بر وقت بدن صریح عقلت آن وقت آن عضو است حاجت
بسیار نوبت اول لبت از از دست تا با بر صریح لبت
عضو اطراف موی دست و پا به بند بجهت بار صریح بمسک کورد و در
نوبت بالا و آن عضو کرم بند و با بخار دماغ صورت بماند و
در چهار روز تا ماه تمام دفع لیسینه از
و لغوه در آب روان و در دست
پایین نگرین و ایچو قاپ
در دست لیسینه

شرب خمر بسیار مع اکثر نفع از جهل سال زیاده باشد بنوازیس
علل آن اگر از سرد و تر باشد نهی مناسب بود و در
درین باب نجات نافع است آن صفتی که در دم حکم خط است
خندید استر بنیدم نقل ازق ملامت کند حاجت است هر دو
سنگ ناشاید گاه گوصل باب گرم خورد دیگر صفت انشا و معجون
حافظه الصحت خوردن نافع است دیگر واقع جهل در سر است
داودی و ربک سوه بر یک ملامت لیسند هر دو تخم رتوره نیم دام
کوفته خسته بعد از صحران کوبیده برادر کوبیده بخورده بسیار دیگر الراجز
نه و بعد مع باشد اسفوط مطبات کند و مویان قاض
رود خا و خورد و اگر بعد از آب با علل آن در
کوفته است که اسفوط در مایه حویلی و آن
لقیب یونان فله سیاه است
و خوشتر و موففتر
هر قدر فنیان
است

خس خس بلبام ساییده با دو دلم سکر تر لقمه آورده بخورد و دیگر آب
خیار می بخندام سبزی کرده نبوشد همچین آب که دو دلم را کام کرده
باشد عدالت آن خلط لغز و نواری فرود آید و تن گران که علاج آن
خوف کرم کرده بر سر گذارند تا وقت آن بدماغ رسد و کرم از تن و بیرون
کنند و ملک در خرد کرده کرم نموده بر سر گذارند تا وقت که نفس کرم از
تن بر آید و دیگر کوشش سیاه وانه در سکر که تر کعبه برالتش لقت داده و در
تنک بسته بولند و کرمهای بهت کوفته اند یا در بنج بکنند و بکنند و دیگر
شربت زوفاد و کرم سرت حسن خس هم لوله در هر دلم آب مالک
علک که هم کرم بخورد و دیگر سکر نه مالک در خوارت کاویا سیده
شند و کرم را بر قسم احکام فرست قویه بهترین دوازده بار کام
در دانه لول از بر یک مالک در ساند دلم
وقتی خواب کرم مانند قوه به خورد
از مقلین حبه شکر یک مالک کسیر
در سنج پیترج و الکی
احکام در لوله

زحام و زلزله و پیس دفع گو در مکر حب الشفاء و معجون الصحت از زلزله است
 تقید و مکر شهرن خوردن بیل جمع ام زحام و دفع است هرست و مکر حب
 الطوخوسی از مردم باج درم خوردن موادست نمون نکره در بود و تریل
 و ز نو در کرب و صوف لصر در کبر و در نکره دادوی مجرب گو سنه و مکر کبر است
 عطف ز خمیات گو نه شب در از و بلیاب و منفا در از عشا و بالیج در از
 و در سینه کفایت صفت ساموسم در حرار نغم سوسی که که نکره بقا گویند
 علاج آن بولس این ملک است اطریقی زانک همه سا و در آب کلوی
 تراوده هر هفته بدایه در دریش باید و مکر لاسیاه نیز کند و مکر او در کف
 و نخی با عا و لیجا کعبه بولس داده کرد کند و در سر اند الو و بعد
 سینه نوید و مکر حب است با کینه با عا و نازا و سینه در سر اند الو
 در سینه غیر و میدار لشهادت خور که در سر روی بدید
 از وی ظاهر گو مستعد است ظاهر رفیق و حاجت
 بیشتر و قبضال بلند یا حجامت کند
 باید و لو از فضل موات
 دیگر قسیده و خا و موات
 سه درم ما

و هست و ام سر که انداخته نماید تا مردم که بر سر مال و دیگر قبیله بلجر میخارند
در روشن طبع خلط کند و مال و دیگر لوبت به نفس مرد و تلخ را میخورد مال و دیگر
طلد کردن سر کین تازه بآب الفیل که به بند و کاندو گویند در بند
موجب فخر و ابرار و خوره نیز فصل هر دو هم در دار التعلیه و دار الحسنة
بغیر ما و خوره این علت بیشتر در مورالین است و کم در سر حدوث این از
اجتماع رطوبت فاسده است متحرکه که تنج منج ضعیف که در بریز
علت آن که خون جو زنگ آن موضع سرخ باشد و از بلغم سفید و از
صفوا از و از بود سیاه اگر از دم صفرا باشد فصد قفالی و جاست نیز زنگ
و ملک در آن موضع زرد و ریلک یا سه لرت میوای آب لیمو انجا مال
بوست نماید که از بلغم باشد نسیم صفت مکم مانده تیرا هر دو هم بآب گوده
تا سه نفی بر نفی یک روز بعد خوردن ادویه انموضه پارچه
گویند از هر چه کماله کرده مال و دیگر قبیله بسیار بر آب
مردان خواهد شد بعد خرابانند سینه
بالمیده رطوبتی که از آن بر آید
الحسنه حاصل المیده سر
مگر کف سیاه

کنجک سیاه که به بندور جهان مویید یا زینور سیاه را باروش کنجد بریان کرده چنانچه
بموز و دروغ مدکور این موضع هر روز طلا کند انواع باد خورده دفع کوه دیگر روشن
خانه انکوبل ملک مرتبه نهاس سه مرتبه طلا کند ظریفی را در اول وقت
انت که حسنه الاطالی تباب حسنه سوره یک شد دیگر موضع رقی الاغلب زده
بیا چاک و شتر خراشیده جبهه معبر که بخیر به آب کس کرده طلا کند در دند
فک زینور و کرم و کس برین زوفو خاکسترش بسیرش اس کس طلا کند
اگر کوبت بیا نیند قوی به لوی کوه در اعل جارا بخیر خراشند و در بوجه
در او خرد کنجک زوفو صفت کرده طلا کند موضع را بیا رچه دست بیا چاک
دسته به خراشند تا سرخ کوب باز سر رسد هر سه روز بمالد دیگر پس گفته پس
با شیر میش سه شب طلا کند اما اینجا خراشیده سرخ کند و در اول
بیت مالیده هر کند لعه به آب گرم بشوید دیگر لقا
که میندو خاندن بکوبند لقا رو خوب ترانیده و لوله
ورق عاچده در لیمان حک کند و
در سن الشوزان علیه است
این مویید خلد
باب

مور از ریختن بماند و دیگر هیچ خوب کبیر ده در دم باب سستی کرده در نزد
دام آب و هست دام روشن کجی چون اند مالک ماند و این راهها
کرده بکیر در سب موی را بدان چرب دالوار و مصلحت بانگ
سایه بماند و مکر بر از ریختن مور و خارش و کشش موی سه سر دریش
چرخ و موی سه کوهه مالک ملک ملک ملک موی نیلوفر یعنی
گلول از هر یک یکدام سهید هم دام دوا با باب سستی کرده باشند
اینجه ماند و یکپاشش بگذار و تا حک کوبار بسوزید فصل بسم در حق
بعین تر قیدن موی صورت این علت از خنجه میوست ^{بوجود}
آن هیچ کوسس کجی سایه ملک نیلوفر مالک مالک مالک کوده طلا کند
سینه اطمینان بلبلیه بلبله نولش این بیخ نمک را آب بسوزد که سبزه
موی خور و عورت بر آورد و در شوک در او
آب و موی در افراط وجودت شمع را
آن موی بلبلیه و عورت آن موی
مانگن ده کوه موی
موی در اسامی
موی در اسامی

فضل لؤلؤ در رید غیر در چشم اگر از خون باشد لوران و سرخ و نیمه نماید
علیه آن رک قنقال از برود دست بساید و اگر ماع لؤلؤ کبک الحبل
کشاید با بر خاک کردن حیاست ساح ماکد و کند بعد مطبوع بلبله
ما مطبوع حصار صبر طبع لازم کند نسو نریک در رکبات غیره لؤلؤ
ان روز که چشم بدو آید در حال یک و نوزده سائید سیره لؤلؤ کبک
اگر در چشم راست باشد در گوش چپ و همچین عکس آن بچکاند و دیگر
معدن بلبله از ارض چشم چه خار و وجه یار و مجرب است زعفران و با میران
خندید استر طریق بقید طلق بقید اصل اللوس س و معقول چاکنو
مشرقیه ملک کبر یا بوسای نوزده هر پرده همه در آن برابر کوفته خسته
صلبیه کرده سیاف ساند و قمر حاجت بگللاب بوده کرده کردیم

الاکند و دیگر لبتن تراکنت با حکم معکوس بقید است
کک نیما سه باخته خورا و نهد خوب بسجی نماید
تعمیر ملک طلکند و دیگر بکلمه و اضمول از بر
ملک درخت نیل با چهار
طلکند و دیگر در آغاز
است باشد

چشم است باشد در ناخن نزل است با چوب و اگر چه باشد در
اگر چه باشد در زخم که کند و در آغاز کفایت شروع مولا هر چه گوید
بجمله در بوی و پدید می آید و کون و اب لیمون ها عدد را که عدد آنه گو
بر لیمون که باشد با بد لطرف این بدسته این ناچار که هر وقت کند
بعده بر اطراف چشم ملد کند که سه مرتبه مکرر کند و این عمل
و غیر در آغاز بوی است باید که طلب ساییده با لاد و گوشت طلا کند
و نمک سنگ دو در ملد با بوی و کیر و پلید بر یک بیدام به آب
ساییده ملد کند و دیگر یک لکه و نده نازده مالیده در پای توپلی استنج صح
و طره در چشم چکاند مایه کبر مکرر ملد کند همان طور از هر زخم در چشم
و صفراوی بهترین معالجه است و کمر است خنک سس نمک رسوده در کس
ضمیمه بلوار از نمک در دم کوفه توپلی بند و باب توپلی خنک رسوده
در چشم خاند و بر او توپلی نوبل است او دیگر که از هر زخم
یک عدد و کافور و سرخ و انجوان یک سرخ
در آن است نفع طاهر بود و مکرر
طلد نماید بر او مرفق نظیر
خوب است از آن
بجو و کوفه

و بحیثیت در آب تر کرده لعاب آن در چشم چکاند و زردی و سفیدی
 مریخ و زعفران سوده طلا کند فصل سوم در سیاق تعمیر چشم و چشم عدس
 المرار ابله بنامد باق و اورانار المرزاج کرم بوی و غلبه خون باشد فصل اول
 قیاق با صیحات زیر ترخ کند و کوبه بخارات کرم و اول المرزاج کرم بوی
 نبات بشیر زنی سخن کرده در چشم شد خنده زردی و قرص و در اوست نماید
 هر در طلیم است از آن لعاب سخن کرده بر فصل چشم کشد و دیگر جابون
 بوزن یک درم روغن چهار درم تلخ هر دو آنخته به بزند چون سترغ گوشت
 فرو نیند نگاه و الله مقدار مویز یک خورد و به لعاب و هر سائید در
 چشم کشد و اگر بیدرم کا فور به این ضم کند او را شوهر صفت لعاب کفای
 نه است و دیگر بلبله و تخم لاری و ماغن قبل که لیون آن زیره کرده بایند
 میساخته در چشم کشد برده را نیز دفع کند فصل چهارم
 علاج آن سینه در شب بر آن چشم داشته
 نقره بخرانند لعدده جالبو حبه
 داشته باشد همان
 با حبیب جبر الیوم علقه
 مدام بی چشم

بن چشم از آمدن سرخ و دام علاج رک قفقال کن نیزه و آنچه گفته مطبوع
بلید دهند و دیگر نوره لغید یا یک لوده در چشم کند که در یخنی فرو و خاک را
پلک و سرخ رویست و مع کوهها سس در حله لغت خارش تنها علاج
قفقال کسند و به کرمه بسیار او زود آب سماق بقلاب لوده در
چشم کند و دیگر قوتما سیر و قوتیا لغید که سنگ بصیر باشد و نبات
بر آب جیب زور زور به آب سرد لوده در چشم کند و نیز لوده
کنیدن نامع کت و دیگر مغزسته امله یک حصه و قمر خسته بلید و حصه و مغز
خسته بلید حصه کرفه همه الیاب اشش کرده صفت از دور چشم
کند خارش و آب رقی چشم باز و لودن فصل هشتم در سلاق لغی ماهی
و آن رقیق نموی زه و طرشند پلک چشم باشد در لغی سلاج بند
و نیز به غیر علاج است علاج اول دماغ را به نقطه آب بارسان
باز به بخارات گرم دالواک باید که همه آنها
القاء قوتیا سیر و سنگ بصیر و رقیق را
و بقلاب ملک کوه در چشم کند
و دیگر مغز با دم کوفته
دماغ و معدن

۲۴
برو و آب گوده بروی طلا کند فصل دوم و ششم و ششم و ششم و ششم و ششم
در لذت در کنار چشم پدید آید علاج بر جانت کردن صحت کند یا بر زخم
دیگر اگر چشم راست یا بد راست زبانی صحت و همچنین بالعکس آن است
خام بخت باره مضبوط بند و دیگر مگس اسرود و کرده بدان جا مالید و دیگر
در امتدادی موم گرم کرده بر دست خدایت چسب کند و دیگر گنمش هم باره کرده
اند که کرده بر سیر گذارند و دیگر شعله یا بی سخی کرده طلا کند و دیگر آب
صبر تو طر گوده باله دیگر گوت آب گوده طلا کند و اگر بعلله به نشود بمغراض
ببرند تا خون بر آید فصل نهم و دهم و یازدهم و طفره یعنی ناخونه علقه تخت و مانع از
به لقطه یا رتائے و یا از ریم گوش به علاج در چشم کند و دیگر کند و بقلد گوده
در چشم کشد تر و قوی طاهر کوه و دیگر سنگ و قرقط بر حصا و کوه گرفته و
سختی محموده لقا و دلو و در چشم کشد و دیگر صفت ناخونه سفید
و سنگه پوست میفرمونه سنگ و قلقط کوه و لقا
بخندند سره در چشم کند فصل دهم
بر بقیه چشم علقه زلال بر یا زلال
و دیگر بر گویر گنده خوار
قدم در بدنت

و شرب بر اوله یک درم و اربع نیم درم و جوزی زیتونی و اوله یک
چهارمیه درک نیم چهارم و همه را در انس کرده بجسته در چشم کشد و بمرکت
برود و ناخونه و لاس چشم و سرخ و جمله علقها که در چشم باسته تنها سبک
و شرب برابر کرده نموده در چشم انداخته نافع است در تیه علقها و بمر
ترکیب خاص میل از قنبره یا از طلا یا از مس یا از شرب تر سبک و سنگی و
از بلبلی و سیره سبک و دروغ خام و کبیر آن سیر ز گرم نموده در آن سرد سازد
قاید بسیار فعیر کرده کشیدن این است طوشش روشنش و تیر خواجه سبک
و ناخونه و دیگر لراض چشم را در اربع قطعه سر و کسم در سل آن پرده است
سینه بر لایه در هم باقیه بر فعیر چشم که از خون متیاع که مصلح آن تصفیه یا
ست بر حاک کردن بعد از طریق هر روز بقدر دوام بر شش هر روز
تلف در از کبچیه شک اطراف کف دریا با بر
ت برده برابر همه از خاک کوه کرده سبک
بهر لغتیه همان باید کرد چون قوی و نه
تغزاید تعمیر بر و آن مصلح افیون
سبک موی کلک کوه
مورخ کف

۲۵
و موافق که در پنج او طلکند دیگر موی از او موی که نه پنج موی به
سوزن و آن کند و بنفشه مورچه بر سر و آن طلکند و دیگر طلکند خندان که در شش
سک حسیده به با خونس بر او دره بر سر و آن طلکند تا شاید در استعمال
دو سه دفع به رو فصل یا یکوشم در غنما یغریب که در علاج آن اثر
غلبه خون باشد فصد فعیال یا سائین سفید بود و دیگر صابون یا آب سخی کرد
در چشم کند در ساعت دفع بود آن ساعت است فصل تا موسم
در چهار ربع از او در کور صرف در خمیاب و فلعین و فصل و منیل و زرد و جو به
دوازده و سرمه بر ابرویها با یک کوه نمون همه جلز خشک کرده امشب
صیبه سکه بر او در چشم کند غدا گوشت کا و در سه مناسب است
فصل بعد هم در نزول ما و انت یعنی فرود آمدن آب در چشم حدود
این علت از رطوبت است که پیش منقذ نور چشم با پسته و از دیدن مانع آید
علت نزول ما و انت که پیش از نزول حالت مرطوب
کند ملک بریدن مکس و لپشه و مو و این خیال
باشد فرق است که معمر در فصل و امتداد
نیچ باشد ملک دفعه در هر چشم از کوه
و قح در آن نفع ندانم فرق است

را بنگردد اگر در یک است و فراق دیده نخواست و الله شکره غیب
علاج در ابتدا و حسب لذب بدید تا تمیقه کو با زانی ادویه بر او
کند سر فراتنگ در او عن نام او هو نوشته که بسیار بود لعل نیز در
الشی نوشته بر هر الاجرا جدا سرمه ساکنه اول لعل در حرم بعد
سر فرزند حیدر بن سوتر این شد باید باغ آید و مگر حبت زول
آب سرش اگر آید قور کوه کافور با هم سینه بسیرز که کسر در آنست
در چشم کشد برده را بنیر نام است و دیگر نیلا توبه دو دو ام که هر بعد
سه نامت پوست سینه ملل سه نامت آن کجرا از مع نامت
هر چهار را سینه باب حبت بند و بر این موند و در مایه حبت کوه
دقت حاجت ماب نموده در چشم کشد اگر در دو از اینست کوه
قدح آن باشد که علیل را در اوقات تند و کثرت
نهند و بی زرد چشم را ز نور در این چشم نار کرده
نوع معید کوه و الله بر قایم قدح اب سفید
بمنز اعصاب و سمع در ماند و کراه
حبت قدح نزار و معید است

ندالو مفید است **سک** لیم و بیج و باره لیم خلیط و سبزه و کمانه و بسیار **۲۴**

بر آنکه که لول جمع نه کوه و باید که بعد بفتح غمبه بدن و دماغ لا قده نماید
و بهتر است که کمال دانا بعد از رس کحال نام در کمال برین کده
و معارف کند و آن نام آن باشد که تمام مردم بپوشد و صفت
هنر و **۱۶** در دماغ لیم آب و در بدن چشم خلع و دوائی در ریه بزرگ

بسیار است در ریه آب تجویز رسیده و دیگر شک لیم کرده و در ریه
کشتن تخم کوفته در کوهت نر خجسته چینی در ریه بقیه بعد سر و سامان نموده در
کشتن در فلفله که در یک سک بر یک در مرقه و خجسته باب سینه

آمیروند و خجسته از نینب خسته است و یکبار بر دوزن کند بعد چک موده در
افروخته دهو آن در چشم کشته باز در کاه و حل کرده مشک سر و مشک

صله **۱۷** در ریه در برده غیر از آن صلاحه است که در ریه ماطنه
بلک در بعضی اوقات در دوزن و در بعضی بخار و

و تو سبزه و کوهت سر بر لیم کرده چون سر
نیم کن در مردمک و آن در کوهت
طبع پس در لیم بر آنکه کوهت لفلک

خبر اهل طب البخورد بر بند الود آنچه هست علاج آن نوس در چهارم است
و سنگ کعبه بلور سخم صفت سنگ درم همه الوده و حمیه در چشم
و در فصل لب و دلم در عرب یعنی نامور چشم در آغا که هنوز از آن
ظاهر نشده باشد از دو جو به یک درم نان خواه چهار درم سر و سه انوه
هر از بر بر سر بگذرد و بگرجه بگذرد معسر زهره با بول ستر سرد و لاسا یافته
تر که در نا تور بند از درم بیدار که خوب است و مگر صبر قوطر کند بر عصب و آب
خون سیاه سان سب نماید در در اشک بر یک درم یا یک بوده
ر لسان سخت باقیه با دویه الوده کرده در لوانج عرب بند و در او سب نماید
و مگر عصب روت خون سیاه سان کند و طلا را ز بر یک حفره که چهار حفره
باب بر سر است سارند باب بعه در نا تور بچاند در همه انواع نا تور
نان سنگ خیان به سوز که خاکستر کوه ساید ببعاب است
تداومت کند فصل لب جسم در خیا یعنی
بن از خواب بیدار که چشم نماید بخوابد
از دو درم زور کسیر تر که ساید لب آن
مادر با قدر قاقور حلق که اندک در

کرده اند و در کوشش اند و بمرادش قلب و عقیده منبیه می باشد که کرده
برای چشم طلا کند فصل است و سوم در خبر که چشم سبب حدوث
ان آب خوردن با سبب یا لغاه و از تن بول و عا لطایا حانت از کوشش
علاج فلک دست و عا نور برابر کرده و چشم نشد و بمراد حدث لغزازه
کتاب و کوشش و خنک و خیز و عا و سیاه انی برهه با بر کلام که دست دید
در چشم نشد و بمراد کوشش یا سبب در چشم نشد از نوع خبر که کوشش الی
و کوشش و سبب از بول کوشش درم که سبب دوازده درم سبب
آنجینه چون سره لباید و در عا به تحت مجبه برادر چشم نشد و اگر چه درم اواید
نالفه اید از واحد کند بهتر که فصل است و چهارم در عا صغیر الصبر علاج
آب اصل فعل ساد در فرود کرده و وقت خواب در چشم نشد و بمراد
زنبلی و نبات بر هلا در شیر آن بوده و چشم نشد اکثر اراض جسم از نافع
و بمراد صلح خام خواه خورق با نان نجاصت شیر نافع و بمراد فوخته
ایده و فلفلیش و در عا و سبب بصر و طبع بر برابر کرده و بمراد
کند آب سرد که در چشم نشد و بمراد زغوان و عا نور
و مالک در صبح و فصل بعد در برابر کرده
حاجت با آب سرد سائیده در چشم نشد

دبیر و ارادوسر چشم سنگ بصیر الودستی که کوه زنجوخی بلیغ نموده است
تشفیه سیره کوندر بد بعد جمل ساختن ساف ساف و با سینه
سعه در چشم کند و کمر سر و الهفت روز در آب کوهت و هفت روز
در سر و هفت روز در دهن کاو بدارند بعد از آن در دهن مار سیاه انداختند
را به بندند و مار کور الودر گاه صاب سنجیده تا یک ماه بدارند مار را در چوب
کله جامه و کله یک جاکه یا مید در چشم کند مرض الکرجه قویه مری
با بر دفع کند دیگر پوست تر سله و مریه و این کسه و کسه و اگر در چشم
کمر و مانند بعضی مرض کسه است کسه همه الودر و سنجیده بدارند و در دهن کاو
و کله سنجیده در اخر از درام کوزند خوراک از دو درم تا سه درم دبیر کحل
و در سار دهن ماب لعاب بقد است نسخه آن مودارید یا لفته دو درم
امران چینی سه درم و بوره از مضر چهار درم و سهما که در فلفل و زعفران
یک بلورم و سنگ کبقر لاط همه الیابریک بوده بجایه سنجیده درام
سنگ بصیر ده درم و مری قمر فندانه هر چهار درم یک نفال
نحوه کوه کوه از لاش فرجه اورد و کرد در کوه بعد از
نیش درم داخل ساخته ملک کند و در
نیش درم بعد سر و شدن و مانی بونه

و مان بونه کش و دیگر بون کرده آنچه حید از او بریزد و باز جان طرفی اول نشین
یک لوله برین صبح که در چشم کشد و غم تر مملد که در اطباء هند مشهور است
اگر با جفا ساخته باشد پیش از طعام بخورد و هر چه با بند فضا است محکم
در برقان لغیر از روی چشم علاج آن شیخ عبدالکودیه در باب اولی که در رتبه
پو کند به بر آمدن آب بجات باید اگر مرض قوی باشد شیخ بندهال باب کوده
در بین دو نظره چنانکه بعد از هر سه که از آب بسیار ازینیه و در آن کوده
خانی طنت طنت بر آید بعد از آن در هر سه دست و دست تمام دست دهد
و سیخ که با هر و طلو و لعینه روید و آخر از زرد محرقه پیدا التو ما الفضا به
شب همین حالت آنا خوف نماند که در آخر شب همه اعراض دور شود چشم
برنگ اصلی خواهد شد با عقیده در یک روز از برقان خلاص شود و اگر کسی بهر سه
بره الیوم است یا بندهال حکم کوده بقدر یک سرخ در سینه بدست
و تخم لود تخم قوری تلخ همین حکم دال و دیگر کرمت و بنار نافع است و یک
بیهو که عاوان میدارند یکسیرت در صبح نفس و لم آب طاب که در آن
صباح که آب صاف که بر آمده باشد بجمعه بر خورد و دیگر در
ناهانسه با سیره کانیسه یا با دمانی بخورد
کاشه بار کاشیه خورد تازه یک میل در

باب سوم در اراض کوشش صفت برش فضا اول در وضع و

یعنی در کوشش اگر از خون باشد علاقه منش سرخ تر شده و تر که گاهی کوشش

علاج قصد تیغیال و طین طبیعت با طبر لقای صغر کند دیگر روش ملک

باروخ با دام یک دام سرکه انور صوم در طاس نقره جوشانند

تا روش مانند صفت کرده بلعیر و در روز در کوشش همچنانند و اگر آب

در کوشش همچنانند مفید بود اگر کرده با هم نرمند آب آب او باشد علاقه

صغراوی است که بشیره و چشم از نماید بلخ و در دستگی بود علاج سیران

که بسرد است با در کوشش و در نیدن مفید است دیگر بر ابر در کوشش در اول

ریم و طین طلین مجرب است پوست بالیس با سیر یا بول بز روش

ساده پیچ نمایند چهار چهار پیچ مو در او کعبه بلعیرند و اگر در کوشش بول

بز روش اینجه بر نند چون کوفته کوه صفت نموده کف اهدار و صدف در کوشش

نزد و بر آب سرگیس نازه آب و بشیره لیمون در کوشش رختن نافع است

چون در عکاف چهار دام صمغ کادو و دام بچونند چون

از در کوشش همچنانند علاقه در کوشش که از باد

چون آوار طبل و در کوشش در در جای علاج

که چهار چهار حلال او غنیمت

۲۹ روش تریح بگیریند بر ابرو غش بول بر امیر و سپید چون او غش باندیم قطره
چند روز در گوش بچکانند و مگر پس افسه و پس که در ماه چهارم و پنج باب سیم گرم
در گوش آیزد و مگر شیر بود و شک در او که بحد یک در مگر
سنگ رابع درم بود بهر سه نسخه سیر گرم در گوش بچکانند و پلاس بر آیزد
و مگر زنجبیل قطره اسپند بر یک بیدرم باریک بوده باب مرض سازند
و بده درم و در غش بچکانند بر میان کند چون کوفته که او غش الا صفت کرده سیر گرم
در گوش آیزد و ساعتی توقف کند و دیگر نصف لیمن بریده و بده
بر آن باند و بر گوش بند ما گرم که قطره چند از آن در گوش آیزد و عسل
که از بلغم که در دو تخم و اما سست و ماه ریم در موار سرد و سیر که علاج
تخم که حکم نموده بود یا عطفه آید و مگر بیخ رقوم کوفته در دروش بچکانند
کند چون کوفته سیاه که در غش کور سیر گرم در گوش آیزد ساعتی توقف کند
و دیگر سراب تند در گوش آیزد و آید کوس در دو گرم که از بلغم و باد باشد
همه دفع کرده و مگر کربک یک نخه در او شده بروش جرب کند
و بر گوش بند چون گرم نرم که و باله و آب گرم بستد و کور
بنت پید فضل و دم در دو و اللذون غیر در گوش
شده یا دانه یا مانند آن در گوش رهو علاج

دیگر وضع گرم کوشش غیر جوهر عرق بلبل و روز تلخ مساوی است ساخته در کوشش
اندازد و بکبر صبر لعل طرباب جام نموده در کوشش نبرد و بکبر بویاید کرده
در کوشش بریزند و غیر در کوشش نبرد و بکبر اب بر آب لعل و اب
پودینه بسرا بخورد و کرده در کوشش بریزند و بکبر سره لعل حکیم در کوشش حکیم
دیگر بخت دانه پاره چینه بر سر میل محمد و بکبر خشک که از صبه سالیانند و
در کوشش بریزند تا دانه با و چسبیده برین لید فصل سم و قرصه اللون لعل
ریش کوشش علاج آن زره ما و هر صبر عکس کینه بر هم انچه با لعل کینه شده
پلیته کند و بر آن اوده صبح و شام در کوشش نهند و مکر لفت دریا که در کوشش نهند
قرصه قدیم و جدید وضع کوه و کمر کرسیره آب نم نیر و انگ کمد الفع لعل و دیگر
تقار کرده یک دام حک در کوشش اندازند و بالدر آن آب لیمون بریزد و دیگر
کوبیده اسکند از بر یک در مراب باشد ملک کند و چار خیدار کلک
لغجه در برابر و مراب اندازد و سپرد چون او غرضت باشد و او و سپرد
رم بر وقت صم گرفته از چوب تنبیر و انده و صفت کرده
دیگر بیدک لسی کرده بر زور در کوشش اندازد و بچشم در کوشش
در طین غیر مایک کردن کوشش و آن اوان
از صفت و مایه علاج آن از خشک باشد
و بهر کسسته نماید کوشش بکبر او کند

نیب

و در بیدار و غیره که در او انقباض صلب کرده قطره در گوش چکانند و دیگر که در گوش
روغن که در این است کشم که در قفسه یا و ناراس کرده بدست باشد و قطره
چند آب گرم بر او ریخته و در ظرف تنگ که بر درش گذاشته باشد بماند
تا روزی که در دسته با بر بیرون آید و دیگر در دسته چکانند درم مغز مار جها در تخم
از رب یک چهار درم ن سخته ده درم در سیزه ها و که کنیم با او باشد هر روز که
دست خواب بخورد و در خواب ما درم در گوش چکانند که از او باشد مدام
و کشید است علاج کل روغن تلخ سیلیم در گوش چکانند و دیگر در گوش
گوش چکانند است و اگر در امتداد به نقل سرد گوش باشد و خواب بسیار
علاج این همه علاج در گوش است که از سردی و باد باشد طعام اندک خوردن
عادت کند و اسهال را و اسهال نیز نفی است و اگر اسهال صفت باشد بعد
بیمار را در از دیدن علاج آب اصل در گوش انداخته و شایع گوشت
گروه بیرون القدره در و طر حاد و خوشانید در گوش چکانند چهار درم
ساید اصل چشم در طرش یعنی که در کرایا گوش علاج چند که از
بچه که بر در سیده باشد برش داشته بدست مالید
چکانند و دیگر بول سرد در گوش چکانند و دیگر
ما که او ساید هم درم در سیلیم مدام
سایهها آب همه از مخلوط است همه بخورد

در کوشش برید تمام کمر دفع که دیگر بر کمر کوشش را موت را
یا شیر عورت را کس کند و با عدل ایچمه در کوشش اندازند
در و شیر دفع که در یک آب لعل لعید و شیره بودینه از برای دم و دام
روغ تخم کبک و دام بنزد چون شیره نماید نیمه قطره روغ در کوشش
چکاند و دیگر قد سیاه را با درک کوفته بر لیس را بخوراند و دفع که
اکثر از علیه با وینعم و منکر الود قد سیاه باب آنچه در در کله ختم کرم در
کوشش نهد و در هر بار مکرر کنند و از بار محفوظ در شش بناید هفت ششم
در لاس کوشش که در نهد در کرمول گوید اکثر از خون مانند عسل سحر در
علاج بدیو چون بکشد نعه امله یک تصه و روز و خونه هر حصه یک کوه
طلاند اکثر از بنعم مانند یا از با و لاس لغد یک در آن باید علاج
بکسیر آب سائده طلاند و دیگر جای بهای هلو نمبر حلیج طوسته همه را برابر
نسخه آب ز کس کرده نمیکرم طلاند هر سه قسم را دفع کنند و دیگر
مان سائده طلاند و دیگر ز لجه سیاه باب بود طلاند
باب چهارم در اراض نی منهای بر سر فصل است
بغیر خون بینی علاج ز آب بریان کرده هر حصه و
رصد در ما سنوره کرده در بینی دهد دیگر

دیکر فلان رخ خوب بایستند سرخ نه سائند طلکند و دیگر با چکد
خوب سخی که خفت در بنیر دید اگر دستر نیاید فلان هم نقد است و دیگر
از آن چون غبار کرده و بر بنیر دید و دیگر فلان را در بر یک مردم کافور
دو سرخ آت آب که لقا و کند و انله سائند آت بر کسندار و دیگر نه درم
انله در سر به آت بر کند چون نرم فسرده که نه درم سکر تر و فلان که
بخورد و لکه آت سائند بر تارک سر نهند و دیگر فلان سائند سر بر آب
سائند و قدر آب انداخته گرم که بر پیش نه و دیگر طلکند در در بر آن
دیکر فلان خورد و ما بر آب و بیج باروش سوزن بید بر تارک نه در بنیر نیاید در
حال بایستد و دیگر یک نیب اجوائی هر کس کرده در تارک طلکند و دیگر
کیا لکه زنده کس کرده بر تارک نه در پیش طلکند بر بنیر نیاید فلان بایستد
و دیگر نام رخاف بر رخاف فخر در بر چشم او و اگر همان خلق رخاف بنویسد
نوع دیگر از رخاف بر پیش نه نویسد یا که بر پیش نه بنزد و دیگر لغت بر آن
مال که ناخنی فخر زنده بر در سینه بکسیر و فلان دویم در در چشم بعد از
شانه زعفران معطر سبک الطیب همه بر سر نوق
و دیگر با رجه این با سبک با سر با فقه و سر که
سکر بر بخاران و الو و دیگر چشم تو رخ ناخن

و یا کوه و کوه را سینه تقدیر یک جسم با سوبه که در سینه و در بعد از آن از یک دست
میشد تقوط کند دیگر در از لطف و کوشش دستار و کسک سبک بر لطف
با بول بر در سینه چنانند فرمود که سینه فرحام از هم نفع و لطف و دیگر لطف
سایده و هموزن قدسیا که نه آنجسته تقدیر شده درم خلول کند و در سینه و در لطف
و دیگر نفع خسته لغوب با قید ساه عروین با نفع است و دیگر لطف
کرد و لطف در از و مترتک و لار و نه هم برابر و هموزن همه قدسیا
کفته آنجسته تقدیر نا خورد جسم بند و بخورد و بالذبح حور است جمله با قدسیا
شیرین کرده بخورد و پیش و لطفی سینه و آب لادن از سینه با ز لطف و لوار
بسته یکساید فضک سوم در سینه لطف لطف لطف لطف لطف لطف
و بود سینه هم برابر خست نموده در لطف نهاده در سینه و دیگر لطف و با سینه
و سکوف و لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف
تت سینه لطف لطف است تقوط بول سینه لطف لطف لطف لطف لطف لطف
ان کرده باب بود سینه در سینه چنانند دیگر لطف لطف لطف لطف لطف لطف
س درم و لطف لطف و تر پهل سینه لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف
سینه لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف
عروین گویند دیگر لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف
سوز تازه سینه لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف لطف

خاک ادراب تر نموده در ششم لقا پدر او بعد از طلوع اقیانوس قطره
 بنیجه انداخته در نان بخورد و مکرر در جوبه در چینه لباسه تر غلبه در آن بزا
 کوفه و منجینه از یکدیرم تا در دم با عمل اینجمله بخورد و حلاط کهنه از بنیر رفتن
 باز دارد فصل چهارم در اول سر سینه و آل کولت نرم و صفت سوزخ با لغیر
 در بنیجه برودید علاج کن فصد قفیل کند و ز لقا یکدیرم لعاب اینجمله و قندهار از ریسمان
 و با باره بر خسته و بدان لوده کرده در سر سینه نهد دریم و زرد آب بر آید ریش
 قدیم با آن کند اگر قدر ضرورت و لقا کند بهتر باشد و قدیم اللله علاج
 دیگر ملک کنیز و ملک یا سیم و کل مثل همه الایاب بید و چهار صند
 لوده در او لقا یکدیرم و چهار صند و غش اب همه الایه جو باند تا روشن ماند
 حاف کرده در بنیجه انداخته و مکرر لوده بقیم بعینه تنگ تر نام و دو خانه
 شب از جوبه از زرد آب در رفوف نموده با عمل اینجمله طلک کند و دیگر
 اگر درون غش خند باشد و خون بسته آید و بنیر بخار و اشقران کوفه در
 روغ حاف مخلوط کرده استخوان زرد یک پسته یا میان و موم روغ حاف و
 قندهار خسته در بنیجه نهد قمره قدیم و فو و دیگر نقد کما
 ضم خاصه طلک کند شقاق منی را مفید است و دیگر
 کداحته در بنیجه نهد ایش خشک و فو کوه بنیجه

چرب و ابله اگر ریش تریا که پوست درخت سرسبز را بچوبش نهد
بدان نشوید دیگر مردار نماند و پیه با میان و مغز ساق کاه و در روغن
بسیار اینچیز مریسمانند و فسیله کرده و پینی نهند فصل کسب در آماکس
و چکنی شیر علاج آن جواب کهنر بیدارم کوفته در دست دام آب بچوبش نهد
تا مریسمان حصبه مابد بیدار پیه بدان کوه خند بار طلک کند کسب و لاس و در روغن کوه
و دیگر بار بنزدان و سر کسب بر آب بر طلک کند و چهار ارطلک روغن کوه
اندازه بچوبش نهد تا مویخته کوه باز صفت کوه را کسب و چکنی طلک کند
باب چشم در امراض لب و دندان و زبان و دهان و غلق تسکین بر نوره
فصل اول در روغن انس غیر در و دندان اگر کرم خون باشد
علاسه آماکس کوه و دندان و در و شنید کسب و کوفته در روغن کوه
از اینها کسب و در زدن از اینها کرم دیگر علاج آن قدر سر از و با جار
اعصاب و سر که قدر کافور مروج کرم دیگر کرم مصمضه کند و دیگر کسب که در
ز نسج آن در کسب کسب دیگر قدر نماند بعد قدر کافور مروج
تا کوفته زیر دندان نهند و دیگر بیدار و چهار درم تنباک کسب
یا مریسمان بود و بلیجا بعد از زدن دندان نهند و با کوه
کسب و در کسب و سر که از کسب کسب درم
بسر کسب و در بچوبش نهد صند کسب کسب

طلد کند فصل چشم و قلع یخ چینی و ویدل و این و آن سه نوع است سرخ و سیا
و سفید اما سیاه بدتر است و علقه اگر از خون و صفرا باشد کسیر و طهارت
سکر نوزن برابر کوه و سحبه قدر کافور با و بار نموده بر آن و این بیابند
و بگر عیسر سرخ که نه در آن در کوه سحر و لغار بر بند بر و قل الله کوره لعل
هفت مرتبه بدد و قلع یخ است و دیگر کرب یا سیمین آتش کرده بر او است
بجمله که در این ماست کماله و کوه عسره کسیر و کرب از هر نافع است اگر کرب
از هر بیابند و ال از هر جان نفع دید دیگر عدس کوه و کافور و کرب و کسیر
سماع اگر سماع بیاید عیوض آن از لیب عسره کسیر و کوه و کوف نمود
نوزن چهار سرخ و در آن اندازند در زرد رس مرتبه چهار کسیر و کوه
لب در آن علقه هر مقام فصد چهار ک کرده بر او عسره کوه و کوه
و دیگر کوه حوالها لعل در از باب کوه لب طلد کند و دیگر کوه
و سر کف اطهر لعل کوه بر از روزن کوه دام در سه کوه دام آب حوی
چهار دام کوه قدر بلبله زنبلی در و کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
و کوه که آن را جیبی گویند باز دالو و دیگر بلبله زنبلی باب بر بلبله کوه
طلد کند نفع رساند و دیگر تراش کسیر بکنم سیر یا نجات در چهار کوه
آب بخوشند اما صادم حصه مالک باز است و دام کوه کوه کوه کوه
بخوشند تا غلط کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

پنجدرم کوه در او اقلد و لبر و لسته با برک تنوبل بخورد و خلقت با برکت
و زبان و جویش از تیر قسم که باشد دفع سازد و دیگر کوهت باب
حل کرده و گرم نموده غرغره کند معید کوه و ستر مایه های بلبله و بلبله و ابله
لوده بوزن برابر کوفته تخمه ببلبله آینه بر کوبند خلط کند جویش و لانس
و نیز قیده لب را نیز نافع است و دیگر جویش و اربلده و مکرور در آن
و جوان و تر پهلای معفی را که بر رفته جوید کند بعد سرد شدن عدس یا سبزه
بدان غرغره کند بخت و دیگر اراض دین دفع کوه صابن هم در قیده
لب آن دو نوع است یکی از تری دویم از خسی اول اصلاح مسهل
و دفع صواب و بعد آن سته و شیر او و قیده از هر یک جا که باید
و پیه با میان قیده را خسته با هم بر سر سازد و دیگر قیده با مالده و دیگر قیده
و مار و تخمه قیده بر سر کوه و لب در حضور قیده با مالده و اگر کوه
ز قیدن خون بر آید قیده چهارک کند قیده بلبله سیاه باب تر پهلای
طلانه قصاب مسموم در درم الثقب یعنی لانس لب حدوت این سر پا
احضاط باسد اگر از خون یا صفرا با علاج آن نموده نتیجه مقال یعنی نازده
و ام غاب سرخ نازده بجای عدس باب تر کرده وقت صابن
نموده با قیده شیرین کرده بخورد و خدا نماند فقیر و کسب تر و آب
بعد از نفقه بلبله و مبول و بلبله زنج و بلبله جوار که طلانه و دیگر پیه با میان

پیه یا کینان بکیرم مردار شک چهارشنبه موم ها مور نمیتواند موم را با سینه کند
و در باره صفت کرده مردار شک اندک اندک در او بریزند و حل کنند
تا موم کوی طلا کند و طلا مار و کوه و بعضی بربط طلا کند و ناف و مقعد او را
منقبه یا بادام چرب کند و دیگر آن گرم باشد استخول در سر که تر که در لب
نارزند اگر سرد بود و در دست تاب کوه سبکم خضار نماید فصل هفتم
در چهره یعنی خشونت و جوهر زبان این علی که کرد و این موم چون زعفران
علی کوه مملکت است علی چون بریان بقدری در یک سیر میتوان خورد و
از و چوب ساییده انقدر که در هر یک آید و در آب که مضمضه توان کرد
آنچه است مضمضه کند و روز سه مرتبه بدین طریق عمل نماید تا سه روز
از کس در و اجتناب از نم و سردی و در اسهال مضمضه قدر قدر و در عدا
و جورات و سخن بجای بلد در بلاد انقب است کوه و مگر مردار شک کوه
تاب سوده بزبان باند و لعاب انداخته و مگر شمیر هم همچون قاعده و سبک
که سوزن بود و لعاب کرده بر خطه در دهن دال و همچین بکند این همون با بنفک لو
نفع تمام دارد و فصل هشتم در نقل اللسان کوه که از زبان که سخن بدو آید
علی خردل دو درم و ربع آن نم کوفته در یک پیاله آب حوضانیده تا نیمه آید
یک قاشق سرکه اضافه نموده زمان زمان نیم گرم عشره کدخدایا را با کوه چرخ

آب نگو در ارض و اشعرا ناید و دیگر آب چیه تخم در آب صلیب یعنی
یا سبزی ده درم و در سبب دام سر که بچون تد چون سه نیمه اید نیمه سر که کند
و دیگر نوس در ضرول ففلیش برابر سوده مرزبان مالک و لعاب سببه دهد
لاسر و لیسک زبان دفع گو و دیگر نوس و زنجبیل و بیج و دراز لعاب
و سطر و اجوده و طبخه و نمک سبب بر یک چهارم درم کوفته و سخته
بر روز یک درم درم در روزها و اینجونه خورد تا بهفت نهنه از تر سر و بای
بر هر کز بستن و کرفس زبان که از قباغ و لقوه و مانند آن است نافع است
فضل مالک الهی و عظیم اللسان معین تر از شدن زبان علاج نفعی
از هر هوس کند و نوس و در سر که بیجا گو باید و دیگر نوزده و یک هر چه
در عرق گوهر و چندت سفته دید بعد از آن قدر مرزبان مالک و دیگر لعاب حلیه و سبب
کشان و آب الجیر گوسینده باروش ها و یا نیمه سخته کند مرکب ساض
نمک هر چه این است سار و خرفه یا بیج و درک و شام خست ناید
و درش به نوزده بعد بر شدن غالش شش شک مک معضف کفایه و آب
را و سپید از و مالک و یک دان بدار و او شش کند تا که همه کوه کوه و در
انجه ناید کوفه لغار بریند فضل هزار و سبب در تر فید یا زبان علاج آن را ما
کرم و شک با سبب کثیرا و سبب کتان برابر کوفه در دهر و الو و لعاب

و لعاب اسفنجی که در جبهه جبهه باشد و غذا بینه مرغ نهم است و از چتر
خاک بر نهر نباید دیگر کجاست و لعل دراز و پلید و جگر است برابر کوفته
جوشانند ما حب است در دهن و الو و نغمه تلاوت نماید زبان را اندوه یعنی
بصیرت و جبر است با زبان و قه که دیگر بویست در وقت که کوه کاوه است
کبیر سازد و عسل بر یک دو دام اندازد و صغیر کند و کوه با زبان بر قسم و کوه
و کوه کثیر را ساید به زبان بپاشد و کوه لعاب اسفنجی با شیر قهقهه صغیر کند
خس ترابان و قه که وصل سرد است در لعاب و لعاب یعنی خون رقیق از دهن
و این عسل را مانده و کوه در یک دو مانع عارض کوه عسل است آنچه از
و مانع باشد نقل سرد و مانع فرو و لید و آنچه از ریه باشد بسرفه بر آید و کوه
رنگ کوه و کوه بسرفه سخت و بسیار بر آید و یا قه و کوه کوه به تیغ و کوه
بلند عسل آن را رسد باشد یعنی کوه است نه و دندان کوه کوه کوه کوه
در سنج و اندر جوجه قه کوه کوه برابر کوه و در کوه کوه کوه کوه کوه کوه
سوده باله و کوه کوه از کوه کوه و یا کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
بتواند بعد است و کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
به هم نرسد کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
از کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه

کوفته خوردن مانع است از نفخ و اسهال و اسهال را برطرف می کند

بقیه بر آید لکن اگر خام سه مانه با چهار مانه عسل آمیخته با نبات خورد
و اگر در مزاج گرم باشد عسل نبات و اصل کند دیگر کوفته با دانه
کوفته خوردن مانع است از نفخ و اسهال و اسهال را برطرف می کند
طباشر افاقیا اگر بنامه خوبتر است ان جمع عریله یا سیب سیول که بدل او
عصاره لیمو یا لیمو کوبیده درخت کس کسیر او جمع عریله است و
در بیماری از هر یک چهارم همه را کوفته بجمعه باب خرقه فون سه دام
کند و دیگر یک باب از خشت یا شبنم لوله بخورد و اگر سینه را بکشد با
عسل آمیخته بخورد و دیگر یک مقلای جمع عریله را بر لعوق ساخته
بقدر دو درم بخورد و نامر سترج یک درم دانه لیدیکر هر دو درم نرسه درم
چهار درم کبریا بخورد طباشر درم اهل الواس معتد درم مغز
تخم سنبل و ریش درم لاله ننه درم سل ده درم قند سفید بخا بخورد همه را
کوفته بیدارد بقدر چهار درم یا شتر بجمه خیارین خورد و دیگر کدره درم
خون سیاوان سه درم و نیم کبریا بخورد و ساج کفک مخوم یک درم
کوفته بجمه با کشته اقراص سازند بر روز چهار درم با مهت درم لفع
با میون خورد همه انواع خون نفس از او بر نازد الوصل چهارم درم
کنده و نه عسل آن مصط و کسعد و کنا و خور کوبیده سیب و عرق بر ابر
سه باب بقدر کجوه تیز در سینه خفت کند عرق در دین دلو

۳۳ فصل

بلی و روئی دالو دیگر مک یک خرد کا و صخر و جوهر لوان چهار خراب
بوزن یک سنج حب ندویی کوفت با م و صج در دهنی دارد و مضمضه
با یک آب نافع است و نیز در مجامع و در جناب و کاهیهات و بیس
پسرخ در زیر بغیر بر کوفته بجهت یک درم با آب بخورد و مداومت نماید
صفت آب دهنر و در دندان را نیز نافع است فصل با نرد و هم در
خفاق لغیر اما سر کلو را م عبت از باد و بلغم و از خون و صفرا هم رسد و
آماس مجذبه کوه که لذرات و لعلش باز کرد و اگر خلط خون ظاهر شود
فصد فعال از بر صورت کند و یا بر چاک کردن و یا ساق صحیح
کردن و خون را بدفعات بگیرند تا صعیف نه کوه بعد طبع را بر بطیوح بلیه و
نرم کند شکل در کباب لغیر کوه دیگر غرض برت غصاب مالوت
لغصام دالو تو غده نگر از بیرون ملو را با آب آمله یا بیده تراب زرد تر دارند
و اگر از باد و بلغم باشد با هیچ خلط خفاق گرم تا سد خلط آن در لطف
و سبب و جبرک و قطره زیر بغیر و شترج و قر لعل مر از کوه به عمل امیخته
که درم کوراند کسر در در و شترج کوه و دفع کوه و ملر آب می را آسند در آن کوه
با سد غرضه که خون تنه کوه آب لغیر خوش آسند به جارات نه نوسند و ملر
حب السفا در دهن دارد و لعاب لالان فرود بر و صلاب کوه هم در دهن
بغیر خشدن حلق و خوف است غلات است که هیچ صمیر بغیر فرود نوازند و

المرحوم کند از نسج مراد و صرف تواند رود و در حسن فروزه و از یک گوش
تا یکوش و کسکشش ترخه بغل بلبل عارض مراد و صین النفس ماعلا
و اگر خون ماکر از بلغم بود نفیدی اما نسج و صین النفس مراد و طبع
علاج کن بد بوجه خون بگیرند و با فصد قفاله نمایند و از اسهال و آب
دریده شکم و نیلوفر مار و زرد بادام غمر غمره کند و بکند و بلغم را قوی طبع بعد
از آن غمر غمره باب خانه و عفره قمر حاله کند زنده انجور آب و مالش معسر و
مرغ و از علاج است زود است که چون تر بود بعد بوجه چسبند می میرند و
را بخورند و صاب بعد نسج و تحمیت الصوت بعد کشتنی آواز علاج آن
میخ کوبنی سه چهار ساله که در زیر زمین باشد شب در روز وارو دیگر
نسج بلبک کرد و بلبک در از چشیم درم مار و آن میخ درم جو کباریم درم
جمله اس کرده با فندک غلا که کند در میان ببارد و سر فرود و فرمیت با
کوبن کعبه برو و دیگر ملایه و کشتک و فلفله در برابر کوفه در سجده
به عمل بایک بجهت ماه بجهت نیم خوراند آواز را شیر صفت سازد و دیگر حباب
و لاک سین و سبزه و فلفله و بوشبک و مالک تبسم و زیره و طابا سیر و دیگر
همه برابر قدر پنج و شش که اش کرده میانبر و برابر دو و آن در سیاه است
سازند هر دم بخورد سببش و خله بلغم و بی زرقنی طعام را شیر نافع است و کسکش
ملایه و کشتک و فلفله در از نو و با و نوح بخورند و با لیسر کسکش

یا بس که نهید به دملگر از گرم باغیا باشد رید به بعضی مکه ها و مائیت
خردن مفید است صدا نهرو کسم در هر حقه الحقن نوع رکیشن صلمو علا
ان درد و خروج ریم است علا آن سر کین کبوتر و فاقه برابر که از
بریک در هر دم باب سرد بخورد و دیگر فلقین ملیدرم جوانا ناروان از
بریک در هر دم که باب حصه از در دیرو والو عنه مگر فصل در رو
در ضایع و غنود که در خارج میدار که درد ایدن کردن و نوار باید علاج ان
اگر در بدن فصول مختلفه بسیار باید فصل فیقال نند و سهل و سید مگر
و دیگر در ابتدا خسته قرما خسته مگر بر بر که قد ر تغران اند اچه طلد ناید مگر
عقوب نچا عند و در یک انبار رخن لیج ویک لا رند اچه نیزند چون اب
لوحه کو و ع ف نموده لعا پار و دی بر ضایع ر ر نسته مگر لوازند و مگر موج
و بوت دخت کینجا رعید فزان بر بر کجه مهم تانی نغمه بخورد و مگر
جبه سرخ با کثیر ها و که طلدند تا نغمه و ببر بر ک بمور که بر ضایع نغمه تا
روز نزد و مگر بیل و بعل کس کرده بر مرض طلدند و ببر کور نوش لا بند
و بوت مگر کنند در رو ع نیزند چون نجه کو و ع صاف کو طلدند ا
مشتر بترین علاج است و مگر مدر م دام باب بخورد تا سه ماه باید نماید
و ببر مدر حک باب تر کرده در سب لعا پار و صباح اندر یا حکمت دا

جایه بر نموده بودند و بر آن مراد است نماید و دیگر شک بر نموده
به شک آنچه صادرند خون را نیز نافع است و دیگر ساق و رگم کاو کوه خسته
باریک نمود و در لغز آتش بد بد تا به خوش کمال رسیدم ام بر سر
و آن صام از بر خیز جنبه کلی خالیتر انداز و چون نوحه گو فرود آید و طلا در
خازن که مال بسیده باشد و نخله است با نخله گو و ناصر نر گوشت در
کوت گو لغز را بوجه خوب کتاب نموده نوس در متدک
باشیده بر تابان بر بیان کند ما بختی بخورد و در اثر نرسه در بار بر سر نماید
نوع دیگر بنج ر قوسمان و پنج ضرر نوره تلخ و کج سبب سیده نرم است
ضاد کند و دیگر سنده بر در سبلا بگو لب نموده بخت بد و سخن در لفلف هم
بنوش در عدا جو و نوبت با سس هم در اراض صدر تعمیر بسیار با سینه
سنگ بر بزم فصل فصل اول در معال تعمیر سرفه و آل تعلیه است
مخصوص سش انواع اول بسیار است از بغم و صفرا و خون و باد و درون پیدا
میگو اما علاج سرفه سرفه سبب زوفا نامع نوع دیگر فصل همان
در ما و نفع در لفلف و کوه لفلف از هر یک بمردم همه الا نفع نفع
حب انزل بنوش از یک صبح و شام بخورد و دیگر فصل دراز
و تا و صورت از هر یک در بی موز نفعی دو در هم همه الا نفع نفع نفع نفع

باب منقح سخی بلنغ نموده با شیره آورد که حب با سازد و قدر و این لغت
خواند حب بی الا چهاره که بخورد و در جیم را در دست در زمین وارد
عجیب النفع است و در آنها طعام الزانفع است و دیگر در از فلفل کرم
و مالک سبز وزن برابر کوفته تخم کاهه الو در کاهه در سرفه که قدر در زمین
در از فلفل در جوان که از بلغم باشد نافع است و دیگر در از فلفل کوبیده
در غنایک وزن قند سه برابر سه او در این تخم که با بند در حب کوز
نیم یک صبح و یکی شام بخورد و نوشد بگز است السوسن فلفل کوه و کوه
در برابر آب بقدر خوب با بند و در زمین و الو در زور و شش تر از او در
نیز نافع است و دیگر بربک آن ملصق کند و مالک چهار یک که از زرد
کاهه تر به چسباند و سرد یک محکم کند و کجبت و انش و در ناخاک سرد که در
بسیه و کول نیز نافع است هر مانس به خورد و دیگر برابر سرفه بلغم بربک است
یک عدد و فلفل کرده و عدد هم ساییده بقدر نما خورد و حب کند خوب
خورد و دیگر سر سرفه و کند و میوه ساییده بغم سلار سرد است السوسن وزن
برابر مالک نخود صند و قمرین با فرو برد و از صق النفس با هم نفع دارد و عسل
بجفت انواع سرفه سیاه یک درم کبریت درم هر دو اصله کند تا
سیاه که در از فلفل سه درم پوست بلبله از چهار درم بلبله بخورد که نافع
سرد درم چهار غنی بجفت درم همه الو قمره و سیاه بلبله مقتول یک با خورد

از آب جوشانده پوست مغز بادام گردو شده با سبب است و یک است
و بند و خشک که به خشک معجون کند نیک در صبح و یک در شب بخورد
و در قلعاب کوه درم قلعاب دراز درم دانه انار هزاره درم قلعاب
بیت و چهار درم جواهر بلیم درم جلا اس کرده با قند مکرر استخراجه نوزاد است
صفت با بند پر روزی بخورد سرفه فور که فی الرفع کوه و دیگر صفت سرفه
بلغم که سینه از آن صحره کند تر مال با بلیک و از سینه فتنده با ساقه و مان
آلوده کرده برود و ترش منه با چوب او بخت در چهار و دو پنجاه توره یا
یک معنه بدار و بعد از آن در می بیند در جام داشته دو یک و دیگر در
و جو بود و قلعاب و از آن هر یک سه درم قلعاب کرد سرفه درم جلا
چهار صفت درم با چوب کرده با بلیک اس نمود بوزن سه او و پنجاه
بار کوه از پنجاه تا هفت مانند نام خوردت و می رنجیده طعام
سینه نافع است و دیگر به سرفه خشک که از سر و صد کوه میاید که سینه
دست بر ایض است از سه تا پنج روز بقدر قوت خون بگیرد بخورد است از
قلعاب و از چوب بشه بخورد و دیگر از چوب اب بر آتش بریان کرده به نیک
خوردن و بدفع کاه و دیگر از سر سرفه خون لید و ترپ داشته است صلیبی
بخورد بر یک ناله چهار درم سرد و ال در چهار سرب انداخته نه جوشانده
چون یکسیر آب بماند صفت کرده یکماه دراز قلعاب و یک درم خشک

ویدام عمل مار کرده ناشتا بخوردت دق و خون و سرفه و تورش سینه و کوفه
و دیگر کاغذ بدم درم زعفران و تخم کدو و تخم خیار میز از براب یکدیگر
عسل بدم بهم اینجه از مانه یا چهار ماهه بخورد و دیگر سرفه قدیم را
از بر ماده که باشد از تجارب این یک نظر است مؤسسه آنه درم منوخم کدو
بمفت عدد هر چهار در اول نود در ظرف لغزه یا طرف کس قلغی و در
چو سینه نیم کوزه نبات مروج لغه وقت خواب بخورد بالایش آب
تخورد و غدا چو سینه عدس در شب کدو بهمن و سنبل و وقت صبح و دیگر زنده
ماد و نبات اینجه بخورد و دیگر حب السعال صغیر و کثیر و کثیر و کثیر و کثیر
ن سینه و منوخم کدو در آب السوس و سکر لغه از براب درم مؤسسه درم
لعاب سینه نوزل بدم حب کندی در دهن دارد و دیگر آب السوس و کثیر و کثیر
و اقویون دن سینه هم بر لیکه تخم نبات مفید از نخود و فربه خواب یا
بخورد و در حد یک جهت سرفه و سرفه خشک مفید است و است صحناس
و تخم خنجر از براب سیدام اصل السوس بیدام تخم حاس سیدام صغیر و کثیر
کیر از براب درم در سه دلم آب چو سینه ماده دام با بد صفت کدو
دام کند لغه انداخته توام ازید و از نیم دلم مایلم دام لعاب یا آب حله
بخورد و مضای صم و رقیق النفس لغه تلی دم علاج آن روعا و غسل از براب
بب درم اینجه بخورد و نفع بعد بلغم رقیق و غلیظ بندد و دیگر رقیق خون در آن جایند
دست را پس رسد سه چهار و بویه بمفقت عظیم خنجر و دیگر ساک مانه کدو در

یونان یعنی تره سرخ که قلعیت می نویسند جوش داده بی مایه بر قدر زانو اند
بخورد و بایست و یک روز دیگر تفرار و تو ساء ستر نیندیه پوتیه بریان کرده
و قلعیت کو برابر با یکدیگر باشد باب کرم بر صابون بخورد و اگر ماب کسور ساید
حب با سازد و سه حب باب کرم بخورد و نفخ بیشتر کند و دیگر نفوف کند که در
ازد و کوفه نخته باشد سه دام نفوف زو فاشک یکنیم دام نفوف پودینه
یکنیم درم نفوف بیج کاک لکن سنم درم نفوف کک کلاب یکنیم درم عدس
لب سفید درم انجیر درم درم معجون نماید از یک درم ماسه درم برود
رغبت نمایند و دیگر سوس از خوب طبعی که نسیقت دام آب یک لار
لول آب را جوش داده در میان پیوسته اندازد از پا جلد سترش کند
هر گاه دو دام آب نماید صاف کند در سینه کند بیدرم آب یا لیدر قلعیت تا
بجزر بخورد و بخورد مان کندم و گفته اند آن را کسی گویند و ماک سنگ و قلعیت کند
و باره درم از بخورند دیگر لول سرج بقدر نفوف فرود برود و همچنین بقدر نفوف و ماسه
خوردن نافع است اگر ضعیف النفس از زله باشد بعد زعام و خارش قلب و عارض
باید که تدریس زله بکار بر بند از شر خمره و سرت خماس و غیره و حب السقا و یا
معجون حافظه الصحت بقدر نفوف و قوت خواب بخورد و دیگر الرضی النفس باز زله
رغام مان و دیگر زخمیات و نقل کرد و بیدر قلندر و ابله و سیطخ و نیا کلبیه و
فاکر استخ و سکر جنبیه برابر بر ماید نموده بکار بند از زله و نیا کلبیه و ماب

فوزن یک درم باب کرم بخورند و بفرغ تخم نموسر آب سبزه یا عصاره کرم
یا حیات آورند درم دارند زله در کام و صین النفس را واقع است و دیگر بوی است بلکه
بغیر اینچاسه یا زیاد به بحر که نصر الدقی و هلو به ترتیب خوردن نیک است
بر از زله و انزاله را من را مانع است که تمام ستم و درسه اگر طفل است اینجا
خوردنش یک سرخ و اگر جوان هر سرخ و در سیره برک شمول بقیده بخندند
سخی کرده بپزند و با کرم و معصوم بپاشند در درم بول طفل حوت است
یا ربع ساند صاف نموده بطفلی که یک له باشد نیش است و عوار و در
ازین قیاس کرم در زیاد بپزند و با کرم صفت یک سرخ بلکه صحت در بول
طفل است که و سر کرم بدید و نیز یک سرخ در بول که در وقت طلعه است
یک هفته ازین عادت و به طفل به کرم و دیگر در وقت طفل به
چهار سرخ تخم جو افه خوب سخی نامند تا صاف مبالغه در سخی نمایند
تا چهار کرم ملک بپاشش نیم کرم کرده بپوشند تا سه روز فصل چهارم
در کودکان مرض مخوف است علامت آن چون حرکت کند یا مباد
نفس تنگ کوه و خرفه سینه و سر و وقت سهیم است علاج آن درم
ما در بان و پرسیاسان بوی شب چاه از یک درم از بجزر و بجزر
پایزده و مویر نهی سه درم درده بپزند آن است بچوبش تا ملت نماید فصل

بنوشند و دیگر سیاه و از دورم کوفته نهجیه عمل آنجمله دیگر مزاج زوقا و کلین
عطبی نیز با مع است و بصر و از غشش نیز کوه اند فصل محشم در وقت
و آن آما سیه بود که در پس بیدارید محوف است علس سلی لعس بدان
کونه بود که کوفته و کوه و سر فر خیره و ت محرم و در سینه و بستیا و استیا
پوار خنک و سر قه سخت و درم ارتفاع بعیر ملک بنیم علاج آن اگر
خون بود اول روز تا سیم فصل الحل مابا و سلی کند و جلد از نلو فر و بیه
و تخم خطمه و خیارین از زربک سر درم شب لب بند و دو سپاس سینه
موز سنی چدرم انجیر نهج عمو و بر سیاه سان هر درم محشم نیم کوفته درم
در نیم سیر سا جهانه آب جوشانند با به نیمه کید صاف که لعاب درون است
ثلثه از آن باج درم بر بیه ملک کلفند سازند یا بوزن هر کور و سلی
و بادام و یاروس با دلم اینجمله نماید و شب سرت منفذ و لعاب
شاد کند و دیگر آرد جو با شیر را اس لعج حبه سیر کند و بر سر صا و بند
و دیگر اصل السوس ترا نیده و نیم کوفته جلد درم خیار ضر و بو سنی از زرب
ده درم سوار خیار ضر در وقت نیم انار سا جهانه آب جوشانند چون راع نمایند
مفر حار حر ماله و صفت که از بنم و ام تا دو دلم جو بند طریقی است همان است
که جو عصر در انار سا جهانه آب خالص با پزوده انار آب جو بند با نصف نمایند

بجوش نذنا نصف باند صاف کرده بپزند و خندان ف جو یا میوه و نیلوفرو
عناق و سکر دروغن از رویا با ولوم و سوسکس کتدم صریحه کمد و روزی یک
یا خاثر تا اول کند در آب و غذا خورد از بره کردن سر پر خمر نماید چون بقیه
بلد و به نشود محرم است که پس باید که زود علاج آن بر داند و صاف است
در سسل معبر است و شش مخوف است حدوت این علت از ما و نیز
غلط و لوبیب بر که در مانع با از سر فرشته و یا یلف التوم و ما از انتقال
المره و دواب العجب که عذش آن پیوسته بهما رسیده و یا از خون نیم
و تب و قیہ میرد و صریحاً در وقت استنها و اول ترخیص و کسرت استیاق
بهوار تمام فرق دریم و بقم آن است که آنچه بسوزد و لیدر اندر اندازند
اگر بوزید و بیدریم است و چون در آب اندازد و ساعتی بلند و اول در وقت
دریم است و لاد بقم و در اخر مرض کجی باض و آن سن بر با سدا نفی علاج آن
صراحت قسطنق یا سدر برک مانده و دوام در سه دهه و دلم آب بجوش
تا چهار درام باند صاف که نیم درام عمل آمخته به خورد و دیگر خاصیت کف و
درم طباسیر سفید و نشسته و کتیرا و صمغ عربی بر ماب سه درم ضرر و سه
رخس خایین از بر یک مجردم موخجم کدو و میدانه از بر یک کفت درم سرطان
محرق با نرد درم حافظیک درم لفظ ساخته از درم تاسه درم نیم

سزرت خجاس باب با جلد بر ملک نموده ناسبا بخورند اگر در وقت خون
سرطان و نفاس نکلند طریق نوشتن چنان است که در یکی میسره
بر لاشی بند و سرطان زنده در آن بند و لاشی بر افروزند تا مانند خاسته
شده بایو که در تابان بود و انقباض در رسد با شکر و قهوه برین کوبیده
فوقه دیگر سیر بزردن شده و سکر تر بر پیش بادام حمره که خوردند و بعد
بقول شیخ بوعلی سینا مان مکنند خوردن بعبایت نقد است و طلا و دیگر
دیگر شیر خرمه بنحیر که در وقت زنده مگر و سیر بز نوشتن تا است و در
روز که شیر دله کوفتا خواهد دله و از ترش زیاد و ما بر سر نلام است
دیگر با قله یا نکه در وقت شکر وضع خرمه و صحریم خیارین و صحریم خرمه از سر
بجدرم رب السوس است در وقت صحریم سفید و مغز بادام مقشر بپایه بر
و در وقت کتان طباشر مغز پسته زانه از زرباک و در وقت باریک کوه هر روز
باب بخورند بر سر از غدیة علیطه و کورد چرب و سخت و شیرین و محکم و
ریاضت و استغراق و جماع و صمام و سر بر نه کردن و آب سرد نوشیدن لازم
دیگر کس ما بر که اگر از راه بسته او خسته باشد بوزن چهار سه دریا و لاله
رب کرم نموده چون مستحکم کوه و دام نبات و بادام حلاوت و نفاس نموده
و صفت کرده در تمام روز تجویز نمایند و قهوه را با جلد بقولم آورده

یا حلاط بقولم آورده وزن و دو دم بوقت صبح شام با طعام و هرگاه که
خواه پس با سینه بنوسد و قرص غانوز نیز لازم دارند و هرگاه که نسنگ ظاهر بود
بوصاف نموده با نبات زغبت قرمانه مجرب است فصل پنجم در
دات العجب مخوف است و آما سیه باشد در مملو خامه در برده سلهو چپ و
ان لا سوخته تیر و کند عقلت آل تب و سر زدن النفس و در و با بران
و حله در سلهو صورت کین عقلت از خون و صفرا و بلغم که علاج آن در مملو خامه
فصل با سیتق از اول روز تا سیرم از جان مخالفت و لغو ازین از طرف موافق
و کبر بلغم نجف از هر یک هر دو درم نشسته تیر از تخم خلیج با دو بیان از هر یک درم
جمله یک جاب بینه و لعاب تخم کتان معمول کرده اقراص زنده روز چهارم
بخورند و دیگر سینه انا رخام و نبات بسیار مفید است و ولعت الدم گفته شد
و دیگر از صفرا و سینه سیرت و سارنیم و سیرت مغفبه و نیلوفر ملوک در هر دو دم
عرق کاسه طک که بیدند و اگر از بلغم با سیرت و سارنیم و ام سیرت زوفا
یک دم در سه دم عرق با بیان حل کرده بیدند و دیگر بیداریه که سه تا شش ماه
در آب لعاب بر آورده و با سیه ریوند که در افک کرده بخورد مفید است
همه نام است و دیگر بیداریه که لطف بسوزد و بیاض آید یا از خلیج طبرستان
یا سلهو نواید کرد و سینه اللد بیداریه ازین جمله عذامات است بر سینه از آب سرد
و بنوعی تر و سیرین لازم دارند فصل ششم در بر شام مرض مخوف است بر سینه است

اما سبب آن ماده بگویم در دو سینه نیز دو موجب درم که علت
آن تب قشلی نفس و تواتر آن سر زده است و در سینه و تشدید آن نیز سه سبب
بالا اختلاط دهن و چون علت قور که بویار و خشک دهنی عارض شود فرق در برام
و نرسام آن است که در نرسام اختلاط اول علت که دورین یا جفر فرف
باشد که تا آخر علت سلیم العقل بود در نرسام نقل و نواز نفس و کشیدگی چشم
بطرف مایه است علاج آن بعد قصد یا سلیم اگر سر زده باشد سرت صفتش
سندام نیک و ام در سر زده صفت که بدیند و سرت صفت و مغز از مایه
در مایه السعیر لعیر آب جو صفت نموده بخوراند اگر سر زده باشد سرت نموده بخوراند
از نیم دام تا دام در آب حل نموده بدیند و اگر طبیعت قبض باشد لعیر
چهار از نیم توله تا توله و لعیر در آب یا نرسام سرد کور حل نموده بدیند که
نموده بدیند سر سیم لعیر از آن در اختیار علاج کند به کوه و در سینه لا و است از مایه
بلغم که استقران کرون بدو درم جوزی و یک درم نمک سنگ استر باشد
و بایر کونست یک فاخته بکوبد و بعد از سیره و ولان حرور و معر چشم کرده و توله
شده قره سیره سیر چشم موضع از هر یک درم خوب سینه صفت کرده بخوراند
روز چند و آنرا نماید غصه بجا آید دهن را قوت دهد و باه افراید لعیر
در وجه القدر بعد در سینه اگر از سر زده باشد علت آن سبت در دراز سیره
و از اسباب سرد علاج این سیره بعد صمغ عربی و در ضمیر زعفران انجیر بر سر سیره

۲۴
اینون برابر کعبه بر عمل آینه تقدیر برداشت طبیعت بخوراند و دیگر حسب درودینه
و هلو سنج کما کور بخواب پنج بند کثیر از بربک در هر جو کوب کرده و چهار
سکور آب بخت نذ ما چهارم خصم باشد سه روز که در سکور سر گرم بخوراند
و دیگر حافظه لاصحت بنم با سه یا چهاریم باشد نشیب بخوراند و اگر لرزید و مابعد
عدت سرور است خنکی است تخم حرقه از بربک نیم ام برابر هر سه سکور
آینه بخورد و دیگر درود که هم با سه هموزن برابر هر سه قند سیاه کوفه خسته غول سبزو
بخوراند روز اول در درود نشیند مابعد نیم تم در امراض دل است چهار فصل
اول در ضعفان تعمیر جود دل مخورک اگر لرزید مابعد عدت آن کور نشیند
و نشانی و سنت از ار که گرم تر و برید باید نمو غنچه کوجون سنی در زمان موافق با
نقد با سینی آرد است است سبب با سه و عین طبع باب کسیر و طبع
و بادیان و چهار صر نقد و دیگر زیر لغید کوفه مخدرم در شب باب تر کرد و صباغ
صفت نموده با نبات مخدرم آینه بخورد و دیگر شربت صدل بلیدیم مابعد اول
آینه بخورد و دیگر بوسه بماند کبابی و نبات از بربک در دوام باب بخورد
اگر لرزیدیم باشد عدت گرم است و احساس سایید صاب او لوماله
دل در میان آب است علاج آن مر کعبه سببه در چهارم خولجان سبک بر کعبه
دو سه بشیند بید و در دروازه و فکر و فرغ و تنها سبک با خویا و خبی بل

علاج آن مصطفا در حشر قرقند سبک لبایه سبستان خور بوبه قاقده قنقل و
داو خرد و سعد و پوست تریخ نموده خام تخم نام در نیک تخم سیب تخم کبک
در قنقل هر یک هم درم بسا بر با بر و در اید ما نقشه بر رسم معترض این
ساج بندر بر یک هم درم و مسک نمیدرم همه الی الله فعل بلایه بر دروه
بسیارند بر زور بگذرد و خورد و میزد و در اید ما نقشه بگذرد با جاسر درم سیر بلایه خورد
و دیگر سبب کا و زبان از بگذرد تا دو دوام در قدر حلاط طب که خورد و صغیر او
رانا فاست و دیگر مواج اقام خاصه جهت رطوبت و بود در آن
یک درم قرقند سبک در سیر و تخم حلاط در طرف لغره بچوشند
چون با بچه درم با بند صاف کله در شیشه کفاهه و الی بگذرد ام صبح و بگذرد ام شام
شیر گرم بخورد و بعد از صبح کله در شیر تازه کا و خورد و دیگر مواج اقام
ریند یاب سائیده میان حشرانه بطول و یک حب ملا کنند که سبب مواج
است در ریند حشرانه قوی تر است و دیگر مواج حشران و ضعف دل بدام خوردن
آب این باب مفید است و دیگر مواج حشرانه آب خورد و در اید غلبه
مولد بود و تجارت و خوف و غم و غصه و مقربین بر شیر کله فصل دوم در
ضعف العلب یعنی در ضعف القلوب و در اندک موافق بر
مفید است سبحان علی محمد در آخر رساله در کلمات نهند و دیگر مواج کله

دیکر بر به امله ما شرت سبب نیز نمید است و همه بر مهر و بنای فصل نام دارد
نسخه آن در بنات فخری و دیگر آنچه فصل و خفان لغو معر لغا دارند
فصل سوم در غنی لغو میوه است و آن حالت است که اطراف یعنی
دست و پا سرد و دو دم به کوتاهی و در تنک چهره از و نما عرق
سرد آید و بنایک برگاه که زنده چنان به شود که گویا از پس دیوار یا از چهره
صدام که در آن انواع است از سرد و گرم و اسهال و مغز و اختلاط فاسد
و انقباض استغراق از هر سه خلط و غلظت است هر دو واحد طهارت علاج
ان فلفل که با رب یک لخته جامه بر محموده یا با تخم در بنیج و در لغو سبب
سرب صاف چهار سبب اول و صاف و دوسهوا بر دو لاس سبب
که از ختم از خوب نسیب مجرب حرکت کنند نشانی خاکستر کشنده که سبب چهار
طمان کون و چهار مانک خاکستر با چکیده است و در بنیج است مانک فلفل که
فلفل و از بر واحد است مانک همه الی سبب از یا چجه که در انید لغو
دو سبب لغو که نماید خورد و از حق النفس و فوان و سرد بدن و در میان و سبب
و غش و عرق سرد و سبب سبب در سرد و سبب و بخش و هیچ امراض نفع و سبب
ناقص است اما طریقی صفت کردن است که صفت است لغو از ختم
صفت بر تمه در زد که صفت بر تمه در دوزخ و صفت بر تمه در لول عا و ما
در عاجز جو سبب صفت بر تمه در دوزخ و صفت بر تمه در لول عا و ما

دیگر نخلجانی و برک نسیب و سایر باب بگو. تقویاتند تا غلبه لید و اگر تری
ادویه نیکوتره گو و دیگر دهمول ده درم حال را نسکی بیکرمول کجور اندر خود هفت
پهانی کس جراتیه از برای در مجموع عموکوب کرده سنس درم در
دام آب بچون بد با چهار دام ماند صاف کوه کرم بلهفیه نخورد و در این
تب و بریان و سیات نیز نام است و دیگر حواله هدرم جو کوب کرده
در سه و چهارم آب بچون نذ صاف کوه با سیم توله اوغ حاد بخورد و غده
سجین نعلق دراز نولف نند هر بلید از برای حاله درم قندیه کینه
پهنا و درم انجبه علول مقدار چهار درم بسه بر زور ملی بخورد و از جمع محققا
و جماع و یا صحت نسمت و غصب و بیدار و او غرض نلف از سر ساید
صلح چهارم در وجع الفولاد یعنی در دل محولت اگر از لرز ساید تری
سینه و کسرت عطس است علاج آن کسیر حاک دو درم حاک سرج طبایع
سغید از برای درم کافور یکا سه ب بیدیک جا کرده بر روز درم بادون
کاویا اب ترخ به خورد و اگر زنج دل بسرد و تری باشد عذمت لرز
علاج آن اول قی بکند یا بست و تری و شمشیر بعد بودیم
برای سنجیدم بسد ایچم از برای درم کوفیه نیمه باب سب سیری
بخورد و دیگر ساف ایچم از برای بریده در او نذ لورده مهر کسید بود حال کسرت

لبود و خالتران از یمنه تا صا که بار عرض نما و باب بخورد و در پیلو
بیزدق که اگر از باب باشد به کرمول و درم سوان کرده و عمل اینجمله بخورد
اقسام از نافع است باب بیتم در اراض معدیه متها مسوده فصل
فصل اول در وجع المعده بعد در سکم اگر از گرمی باشد علت آن
از روغ و دوک ابید و کرسک و شنگی بسیار باشد علاج آن ملک سرخ
میدرم طباشر لغید بخیرم مصطلح باب درم بلبله بلبله از ربای سردم سماق بخیرم
هموزن او و بیات اینجمله باب سرد منجاسه یا زیاد بخورد و دیگر در
سنگ شک یا زرباک چهار نیم درم پوست بلبله از سرد لغید
از ربای بخیرم کوفیه بخیه باب لیون دو تسینعه و اوه باب نازه هر روز
درم فروید و در و قبض و نفخ سکم و نوزاک دفع کوا اگر از سرد باب
کرم است علاج آن ملک شک دریا ملک بوخیر یا زرباک
بلبله اجود و زلفک و زلفک کوا و جواهر زنجبیل از ربای چهار درم
اکتوزه بریان میدرم همه اصلاح کرده و درم شام و درم بیات فروید و نفخ
معدیه دور ز قمره و قی و تب و کوش سینه و کلو و اندام و در و کس و نفخ
و خله دفع کوا و معدیه اوقوت دهد و استها بسیار آلو فصل هفتم در پت
عدلت آن در و نفخ معدیه و قی و تب و کوش سینه و کلو و بدن و در و

و در سردی ز غیر طعام ذکا کوار طعام وار و نه ترش و آنچه تفتی دفع نفوسه
سبز رنگ و زرد رنگ یا کبود و سرخ بود و گاه با سداب می گویند در
نشسته با سداب و تره و بی تنج و ترش و عرق میوه سرد و زرد و بدن و نوزش
وست و با خارش و فتورات بدن و گاه جعفر که بر لید مخلوط به بلغم باشد
و لعاب شیرین علاج آن است و در اندک کوفه بشنود و سکر چهار برابر مردم کرده
نه بار ز نیم لوله با نیم درم خور و بالدر آن آب سرد یا سکر خاود و بنوشند از این املیت
که با فنی با سکر دفع کوفه و برابر ارض چشم سبز مانع است و دیگر مغز نه داره و سکر است
از هر یک دو درم برابر کوفه میخیزد و دیگر ترش است که بسیار مانع است
دیگر کلور درخت نیب مرکب بلبل همه برابر جو کوب نموده در سه لوله دم
بخوشند تا چهار درم صاف که با نیم درم سهد میخیزد و در جمع املیت اقام
مانع است فضا سیم در برش موم معر در و معده که بود طعام سردی
تخمیل حادث بود علاج آن که کوفه در لوله کلی انداخته به نموده
ببوز و دادوش بر نیاید چون سرد کوفه می که لغا دارد و از دو درم ماسه
به خورد و دیگر کوفه کوفه سه درم این کسب درم رگوت
چهار درم بریم این کسب درم جمله یک جالب دیدار بر همه شکر است
از هر دو ماسه درم به عدس چه بسته فرود و باقی طبیعت از لوله

طبیعت بر اصول و دیگر دوا کرد و سر فرو سیلان منته وقت استهانت است
 و عکس نیز فراید و دیگر سکه پیله نسخه آن در کتابت که خواهد بود خوردن
 نافع است قطب چهارم در لاس معده اگر از خون باشد عده است
 و سنگ و کرب و سیرین و هر چه در حتم و زمان ثقل و صراحت معده
 و طهر خون در قی و یه رغبته طعام حلاله آن تصدای سابق یا کحل تعقیبه مغز
 خالص صمد در آب کاسنر خوش بنده بیدار و در قی کاسنر حل کرده
 شیر گرم نمک مخمور و تا طبع نرم کفویار کاسنر حلال لغیه آلو خوردن است
 برابر زعفران صمد لاس کرده هر روز در معده ضا و کند و اگر از صفرا و با عکس
 مذکوره تلخ دین و حسی زبان در روز زبان شیرین علاج آن آب خوردن
 نفع و نینو فر از بر لادم بگیرم کاسنر مخمور و دیگر آب خود آب انار
 پنجشنبه یا نیا صفا بوزن پنج گرم اینجه سیاه نماید و دیگر کلبچه و دودغ آب
 صبر نفع است اگر از بلغم باشد عده است آن نرم لاس و سبب نرم و سبب
 سیلان لعاب دین و بی غیر طعام و اسهال شکم و نفید زبان در روز و اما
 وقت در وقت نفس و ثقل و عقیطه در قی معده و عدم حرارت و سنگی
 علاج آن بید و در قی و یک درم سنگ و یا تخم ترب و تخم سوده
 و سنجین سوده و نماید لغیه و سبب و نند با بن صبر قویطر چهار لاله تا سه روز

در کلاب و شرق کاشنی و شرق بادیان بر و ازند با منصف اربع لوله برید
مخوف حرانند نیم لوله رب السوسک بلیتوله در آن مخروج نمود حسب یا
ساز و مقدار کج و دو درم به آب گرم بخوراند بر اربع رجب عادت فطر و حسب
بعد طعام بقاصله دو بار بخوراند دیگر با ویان لجم و از بربک و دو سدرم روغن
با دلم یا کاوسته درم و سبز و دلم آب بگوشاند ما چهارم ماند صاف
که در ظرف کالی مستجاب کند و هلاقتند سیاه در آن لینه و کشت حکم کند
و بر کین آب هر هفته بنهان کند باز بر آورد هر روز از یکبار تا نیم با و ناست
بخورد اگر کور باشد خلط آن شیرین زنگ در وقت فاسد و سختی است
در علاج آن عرق با گیان مغز خیار یک دام با دلم بدید تا
تحت بعد از عرق کرم و جربها حاره مالند و بکتر تر باق فاروق اربع به
بدند خدا مخلوله در آن دار چینی و زیره و تخم کبک و فلفل سیاه
در وقت جمع معر که استها و آله بچرخد و در زرد و مالک و مالک و مالک
از او آله کسیر زیره بر یک نیم درم فلفل در او فلفل کوبیده
چتر بند بر اجابین شرباب انبلیت اسبر آجوب و کتیه بر یک درم
نوزده نیمه با کتیه و چهار درم سکر سفید سیامنز و چهار درم بخورده
و بواسیر و در و معده و قی و اسهال انبر نافع است و بکتر خوف

۴۹
اکثر انواع نافع است الا بجز خوردن مویز منقوصه که ناروغ و نادره و قلفک در آن
صلب بقدر اهل سایه تلبیه قرفلک بسیار است و لوفه نیز کوفه سازد
و مکر معمول است اطباء و هنر آنست که اگر کسی باشد که کله در کله دفع با سهند
لقون کند بر او چشمش قی از بر قسم که مانند هر چه باز دارد و از با باد ماغلب
تا از آن کلبه بود چه حال سردم معالجات بخوراند بعد بنشدن قرفلک
سیم تولد کله خورد و یک درم با پوست لوفه کوفه سازد و تا سه روز
بخورد و استهاسم بسیار و پیر نیز از خوردن طعام بالذات از مضم اول آب گرم
و اعدیه حرب سیرین فصل هفتم در مضمیه که از سبب بدضم یا غلبه
اقطاد که سهال و قه معانند و در غش و سردی اطراف عارض شود
چون اطراف کوفه نفس و نبض است بر قوه صفرا در باقتنا بسیار شده علاج
بسیار است در این دالو و صلب بقید قوی تو سکم طلله که در کله خوردن معلوم است
علاج آن نمک سگ و در نجیب آن نوزه بریان ابلیت پوست تلبیه
بهره لوفه سخته است سه تا چهار سه بشیره ترخ یا لیمو سیره لوز و بشیره
سیروزن بر او را میخورد انواع مضمیه بدضم دفع کوه و مکر خوردن طلله
در آب حل که بخورد که قی ساد بعد از آن چند صمغ کبریت اما در مضم خورد
و به خوردن کله درم قرفلک و قافله بر یک نیم درم قوه لعل انجبه بخورد
مکر کرده در بجز مضر نافع است بر سر از اعدیه حرب و حرکت در آب

فوسیدن کند فصل هم در فراق یعنی ملک ملک بند و هیچ را
سالم است و استغراغر مخوف است استغراغر است که بعد از سه سال
سبارد باقی با فراط حادث که ما تو کرب تناول عدل علاج استغراغر
اولی که کند با دوته جوته بعد از که دفع باشد بهتر و الله در حرم
کرده و به آب نم داده در حرم است تا نو و در فو آن فرود بر
آرد و نش از بریان کرده در کوره آب خوردن کند از دهان آب
بجز در دیگر کوسیس که ما سه بوده در یک ماه خبر از آن نیمی خبر
است که می باشد و همچین می طاس که در فعل خوردن است
و دیگر یکار بریان که ما سه با قند سا پیچیده فرود و دیگر حوا سنده
نافع است و دیگر موج که از رویان چهار تا است که گرفته و دیگر
و آب نم دله در حرم سر کند و در فو است تا نو کند و فرود و دیگر
استغراغر حالت را غلغله بتدیر است تخفیف و لکن چهار
معاویه تدیر باید که حای از صفت است و دیگر دو مالس از آرد
در آب انداخته موش چای لفته و دیگر مسکه و غیره بر معده
و مسکه برود و ما دام نخوردند منرا از غلغله غلیظ لازم است فصل
در ارت غیر سنگی که حای استم نرم بود و غذا خام بر آید و حای قفس کرد

خام بر آید و قهقهه قهقهه شود چون اینه شو خوف است علاج آن زخمید
ریزه کرده در دست نان از دهنه لعدده رکعباب بر آورده کوه دوم درم با
دفع بخورد و دفع ظاهر کوه دیگر لعدده نشانی نموده موخیر سر مغرباب یا ریشی ریش
اندوه کرده که ارجال بر آید و قهقهه که ریش ناله تا به ناله آب نه خورد
و دیگر سبک لعدده رکعباب بر آید در ریش که ارجوب اینه یا جامی باشد
گرم کرده در کلاب سرد کند یک حصه از آن در حصه جا و سر سخی کرده
از هر سرخ تا یک ناله فرود بر دسه روز یا هفت روز دفع کوه دیگر سبک
را ده بر تبه در آب انار برین دوه بر تبه در آب کنار سرد کند بقدر
باش حب با بند و کوه فرود بر دیه بخورد و خوردن قدر نان خمیر با سکه
تازه بخورد تا یک هفته درین نسخه شیر باک سبک نوع دیگر هر چه با را در
طرف حکمت کرده به کوز و همچون آن سبک بسیار و بگذرد هر روز
بعل به بخورد و غذا برین سبک با اجزات یا صبحه کاو و دیگر گلپان کور
درین علت لغایت نافع است کسب آن در ریبات نوشته در کوه فضل
دوم و خلط که قسم از سبک نه است قهقهه قهقهه لطلق دغا به منضم سبک
دغا به منضم دغا به بد قهقهه بسیار نشیند دغا به کم حب دستور افلاج قسم
ضرب تغییر بدن سبک با دوار معدوم را حلقه نام که است حکمت آن در دوا
موضع کوفه لطلق نشود بعد از خفت حاصل کرده و ساخته به نوع خلط

از آنچه با سهیل ادوارم آید اگر لطیفی از غیب غیر مکرر فرصت داده آید
از صف اول بود که در ستور ربع آید از بود اگر تمام بود از ربع اول در اول
نبود یک دایم باشد و استند او در بعضی اوقات کند بگویند آنک از
خون است علاج بر اقسام دویم و صف اول که بان حرارت این کوف
صاحب محتاج مجرب کند سیفول تخم کوانخ تخم خنک تخم کمانس تخم جمانس و
صاحب اللص ضرره ضعیف کمال از منیع بر ابر کوفه کوار صاحب اللص
تخمها را بریان کند و کوار را سیفول همه را بکوبند در دم به بوب سه ساعت
یا مورو به خورد و سرفه را نیز تا مع است و کوار صندل کافور است که زنجان
کرد ناف تو بر تو طلا کند میزان است است برابر بفرمایند کوار
بجزع اللص بجزع بالکس از هر یک در هر دو جوان طویل موی بجزع مرغ صیغه
کولنده بالاد و نیال ملک کوجاب بره لعد از هر یک در هر شریک
کف و ماهه یلیک در از مغز سب انار دانه لاجورد از هر یک سه درم
کته یکصد و چهار درم همه را کوفه خسته کند یکصد و هشت درم از تخم از تخم دام
نایک دام باب فرورد فصل مار و اسب در بیجا شدن ناف باید داد
که این علت از کتب یونان و هندیان معلوم شد و سیر الواقع است
و بعضی معالجات آن به تجربه در آمده مناسبت خلقه است سبب جد
آن بود که نایب کران و صاحب سحت و ضرره نقطه لغزین پار بال

و فریدن یا از مالیه لیب علت آن نقصان استهلاک جاه کما به و
بر آمدن فضل غمزه صفت و دفع و ضعف قوت و حرکتیه در عرز زراف
رحاس نماید و قیده است آن زرافه بخانه خلایق آن تا تبدیل روشن
در وضع نافع نیز در و اف ایجا آوردن و لبس خبانه و ایجان و امند
و دیگر نخلچین می دیم در روغ کا و مخلوط کعبه یا قند سیاه آمیخته بخورد و دیگر کمون
حاضر را بریده و خشم را آورد بخار آن سه ساله بریان بر کند و اندک حاشتر
کرم و شبنم کرم بگذرد و دیگر نخلچین نوزدهم اجوابن درین برابر کوفه نخسته و از
یک پسه کوفه لعی سیاه که به لبته بار و عرق کا و بخورد و دیگر سهیل یا
سایده بر کف بر دست و پا مالند و دیگر لبس کافین که در اصر خنده
می گوید در علت نیز نافع است فصل هلاله کرم در دفع معده
اگر طبیعت نرم بنا بر ریاضت در نفس حمام بیش از طعام نماند و در
و عاویس کرم کرده در باره لبته بموضع نفع نماید بکند و اگر طبیعت نرم
و دیگر تالیون بریان کرده و کتر از بر یک هر درم تا هم دلم صلیب نماید اگر
خست ترش با کز و اگر تر کس بنا شد مصلح که لبه لکنت بر آید
و هموزن این زهر سیاه آمیخته بخاورد و دیگر از دوس که در وقت زرافه
و مالک سیاه و مالک تنک و زخمیاب و انلوزه انداخته بر پایه یک طرف
نخسته نیم کرم بر کسم بند و کول نیز دفع کوه و دیگر پنج پدیده صبره و جوار بار

انتهی کجور که کوبیده جمله برابر اس کرده از چهار ماه تا شش ماه
باب بخورد و دیگر کوبیده یک حصه بریان پنج حصه یک بریا
سه حصه سبزه چهار حصه زیره پنج حصه بلبله شش حصه بکرمول هفت
کوبیده هفت حصه همه از اس کرده از چهار ماه تا شش ماه
بخورد و دیگر از اس کرده و دیگر برابر در دو و پنج تا شش کوبیده کوبیده
سینه و انگور بریان برابر در چهار ماه و پنج تا شش حصه سینه و بلبله
بقدر تخم حصه کدی که و بخورد فصل سرد زمستان در چهار ماه و پنج اوج
کبیر و سوزن باید علاج آن بعد بقیه این خوف بکار دانه استیون و
بوست بلبله و بلبله و آله مصطفا زیره نان حواله لاله خورد و فصل
فصل کدو آب بر یک وزن برابر و نبات برابر این همه و فته
بینجه ناستا از سه درم تا پنجم بخورد و فته دیگر خوف کرب با در انجان
که در وجع المفاصل مذکور و فته در وضع این مرض تا سیر تمام دانه کرم
ویر باید منجر باشد فته و صاب چهار درم و افراط عطسه غیر تشنگی کبیر
اگر از بلغم نوزاد است علاج آن راحت یافتن از صبر کردن بر تشنگی و فته
وین راحت و ترش باشد علاج آن سیر خوردن و غسل لیسیدن و آب
کرم کوشیدن و اگر از حرارت معده باشد یا از دل غلبه صغیر او را فته
ان راحت یافتن از آب سرد و هموار شدن و تلخ و هر علاج آن سیر

۵۲
وین علاج ان شیر تخم کاشنی و خرفه سیرنی که خوردن دید و بیکر سهند
منه و اوج مرات و آب است شیر لقمه نماید طرفی ساختن این آب است
که نسبت آید مغسرو با و اماره طرف کند با شیر امله با و اماره در
ایله خشک اندامه در عمار کرم لقا بدار و اما نام آب در ان حد کوه
بهین و سینه بدستورند خورد بد کعبه یک درم ایله حد در علاج
باید و ضد تغییر و الا کمر خورد و علاج از بر یک بیدرم مصر نیم لار
به اسامه و صفت که در ان ایله مسجون اینجه مقدار کنار
خورد و جب بندد کج صبح و بی شام خورد و در دهن دالو دیگر شقه لور
باید که بر ابرو زن دوام گرفته در آب لار آب بخورند
تا بیدرم خصه مانند صاف که شرفه کند شیر بد قور است نو غنم
تخم شقه چهار لسه با سبیده و صفت که قدر کفایت مروج
سخته بخورد و دیگر صفت که اطفال حرارت کند مخرج خمار درم
اعمال الوسی است درم تخم خرفه سه درم همه از کوفه تخمیه تقطیر
تخم مرغ است و جب کند و زردن دالو نو غنم بیدر صفت ضد خرمای
او سیر از بر یک بیدرم سبیده و بجایه سنجیه و سهند یک درم
اینجه در علاج آب مروج کرده بخورد و نافع است نوشیدنی مسجون
که مسمر بخورد و آب در دفع تسک و است سیر لار لاد تراست
که هیچ ذوق با لسه نم از و افع بر قان و قبض است و است

او در برابر جگر نافع است و در ریه و کبد و تخم مرغ و کبوتر خورده
و کبوتر و ستا در سینه کبد از زردی کلام موصی سیاه کلام موصی دانند
بر آوردن و سینه و دام مصر بخانه و چهار دم کلد حبیب دام موصی اناب
سینه و سینه و سینه و سینه کلد با جلد سینه مصلح کلد و از راه
مصر با جلد بر سرش گذاشته از ضایع کلد است اما از سرش مانت
کرد و بعد متفق مسجوق اینجمله تقویم از بد و دویه سینه و سینه و کلد و از بد
باب مسموم در اراضی که تغیر و دویه مسموم مصلح مصلح اول
در ریه المعالیم بعدین طعام غیر مضموم از زردی خوف است و کلد است
که از غده مرده بخورد و لعنه بر آید و در زردی زردی از زردی کرد و علاج ال سینه را در
طرف کلد نیز زردی سرش محکم است به بجز سوز که دویه سوزن زردی است
مطلوب ماب بخورد و جدا گانه یا کلد با حرارت بازه ها و کلد کلد کرده با
بخورد از آن سینه خورده سینه با سینه از کلد ماب مصلح است و دیگر
صاحب ندیده و او را خواص محرم نماند کلد حبیب مصلح
در آن کلد و کلد مصلح با کلد و کلد با از آن کلد مصلح مصلح دام بخورد
همه علت در اعضا از ایل کرد و این از نواید کلد است مصلح مصلح
در سینه و سینه کلد خوف است و تقویم سینه کلد در زردی است

شیخ المسلم و خبر در آورده است بمغایا رخا سنی بر بار خضر اندک حدیث
سب پنجاه مرتبه و آن رطوبت باشد محاطه مایه کبک نیز هر محول آغشته
و سخن هر اسد که روده است اگر از صفرا یا استندار شنی و حرارت و
سورس مفعله که لوبان مایه سوخته است و در آب سرد است باید
خلع که درم نیم ریخا بریان کرده بر روغن گلکشت بجمعه بخورد و همچنین بپوش
الرتب نیاید غذا وضع کرده و برنگر گویند سگ ناب نموده بال تبرید
کرده بخورد و در بغمز شنی کمتر کند و در آب یاغین با شیا و کرم و دیگر از این
بغمز و خون لصف بلید گلن در آب سینه یا لیدام شهد استجه بخورد
و در جمع اقام و خرد سخن باغ است و بر آن نقب لدم که مفض با شیز
دیگر ایست خط مکررله همدانه بهانه از هر دو لعاب بر آورده است کرده
بیماسه روغن عا و اضاخته نموده نیم گرم بخورد و هر سارک است و دیگر باوان
جهاله برنجیاب هماسه و بلید سیاه هماسه سکر بر نیم توله لغوف ساخته
بخورد و دیگر باوان زنجبیل بلید سیاه وزن برابر نبات بوان همه رو
حداک نیم لوله و دیگر کسیر زهره بقید لوفت از زهرک نیم لوله لوفت
سایده صاف نموده بخورد و قورتر کو اسهال حواله از سیر باغ است و دیگر
امه گلن بلید هموزن آن بلید سیاه و همین قدر زهره بقید و سب حلیه
برابر لوفت جو کوب کرده در قدر آب سب بجانده صاج در همان

سجین کرده بخورد و دیگر مرد در سهالی بلدییم باب تر فروده بدست مالیده و صاف
کرده **در صورت** به خورد و اسهال خون و بلغم و سحاب از بروز دفع کند نیز
از ترش و حریب و کوز غداره لازم است فصل سوم در اسهال
اگر از حرارت باشد علامت آن تشنگی و خلی و این و زرد و کرم
شلاج آن کثیر بریان کرده نمیدانم بخورد و دیگر از سرد باشد علامت آن
عدم تشنگی و لغاب دمان و سپید و سرد برار است علاج آن
سنگ طیب معطر چهار ماهه باب سرد بخورد و دیگر اجوائین
اجود زیره سیاه و نعید بلیاب محل در نجیب و قمر لغاب و انکوزه
بریان سنگ کونجک برابر کنف معر سنان بریان کرده برابر
کوفه نجی لغاب و الود انچه به انگشت بر آید یا دوع عا و نخورد و لولع
اسهال دفع کوه بیاید و انت اسهال که از گرمی باشد یا نفع نماید
بند نماید کرد علامت آن نفخ یعنی تشنگی است که برار لولع آب آوار
اگر فرو نشیند خام است و اللدفعه و برار نفع امیر مایه دهن سنگ بدید
که معده کم را همین لغاب کید و دیگر کثیر و نموسیل باله کوزه برابر
رنجیب همه وزن برابر لوزن هر لوله ماه نم لوله با سه و ه دلم
آب بچون تا ماه هم حصه باشد صفت که بخورد اگر حرارت در ریه
داشته یا عموض رنجیب حسن و لغاب نماید و دیگر پوست سیخ است

پوست هیچ آنه را لیس که بند را کسی کرده بر کرم طلک کند
مفرط معالجه نادرست پوست لاله را در جگر با و نه ترس ضلایه
کرده گردانف احاط نماید و شمار را را بلند نموده در میان آن
شیره لورک بر نماید دیگر برابر اسهال قور و زنی خرابی در
سبب وضع مزاج است تا دوه سه ساید با بیاض
حک که مخور و در روز اول قسم اسهال مفرط را بند و در
درع با این می رسد و دیگر در کسب که در و خیر هیچ مدکور
اسهال خود است دیگر برابر اسهال است سخت که مانند آب
گوست میسینه مانند اطباء خوردل مویرا و نه بخور که اندر هر
در و خیر و کج و دریافت دیگر موه سپر است پس تا که موه
پوست بجهت لوده حک و دوه کومنه میه البرا بر بقدر وقت در
سکوره آب بخورد چون نایک باید نمونند صحت باید مجرب
فصل چهارم در کرم سبب تولد کرم ماده بنعم است که از خوردن
اشیا و خام پیدا شود کرم سبب تولد کرم ماده بنعم است که از خوردن
پیش از کرم طعام و از خوردن طعامها است و جمیع بر استلا و بد
چنانچه از لایه اسهال کوه و از قور ترش لید پس اگر معده در

رووه وفاق است از جهت دراز از موضع حیات که گرم درازند
بزرگ شود عذمت است و خفقان و در وقت معده و سینه و سرفه حیل و
نورنش طبع و فی و از در یک در سر خیم گاه مام و جاه که در یک
عارضه که در اطراف و کجایی و قبض و افیض نسیم و کور حلق و
استدک که در میان و اعراض سرسام عارض که در جهت خلوت
و تارکی مسد یا خویا و مکره و استن طعام چرب و حواب بران و بین
در حین و آوار کردن و بر سر کون دندان در آب و سیلان لعاب
و خشکی لبها و در باری و ثقل سر و تشنگی و کمرستی کاوب در انزوا و
و اگر ماده در زور فولون و انزور با سرد گرم کرد و پیدا که فوضر بسیار کردن
مایا ب سیر ضرر است و بعضی بلده و زانه مانند هر چه است الصرح نامند
و این علت در هر نوع منترک است و علت خاصه که اول
بچشم شکم دید و بسیار باشد که شکم و خفین درم نند و حالت مانند
عارضه که با علت صرح پیدا که در جهت صعود و بحره اما کف نباشد
و اگر معده در زود و میقیم باشد گرم خورد و پیدا که علت ان خارش سینه
و نرم طبیعت و ظهور ان در برابر و کفنه اند که بر بدن گرم کرده در اراض
حاره و یلب بر است علاج آن ما بر یک سکنک فیله کوب

شک فسیله پوست پلیده از در کبر لقمه سنجینه نیمدرم با بوی حاد و سرد
 و دیگر بزور یکسره پوست انار از پاشی مابلا خراشیده یک درم
 سینه با آب جوشانده چهار درم بماند سه روز بخورد و دیگر لاله خام
 و لبر سینه از بر یک سه درم تر سینه چهارم درم کلوریک نیم درم کبرج چای
 سینه بر یک در از یک کوه صیقل سیاه و آنه تر یک بر یک درم
 بر جمله اسس کرده و یکا و تخمیه بدار و بعد تر سینه و کبر تم لار با جمل
 و لقمه در غیب لار آب جوشانده چهارم حصه باید با زور جوش کرده
 سار آنچه جلد بماند و از خوشبو تر و نالکسیر از بر یک یک درم سینه از
 حله درم از غلظه بند و لقمه بر دست طبیعت بخورد از سرفه و سینه او
 و لوسیر و قوت پاه نیز نافع است و دیگر بر ارض کرم خورد که در سینه لطفا
 لقمه شیر بنهیره و و بنوره ساه و کت بتول یک ها که هر روز در آنست در
 مقعد سازد با زار چه فسیله ساخته بر دانه و دیگر سنج سله کووه سز کوک
 به نوید کرم بقتدر سینه از غلظه و مولد است بلغم صاب سنج در حله
 بند و لول کوئید علاج آن سینه کبر سه درم شک نور آن با بود و بخورد
 و لول آن است است و دیگر غلظه اسس درم لقمه باب فرورد و دیگر
 کسیر بر یک مول پلیده استیس بیداد آن لقمه شک جواهر کبر

برابر

بیخته از سم قوئه نامه سه باب کرم بخورد و اگر دردی بقیه را با کرم در دست
دفع کند و دیگر سندی بر می آید از هر یک بیدام در سه دهه دام از
بجوشانده نامهم حصه نماید باز انبوزه بریان کرده سه ماهه چهار ماهه
نهت سنگ و افک کرده بخورد و دیگر موصی بسیار سه درم کوفته بخت
بار و خرما و آنچه بخورد و در سینه نیز دفع کند و دیگر هر از بلبله بول بر من
کسی که معتاد باشد چند گاه مداومت نماید بار معاودت نلیند و در وقت
در زمانه دانه اجرا و آن بهتر خنک است کرده حل پلاس کرم بخورد
بلبله بلبله که مهران برابر قند لانه هم چند او در کوفته بخت در جاشین قند
جبهه نیند و وزن یک قوئه بالاد طعام بخورد و دیگر بلبله بلبله امه ارد
کرم پلاس از جوده مخم نوار روید جنبه از هر یک بیدام بهایر مبد دام
قند بسیار کوفته بخت وزن یک قوئه جبهه نیند و بلبله بلبله بلبله بلبله
و دیگر مکرر بخورد یکی خام و یکی بریان کرده و ساید باب کرم بخورد و اگر از
در بقیه را باشد هر ساق الیشا و کرده نوار یا کوفت و کف کرده
بسیجده و عسل در میان هر ساق آورده کفده به سحر تا وقت که تمام شود
نیارد و همان حالت بر زمین برود و بار انشاه کند و وقت در زیر بماند
به مکرر و ایستادن لغاصه می کند و افک کفیف ظاهر کوفه و دیگر

ظاهر شود دیگر جوته بان مقدار یکدم در یک خوراک آب انداخته سازد
 ساخته نگاه دارد و چون آب صاف بالاد آید صاحب درد نخورد فصل
 سنگم در قویج دان درد رود است با قبض نخوف است چون سخت کوه
 علاج آن زود میاید بخیره درم با کوب بار موزک بخورد یا با کوب بار مرغ
 دیگر زود جوید ز کجیات لیون برابر با سبیده و قدری صوف داخل
 کرده گرم نموده بر شکم طلا نماید و بالدر آن برگ نیند بخیر بند و دام است
 صباغ از با و احتاط که مکنند دیگر کرد و بسیار داشته باشد غلظت بر جای
 در زود قدری باروت بالدر است در و سکنی کرد و زان حاصله الانج
 گرفته جوین علاج فرصت دیگر سه چهار رسک این را با زان
 بند و دیگر جوین از اول در شیر آرد است روزی کرده خشک نماید باز
 در شیر نه پور سه روز خشک کند همچون در شراب قند نگاه و قدر حاجت آرد
 ده دانه ناسه دانه نخورد و دیگر سرکنش نموش را با روغن عاوس سبیده سازد
 در حال بکنید و صابون را هم در میان خشک کند و دیگر با ویان نیک درم
 نصف ماسه جو کوب کرده در یک پیاده آب بعمر کنم ناید بچوش نذ تا نیم آید
 کوه نقر خیار خیره در آن مالیده صفت کوه سبیمم نخورد و دیگر همچون لاله
 خوردن بسیار نافع است بر عا که قبض بسیار باشد و در جمله دانه کوه ماید
 پوست سبک است قدری با آب صلابه کرده نیم گرم بر شکم طلا کند و دیگر هم قوه

شش عویای صلیبه کرده سیاف ساند و در معده بگذار و هر روز آن عیش است
دیگر اجوائی جو انکار پنج تنگ رنگ کوه طنوت بداره پیلید ادرت
یک درم صر چهار درم پنج درم همه الی الوقیه سینه بخیزم باب همه کند و بر آب
سپهرم بخورد و اگر برود و ما وجه کرده بخورد در عیال قهر کوه و دیگر همه بند که
در خلد نکلور حضرت بد اوست نباید بر سر از انشیا و قابض و قه کردن در آب
خوردن در انشیا طعام واجب است و دیگر جهت دفع قویج و امراض بلغم و
سودا را از ریز و ریب و سیاب بر او حد لوله کرافه ضم کند که عقد کوه و زبر
یک لوله انداخته خاک کند و در نوره فلکاف کوه کاسره ادرک
مقدار شرح همه کند تا فرو برد فصل بقیتم در کوه کسم و آن تر است که از
بلغم و باد و خون پیدا شود و آنچه از باد و ما شد لرا نه موضع موضع دیگر انتقال کند
و اگر از بلغم و باد و خون پیدا شود هر چو ن پیدا کوه ملک سنگ سخت در ملک جانند
علاج ان الموزه بریان کوه زنجبیل نقلین پنج کسیر اهو و سپردن در دانه
شترنگ پادرم حشره چاب یک سنگ یک تریا غیر کحلون یک
نویج جواهر ساجر بلبلک مول انبلیت کچو پهلر مول سوه نیز زیره
همه برابر کوفه بار یک کس کرده با طعام هر درم بخورد اگر کوفه سینه
سیره ترخ یا میمون داده هر درم بخورد و غلوه بسته باب گرم بخورد
علت از بار و بد حضرت و سرفه و در کسم و هبلو و لفتح و لویا سیر لفتح سیر کند

و بجا ساملد تنبیه تجربه سیده است باز در سه ماسه تاج نامه یادونه بخورد
برای آنکه که مرض که در آن ملین و اسهال مطلوب است نافع است و دیگر
این را برین خوردن گویند سرت و سبار از بکتر تا دو دو ام که حرارت با معرق فکر
و لد معرق با دمای بسیار نافع است خاصه اگر تشنگی با و دیگر با سینه نرسد
سکنجین سرد حرار و بار و بوق با دمای بدید و اگر حرارت باشد سکنجین سرد
بار و بوق خاصه باید دلو و الد هر چه فروغ که بدید و یا بکتر روز بار و
حار و اگر غلبه بلغم بسیار باشد عدالت حرارت یافته نه گوای خیره خورد
صبر تو طهر مرصافه از وجوبه برابر لوفه لعیل ص که بکتر
کاسینج بخورد بصبر لوفه صبر السوه سر افافه میکند نخم که استفا لوفه
با سکنجین بک ککتر در نه باب کرده و سیره کسید خیار و زاده
مانند چون نفع از آن بدید لید از هر جائی که کرده هر قدر که بدست آید
همچنین بک دست مانند بک رب در او در سه دفع بخورد عا جلد
کامل خواهد هر هنر از غلبه غلیظ و سیر کم شدن آب سرد خوردن
مرطبات و آرام مرض و حمام زفتی دیگر بر جمع او را م دو بوسه نافع است اگر
بغیر یک است از آب سرد و تازه ساید بخورد و فصل هم در میان
عدالت آن از چشم اگر من باشد بدین هم سرد و کوه علاج آن او
آب انار سردین و کشتن آب سکنجین و آب تر بود و قشر سحر سرد خورد

۵۸ نوزاد وقت سحر روز بخورد و بعد از پنج نخمس با سیرک و تازه بادون نافع است
 دیگر ملاکیر قدر دار بند قدر به اندک عسل سیده یک بار که قهوه
 خورد و در هر ایات سیده لغو نکند دیگر سحر کرده در سواد خسته و در وقت
 به نوزاد کفاه و او هر روز آب صفت نموده از باله بخورد دیگر نخورد بر این
 هر کرده و سخن نموده با شیر و محو بسته فرورد و دیگر روزند خطار از یک ماه
 نام مانده با شیر عایینه یا بادیان به خورد و دیگر خشم کاستن ندانم تا دیدم
 و شیر کیده سربت و نیا رنگم ماه دام در آن حل کرده بخوردت شیر
 دفع کفو دیگر رهو کاوان کبیر تا هر در پنج منش و لم آب حل کفو هر دو
 صابج آب صفت که بر لکه باشد بخورد و دیگر هر از بندل و خشم تو را ح مقدر کرده
 با بندال در آب سیده هر قطره از آن لغو نکند بعد از هر ماه هر روز و
 بسیار بنی و در آن روان که چنانچه طشت طشت در دو صعب نسبت تمام
 تسبیح زها کلو و عقیده و آخر روزت محرق بعد از کوهنا القفا سه پائین
 حالت ماند اما خوف نماند که هر که کربان مانده این همه آخر آن
 دفع کفو چشمها بر یک اصیا کراید همه مرض بالعلیه در یک روز از برقان
 خالص کوه استها همی که هر از هر روز و خنک کوه در بار چوبه سینه هم
 بولردن من اثر دلف و دیگر نونا ماهی صفت لقره کشته زرم این نشسته
 از بر یک صفت درم جبره سندر قطعیس بر یک هم لقه دام شهد القدر

۵۹
 عسل

۶۰
 براید

در امراض کوزه و مسانه ^۹ شمشک بر برده ^۹ قطاب فصل اول در جهاه ^{۵۹}
یعنی شمشک کرده و مسانه علامت شمشک کرده در دگر اندام
تبعاه مانند درد و قولنج و در شکم و نظیر بول و نوزاد و ظهور رنگ سفید
یا زرد و یا سبز علامت شمشک مسانه لوطیه و نوزاد و خارش ^۹ شمشک
و غوطه ای شب و ظهور رنگ سفید و خارش در بول علاج آن بر آب
مسانه تراب تراشیده تمام با برک و تخم لوبی و لوطیه صلیبی خلوصت ببرد
و لقا و دارد یک کاس بر او رنجور و یا این همه را خشک کرده شمشک بر
سخته و شمشک نیز محال بعد لعاب آورد و دیگر شیرین یک ترب بکند
علاج یک دام نفع تمام دارد در ابتدا هر یک کوزه بعد از آن یک کوزه
بخورد و دیگر ملک و او در حدود ام چون نیده بخورد یا فاعل مقبت با
کوفه نیمه نفوس سازد و باب گرم بخورد و دیگر صحر الهودی نام دارد
کاشند خرفه و چهار مرتبه است و دیگر همچنین آب بنج ترب که گفته
و سلیده گرفته باشد مع تخم کرم یک عدد و با برک اس کرده با سبزه
و سیریس که گفته بخورد و دیگر خوب درخت انور با برک صانع جان به
لوز که خاکستر کوس سبزه کف ابدار و در او یک نامک شمشک
ترب نهان بخورد و اگر ترب نهان است سرد بخورد دیگر بنج در خست
میلوله نعاله برنج اسکر کرده بخورد و دیگر خرگوش بری بسوزد با مویز

بست و از خاکستر او و درم بخورد و دفع سنگ کرده است و دیگر شربت را
بکیر و دوسر او سپرد و از میان خالی که مغز او آورده درم تخم سنگ و داخل کند و باز
آن سر و مغز بر کرده در خمیر آبلو بکیر و در داخل بگذارد و تا بخت که بکیر
را بر آورده بخت تخم بخورد و بختی سه روز دفع سنگ کرده و مسانه بود
چون بر آب کوفه و پیریه کرد و در آن پیریه برود و در شفا کند فصاح
در اماکس کرده و مسانه عدالت اماکس کرده متبها مختلف که بوی
نباشد و التهاب و درد در موضع فطر جانب کرده متورم و تحقیق درد
وقتی بر واقف تا بر پهلوی صحیح بکیر کند و شکلی در دروس و در خواب و بیدار
و عسر البول و بر آزار است عدالت اماکس مسانه در سخت و عانه
و اجتناس بول و تب محرقه جاره و بدیان و سایر زبان و ظهور موضع
اماکس با خمره و دیگر درم عظیم که اجناس خالط غمیر کرد و علاج آن نهد
ما بلیق و کعباب مار و عرق کاه و شکر بخورد و تخم صبارین در کاه صبر
و تخم کتان همه اماکس کرده در پیله یا کتان مخمزه مجموع بر موضع درد ضاد
کند اماکس فرو نیند و دیگر تخم صبارین تخم کتان لیترا از بر آب درم
ن سه چهار درم باب سرشته اقراص کبیر از یک وام به آب
حاصل که بخورد اماکس کرده و مسانه فرو نشیند فصاح سیوم در نهج القبله
بغیر تفصیح کرده عدالت آن در رسید یا بغير ثقل و انتقال در موضع

و انتقال در موضع موضع دیگر و گویا کمتر گوید اگر غیر لطیف کمتر خورد نیز
کمتر عسلخ آن بر مقدار چهار ساله از مدت هفتاد در دلموده و
و همه طرف در دلموه بسیار از مردم بجا برده هیچ کار کار
نشد و زبرد زار از زیاده میزد و زار زار از زجره با هوش اما با شد
از معالجه مردم مایوس بجا بر عسلخ در صورت رسیدن عرض احوال نمود
بعد در بیت الحقیقت صریحه حسب القرم فرمودیم استعمال چند روز
تعمایقت چون منافع دیگر در خون بد نمود و مداومت گرفت و
مرض دیگر نبرد است که از مدت بعد سال از خدمت سرفراز شد
په آلام میست بعد از هر که بر آمدن بنیم سرخ یک دفعه لغز
لغز است سرفرازان به نیز از مداومت دوام در این مرض میخافند
و از مداومت قوت جوایز است سالی سکر آورده سرفراز صبره در بیمار
جوانان شاید صادق بگویند طریقی ساختن صریحه از عسلخ القرم
که آن را کافیه و کافیه نیز گویند و پارچه خند داشته و بند لمر العاف
مفتوح آن را کوفه رسانیده و از پوست پاپ کرده بنیم دام سکر هموار
در قدر آب بنزد و با قوام صریحه اندر روز ناز سه هفته بخورد و در این بنیم
نافع است اگر معالجه داشته باشد تبیید نکند و بسوس در یک گرم تنور
که خود در آن بریان می کنند و مالیدن او در آن گرم مثل روز قسط نافع است

فضله چهارم در جنبش بول بعبر لبتکی بول علاج آن نوره قلی و حردله
از بر یک سفیدام و یک قدح آب ساییده بنوشند و اول بر آن ساعت
است و دیگر قافله یا پیمان بید بلیله تخم برود به تخم خیار میت کوکب و سیخ
بند انجیر بر یک در هر در سه و هودام آب بخوشید یا چار دلم بماند
کرم بخورد و دیگر تخم خیارین هودام در با و امار آب ساییده بنوشند
خطا ششم کوله نوره و دیگر از بر یک هودام انجیر خورد و از رطل ملس
و نقره کوه ساییده بسد کند و دیگر روغن مید انجیر سه درم سیر قاق و چار دلم
یک جا کرده بخورد و در حال یکت بید دیگر بر آن که عادت این مرض
داشته باشد نور پلاس میگردم کتاب جنیر نفوت کرده و نیم باو حله
جنرات ترشش آنجسته بخورد و هرگاه لغا حالم کو جنیر سحر حق حیرت
کند فصلی تخم در حردله بول بعبر نوز آب بول علاج آن در اعجاز
اعمال السوسس هودام جو کوب له له در بلیا و آب بخارد و
بر او آن بسته در شب هم بدالو صاج دست برده از باره صاف
کرده بخورد و در اول نفع ببندد سه روز دیگر بر هر حردله بول جو امار
اعمال هاسه تا چشم ناله یا برت نبات بخورد و دیگر برای
نوزاک سفید فرغ قدم نیم باو و مال آنها هودام نبات چار دلم هم

نبات چارولام همه را تر نموده در ششتم بدارد و بعد بکاش بر کاه کند نشود
همان آب بخورد و اگر آب نماند دیگر دهنک که تمام روز همان آب بخورد
بر آن شب آئینه را خرد و روزه گرفته همان قسم خورد و این بهتر و اول آن است
و دیگر روید حطاب باشد بهتر و اگر چیزی از هیچ نماند تا سه یا سه یا سه یا سه
تا سه روز فرود بر وجه دست اطلاق خواهد بود بعد از آن بنیم دام تا هفت
دام خازین در نیم باو آب سخن کرده سیره آن بخورد و اگر خیارین میسریناید
سیره خام یک صبه آب و هر صبه سیره بخورد و یا سیره آب به آب بر آید
و بهر سخن دانند که اگر با همان سیره فلک در از زعفران یک سبک تخم
خیارین سبک است همه را الوقت بخیزد از هر دم تا سه درم با آب مرغ فروغ
بخورد و دیگر سیره او با قند سیاه برین که از با و اما تا بنیم با و بخورد و مجرب است
و دیگر که از زراک مرغی بهتر معالجه است روید خیزد و اول بلیه مرغی است
بر او لوفه و تخم تخم ماه صاج با سیره او تا زده و بعد هم با سیره گذشته و تمام
بمراه که از سیره او ساخته باشند تا سه روز دیگر سبک است در آب صاف
کرده از هر دم تا چهارم بشهد بخورد و زراک که از کاه بدستش میخورد
طریق صاف کردن است سبک است در آب به نوبت بعد در آب
بشود و دیگر جوایها را سکر تر بر آید بگذرد تا چهارم بخورد و فصل در است

ابول بعیرتینی یسبب که زمان هر بار بول کند برنگ آب و
گاه با کرمس و مور بر آن جمع شود بسبب که وسخن خاص ماوه که سهه
کمرده باشد در ویان با لظش کوسه بعیر و لابل و اطوار بند بسبب که
مور و لیس شیرین بر میورد و نیز تحقیقش کوفت در نافه لاد و اولفیه لید علاج
قرص مالطس نفع ک صفت آن طلا کیرت البوس از هر یک
یستم لوله تخم خاص ک شیر خد کل از منی از هر یک سیدلم تخم ماهو تخم
از هر یک صمغ دم ضد لعده سماق شریه از هر یک سه درم حافور
چهارده سرح کوفه نخینه ناب صفره یا انار ترش یا باب انار زاده
دو درم بخورد کوفت در باطنش شیر نافه است. دیگر صمغ عربیه کل از منی
کلنا سماق از هر یک یستم لوله نشسته لیر تخم ماهو تخم صمغ عربیه از هر یک
یکتیدم ضد لعده سه سم ماسه کوفه نخینه سیدلم ناب انار دانه بخورد
و دیگر حل نارا قاقیا حل از منی لب جواب ماهو مر سبغا صمغ
و دیگر لب جو و قشر سحر و قشر خنک کس و قشر نشام بخورد
بهم در سلس بول بعیر لعدن بول به ارادت و در میر کشنی با قراط
علاج آن مایه سهپاره نم لوله ماب نیم لوله کوفه نخینه ماب فرورد
کنجه سیاه ده و لم لعلوایر سیدلم یک جا کرده کفست و قشر خنک

گذشت و فتر خواب بخورد و دیگر لاکچر مله و دارنقاص یا همان ^{۶۲} سید
گو که رو بیخ نید لاکچر یا نسیم برابر یکدم در آب حباب نده نمدام رو و سید
و نقاب که تیرام بخورد و نوزاک نیز دفع کوهک صفت است هم در بول کردن در حاقه
بجواب اگر حرارت با سینه زرد و بیدار امله خفت بلوط صندل
سرخ اجزاد برابر نوقه برود و شکر کباب محموده بشیر نبات معجون
درم باب فرورد اگر در وقت باشد اسهال کمان بمله فایع
از هر یک ده درم بیخ قطع کفایت درم همه الی نوقه نخبه لعل معجون سازد
درم فرورد و دیگر لعد درم تخم تره بزرگ بودینه هر یک یکدم
شکر را بر بوق سازد وقت خواب بخورد و خوراک است روزانه
غذا تخم نم برست که در فصل سیم در بول الدم معر خون کدن از راه
علاج آن مشاع کوزن نوقه و تیرام هر یک سه درم کعبه باب یک مرود
باب یک اندک سرشته افراس سازد درم باب یک بخورد و دیگر
تخم فاسر تخم فاهو با و بیان تخم لاکچر معر تخم صایر معر تخم حرور معر
تخم کربوز حنکهار کبوت وزن برابر نوقه خوب سخی کرده باب خرفه
لبته لغاه و الو سه درم باب خرفه بخورد و دیگر شاع کوزن نوقه لاکچر
بهنی اهر بارک مرود و از برابر نوقه نخبه درم باب بخورد و دیگر مرود
مازول کنار پوست از آن خف سرخ همه است و از نوزل نیم از آن با جها

دوره انار آب بکوشند تا هیچ کار بماند در نیم گرم به نشیند باب ^{طعام} ^{مکروه}
در اراض حقه و قصبه شمشک برنج فصل اول و رنق بافتح درید
پروه است که در آن امعا و با در سه لیس فروم اید خصیه در است
یا با دو آب علامت خام لوبنر را خصیه است و علامت خامه
اکثر از زرده یا چا در بنه باشد و اگر با باشد احساس قراقر و
لقیر شدن و آن را قنده نوند و اگر از آب کمره و در خند موضع
را دوره گویند سب او لوارحت بلند کردن و بر ختن و حرکت غنفت
منوون و حاجه مرشد از حرکات غنقه است یا سرت لطوب
مزجیه اعضا و انداز باطفال این مرض بیشتر شود علاج آن چون ^{طعام} ^{مکروه}
صفت نکره و سانس باشد خندانده بگوارد و فهم باشد و از معده بیرون
و از همه طعامها نفیاج محض را باشد و در آنجا ملایم کند بعد از ^{طعام} ^{مکروه}
تر شیر کاه و هر روز بخورد و دیگر کم سب بخورم و سه دهم و دم آب
به جوش بیاورد و دم مانند کف سزده و دم زرد و اضافی بر روی ^{طعام} ^{مکروه}
است و بخورد تا سه هفته و بعد چون آب در خصیه فرو آید بسیار
با زرد بلیق خصیه آب بر آنند جانچه حراجان دانند و دیگر روغن ^{طعام} ^{مکروه}
نم و دم با کجمن بر مراره نمخته باشد با بخورم سیرقا و آینه بخورد و دیگر
برنج سرکت است که با لذ خصیه نماید و در نوع بلغم را مانع است و دیگر

۱۱۳
از نافع لک و دیگر و سنج از نندج آمار جو یک ناز نجهیم نیم
جو کوب نموده همه را در نبت خندان آب بجوشاند چون چهارم حصه
مانده است که بپزند بعد از آن سنج از نندیم آمار اورک یا و آمار
آب ساییده ملک کز و یک آمار و غز از نند و یک آمار و غز کاو
از نجهت منزه چون نجهت کور روز هر دو دم خورد و آخر حله بر آن خفیف حلقه
آب از آب و کور از نجهت کوش فصل هم در اما کس خفیه
اگر اما کس نزرک سحر و سرخ با کس فصد با سلیق یا دویه خون بپزند
و آب کس نزرک با غز ملک از نجهت مالد یا اردو با سنفول کورده در آب
خلط کورده طلا کنند و دیگر سنج منهل کورده آب از نجهت نیم گرم بند خید کت
و دیگر ملک با کس در آب جو ساییده نیم گرم خصیه به سوید و نفلت با کس
بند و همه از نجهت اما کس خصیه از نافع و مجرب است و دیگر از نجهت
درم پنج یک درم با یا یله درم شیر کاه و در خورد روز و دیگر یک درم روز
چهار درم سر کاه و اضافت کند محسن تا الله روز و دیگر سنج خصیه با کس طلا کنند
فصل سیم در قرصه قضیب تعمیر این در کوه کوه است بی آنکه از جاع
با عورت خایفه باشد هم از آن قرصه جاع بود علاح آن سرد است
هر درم با یک کوه در نه درم روغ کاه و با عورت نبت خندان ملک کنند
در سباه کوه نعبه بر در طلا کنند و دیگر موم سفید نیم درم در آن درم

و سه درم سرکه حل کند و آنرا در لوله نریان که در درشت از نریان
چار درم ساییده و در روز اضافه که در رسم سازد طلا کند و دیگر بلیله
زلی با آب کس کرده بریش در طلا کند لبر ص بادرد و کوش دریم
بجو دفع کوفه دیگر گفته با پر یا لغید در درشت و سنگ جراحی
هر سه اوینه برابر گرفته با آب ساییده در چغندر و میان سوراخ
آلت بدید و آب کوندر در آب سایید و میوشد و دیگر کون
و طلا زلی با آب کس کرده نموش بر قضیب طلا کند ار ص بادرد
و کوش دریم باشد دفع شو قصاب چهارم در سیدان مینه می از او
هند بر میو کوید عدس کشنت بر منش از بول یا بعد او یا در حالت
لمش زن بیرون آید علاج آن جوی به بسیار ایله بر غیر ص
وزر و خویبه دامه و لوده و دار حشر شمال شیر مالکیر قاقله تار و ملک و مالک
ستار سلهاره بر موصی کم لوجه کم کوشنن بحسب کوشنن و موصی
کینه اندر جو بوست پنج سباب چهار از بر یک هر دام کوفه نیمه باشد
غلوله بسته بر روز نیمه ام بخورد و لوله بر موصی دفع کوفه وقت ماه و اول
دیگر سوره فلک درم ساییده خمرات قان و اندامه لغاشق بخورد
و خمرات با قره ایله تناول نماید تا یک هفته غذا بدید باشد

بفقه خدا و نهک باشد ز روحیه امله را بر بار یک کوه جامه سوز کوه
بجای مروج نموده بقدر نماز و سجده و نیت صحیح و نام باب همه بخورد
دیگر کوه زرد و حبه یک عدد و ترنما خوردن نیز مفید است و دیگر از انواع
و سیلان مسیح در سلول بول الیکم کجرا از ضدل سرخ هیچ مدهستمد نوبت کتب
سرور اول کوه و هیچ کسید هیچ نسیب تا ملله هاره همه بر اثر نوبت و سجده از هر
اینجه تم تولد صحیح و نیم تولد نام به خورد و با شرفا و آب انداخته که آن را
لیسه گویند فرو برود و بپزد و حبه یکدرم بود و در آب امله سوزده یک سکه
با یک درم سپرد و نهک کوه بخورد و اگر امله ترساند خشک در حار
سکوره آب جوی باید تا بلی با ندها نموده بخورد و خدا بر پنج سال
و در غرغاو و از حار بر نیز نماید فصل سنجسم در قوت باه باید دانست
که فرض کند قوت باه اشتها و باید کرد و یا بر هر از زیرا که فقیر بدن باشد
و از و در بدن حاصل نشود پس خدا منک خود در کس و ما هر ماز و
ببار و قلبه شکره و مان مایده و سیر و در غرغاو و کوه حلوان که نوز کجه
و لبط و بقبه روح نیم برکت همه متورانه و موقوف است بحسب فراج چه خدا
وجه و در آبش خدا را بر هر در خود نسیب برودت داشته باشد
همچون غلغلان ان مقام جامع است که خدا بر منم که بدن منیع نمود و در حلو
معدده انضرتراست و جامع بعضی بر و کمره بنظر و خالص و لقیما و صیره در

غضب و اسهال و فصد نهایت مفرد و منج و در شدت سرما و سرما نیز
بعد از فراغ جماع بلا فاصله چهار دام قند سیاه بخورد و صفت و دست نیارد
و دیگر بعد از آنکه متعلق جوهر خود غرض و مصطفی از بر یک سه درم نیم مال
کندرم با هم کوفته بوزن هر سه درم صند و یک حبه نخورد و صفت نه ارد
و دیگر اگر سیاه بسیار باشد دیگر نه جماع تواند کرد و بخورد از مال
سرخ سیرا هم به غرض و لیز غلک بیاورد و در لغایت کند
قوت زفته باز آید این کله در کله و او در خرب نیز دیگر مغز وانه
چندم محروم با سخن بر خورد و سرد و بدار صند و دیگر نیم باهوار درم نیم
به خورد و الفاظ آورد و این غلک بخامیت و دیگر نیم خرخره کوفته
بختی کندرم تا آب بخورد و در شب اول نفع ظاهر است و دیگر سهیم است
و نفوذ آورد کند باک امله سارا اهل استیقه از شیر آب بهر بقید
بوقت حاجت بقدر برنج بخورد اگر چه کوفته لازم کیر و اثر بیشتر کرد
اگر کبیر بقید باشد سیاه بپزد بدین طریق که کور و الا باشد کور و الا
چون غلیظ کوسیره دیگر اندازد همین قسم تا جهاد نوبت و دیگر امله
رسیده از خند سایده چند استیقه از امله تازه و در بار خند کند برابر
آن نبات بنویسد با کور و بخورد و خصوص بر آن خورد نفع بیشتر دارد و دیگر حلوا

رفع بستره و القوی دیگر حلوا و ترنجبین محروم بسیار مفور است صفت آن ترنجبین
سفید مخدوم زرد مضمه مرغ نخا بعد و سیر عاوست و دام بطریق سفید
بنزد چهار درم بخورد و دیگر از و خیره جوارزم سفوف و مسبر و تلو چشم ساز
سفید عاقل معرشم پنجاب نر که مقام بجان رفته باشد نفع است
بیسر کس غرما که مسل از وقتی باشد و خست مر با بعیر و او هر کس کرده
در آب کوه و تاز بهف تسقیه و لغه باشد بعد از آن از آب کوه سیاه
که خوش و لغه باشد که رفته تسقیه و لمر دلوه همه اجزا را استار است بپزند
و با مغز کنجد خست کرده با آب گرم علم نموده همه بقدر خود تسقیه پیش
اصح کس است بهفت صبه بخورد و زیاده است بد صفت و خیره و کسته
محروم در آن از به میسر مکر کرده چنانچه ازین صبه کرده دیگر چشم کو آنچه است
دام موصی سیاه است درم هر یک از اعلی در در چهار سیر عاوست و جوشان نام
شیر و زرد در سایه جگ کعبه باین آدویه سیاه میزد و دیگر از این خراشید
که در دم عقه قره او کمن از هر یک به درم چشم که در تخم کوه و موصی کس از هر یک
چهار درم تخم حنظل سفید است درم همه الوقره تسقیه بر دروغ کا و حرب
لغه بر این نبات آنجه گفتند صج و شام با است درم سیر عاوست و خور و دیگر
در جبر امله مضطرب قلند سلنه از بنا و از هر یک بپزند صبه التسلب و خنجان

هر یک نیم کوزه بسیار زعفران بر یک نیم کوزه ذوق طلده شود و در
نقره منجمد و ملک یلیک با شکر سرشته چار ماسه صبه سینه بر خورد و دیگر
نصیب کا و خلک کرده و بگردان کوه بگذرد سر صبه کفایت و سید هر
کرده در در بر زدنم برست بخورد و مذهب بد او است نماید با عمل سر و دیگر فلفل او
تخم ترب دار چمن زنجبیل بر این کوه تخم در هر صفتی هم برست در شرح
اندازه صفت عدد بخورد و دیگر صبه که باک صعب خان صنعت آن
بیمار از سنگ کف هم درم گوگرد و بر سر صفت نموده در دم متعلق از ده
باشن بید یا کجا کوه باز به آن هیچ بگذرد قرفلت را سخن با بر یک نمود
باز در صفت فرغ شکله بود یا صبه سینه باز در یک صبه با بر یک بان
بخورد و بر سر از جاج و تر نشتر نماید و بالدر آن یک تبول بخورد بعد تبول بخورد
کوست و سر بخورد لذت جاع بعد از کوه و سینه مانند و دیگر در صفت نامه
تا چهار نیم مانه در سر کاه و با قدر نبات اندازه و ضمن خواب بخورد
چند روز مراد است نماید استها و قوت باه و دل لالغ و بد و دیگر کس نشسته
و سلا حین و مار قشیت صفت نموده بر یک هم درم هیچ چار درم همه
کو فرجه بر عدل بقدر یک شرح صبه سینه علی هر روز با مذهب بخورد و از علاج
و تر کس بر منر نماید و دیگر در اسرار ملک و زعفران عشر جا و تر خورد و
از بر یک نیم مانه همه البرابر کوفته غصه سازد بخورد و دیگر معجون گوگرد

دیگر معجون کولوبار فریدماه و سمنگ انزال مفید است نسخ آن فرودارید **۴۶**
مالغنه لب از بربک درم اسیمون همنی لقیه از بربک سه درم نیج سبله
بالسح صابج از بربک بلدرم لعاف او فر سعد کویج زمارج لعوامین سلخه
دارجبر اسارون مصطلی از بربک بندرم کوفه سنجیه بمخندان عدک کفت
کوفه سبر سندی پیش از علاج درم ماب سیم گرم بخورد و دیگر خیه له باه فراید
منوب بحالینورس مغز کجک سرکه در وقت کچکان صید که ما سید لقاتلی
مصر تخم سیاه لقیه لیس فر ما اجزا در برابر کوفه بوقت حاجب سه جبهه کرا
حل نموده بخورد و لوط تمام دارد و دیگر معجون زنده در آب راه فایده تمام بخورد
دیگر تیره دارد در حرکات نغمه و تقوی و دیگر تریاق فزونی است که تقویت را میبرد
کوچک بزرگ نرم باشد سه سیر حوت حوازل در آن روشن کچک کسیده باشد
از روغن سیاه دانه پوست نیج کینه لقیه و دانه خراطین تازه ده دانه البر
تازه پیریز خشک باشد دانه جله اوجوب کرده در سینه مثل
جوه خنک کچکاند بربک بان برابر دانه حوازل استا بخورد و برابر نخود طلا کند و دیگر
پیار کس نه آب اس کرده آن بپزد و یک حصه زهره ما و تر جوان **حصه**
هر روز لوط نموده طلا سازد تا که حاک کویجی در پاییب کند تقوی و
حکم کویجی با بید که بر روز این عمل کند و دیگر قضیب را سخت لبر و لوط
از پیاز کس سنجید و روغن یا همین غیر صیاست دانه اول پیاز ابلوب

تا عاب بر آید پس در روشن تر کور به آتش نرم بنزد و آنکه عاب او کم گو
نسیله بند کرد و باز در غیر آن مالیده صاف کند بکیر و در خدا و خطا و سب
از رنگ دور که محنت و کفایت کرده نگاه دارد و وقت حاجت بر
و بر خنده و میان آن و کمر ساید و کف با را جرب ساند و دیگر سینه کج
را مالیده آتش کند بکف با بسیار ساید و باز از برین کند از دست الو
و دیگر زهره بالیان سیاه با قدر فرغ از کوه طلک کند تا حد شود متعدد بود
لذت میبندد و دیگر بازون ماب ساید بر قفس طلک کند تا حد شود
و خلی ساند هر لذت یابند و دیگر از عصب بسیار مفید است نه کثیر لغبت
جبهه سرخ وجه لغبت سوسا ساید به نغول طلع از هر یک صاب
همه آنچه کینده است و دیگر طلک کند و دیگر سطلج خلق زده خراطین بدم
هر سرخ هر که الاصله نماید و در ظرف لهر مرض کج با حوت صاب نماید تا دم
حقه را داشته با و را مالیده به سجد سه روز یا هفت روز مالیده صاب به
کرم بنویسد و کمر صاب تکراره محبت نغمه حاصل دارد و چار خندان روشن
زین محبت نغمه محو با بریدان در ظرف کف با را طلک کند و بعد آن تا صاب
پایز من نکند و عادت شهوت آید ماب سرد هم در امراض رحم
منهک بر با برده فصل اول در اوویه که فرج شک و جو سوسو
بکیرند و او در هر طلا کوه اگر سایه سلا رس لیس بر کدام باجه در زیر خود و او

با همه در زیر خود دوستانه دیگر ملک جاها را اسیر کرد و باره کج آنجا در
فرض طلکند دیگر گویست هیچ انار و پوست و شاخ و برگ و علف و
و سوه که در هیچ حیرت آید در عرض ما و نبرد و در فرج طلکند و پس از آنکه
دیگر ملک حاکم و در همان ملک سلاطین ضدال که گویست همه را با همه آنچه
بر آن ملک دارند و همه آن در زیر خود رسانند ملک که فضا هم در آن
رسم بنیاد و رسم آرام باشد عادت آن است که در میان زبان دور در میان
و مات و سلی بول اگر در دم مقدم باشد و در قطن و آل اشجان مالک برین است و در
مگر اگر موخر باشد و جاه فرومی آید تا با حنا نچه بر دراز کردن یا قدرت نماید
عسر راز و دولت تر بنض دوم زون جاه و درم شمشیر از راه سر و ممد که عادت
آن صلابه مضغ خایه را مضطرب حرکت سافن و کل از حرکت و دور که
و حالتی سینه با شتقا بود صلاح آن اگر درم گرم باشد فصد با سلیس با کل
یا تیفال بقده استغول کوفه یا بقید مضغ زخ و علف و آب آب انار
ببر شند بر درم ضا و نماید ماسر و در فرو سید و درم سرد را بطور انیسون
است و مگر در ای که ملک ملک حکم است هیچ خطره مغربه معرب
مجموعه جو سائیده با سید سینه و مگر عاب حلیه و لعاب حکم تان سیه کبط
موم نقید هیچ خطره مغربه قاع و وزن برابر در درم خالوس یا کاف و مغربه نمود

خداوند فصل سوم در قروح الرحم بعیر الیس بدان علت آن درو
موضع رحم و سروان خون دریم از قروح علاج آن صمغ و گندز از برید
درم کلنا پوست از یک نخدرم کفنجیه باب ساقه رود درم
بازه کردارند فصل چهارم در قروح الرحم که در لب یوان منور الرحم گویند
علت آن در و ظم و زخا و نفوذ و قطن و لب است حدوث و خوف
سبب مایع خیر و گدازد و تا بدان سبب قروح خیر نرم او را شسته علاج
رمان ابرویان نموده با تخم زانسن نصف بریان و نصف خام مساوی و نوقه
بنجیه بعد از آن قروح را با روغن کاک یا بنجد ضرب که با آب گرم سرشته تا بدر
رحم باشد باز بجای نزدیک ماه مداومت نماید فصل پنجم در سگدن رطوبت
فاسد از قروح آن علت ظهور است علاج آن بلعید و کبیده کتیه زیره
با سره آملد و شهد و کراجه نظری فالوده بخورد اگر امده تازه باشد با جوش
امده خشک لعاب آلو و کمر پوست درخت لعاب و انار باب رگس کرده
بجای بنجیه نشیره آن بسیر و بوزن حدودم خمر فربه بکند تخم کواچه نموزل صوره
منه تخم خمر مانند بوزن هر چه استخوان کرده بخورد بوزن بدو سیلان رطوبت دفع
و در مابین که از طرف شجای آید بخورم اللدیکر خورج از برید بلعید مصره
باب که با مهابا سرشش صلا سریره فاد هم لار اول مابین اسبیده

اول مابین الی ساید و در شیرین بچون ندنا غلیظ و طویلتان اینجده خیمه بند
و از هر دم تا سه درم بخورد و قوت دماغ آورد و کجاست امرومانیج و باه هم
راست و دیگر شوره نار خلیو فرغشته اندوزن برابر لوفه مصره خرد و
اینجده در دم به آب بخورد **صلصه** در جرب الرحم یعنی خالی شدن
علاج آن هر دم با خارش لوز درون فرج باشد به از حال انگلیس
و کوه و لوز درون یعنی فرج دیده کوه علاج گوگرد زینج شوره سنگه برابر لوفه
خارش و اماس و در دفع کوه و دیگر بر لوزیه پوست صعبه اما و عدس
با شراب سبز و به نسیم پاره بردارند و دیگر سنگه به آب لیس کرد و طلا کند
و دیگر بار نماز روجه دارد به آب کوه غسول است بردارند و دیگر اندک
خاستران با روغن تلخ حل که باشد **صلصه** نفم در نفج رحم یعنی ما و زیدان
ان اماس و نفخی در غاره و اینجده **صلصه** آن است بطرف الفل و **صلصه** الموضع
و در وی بالینید تا سیر آن و از باله تا به قم معده چون دست بزند از زیر پا
او از نعل دید و امثال در و از موضع موضع دیگر و منقوض و صریان و زیدان علاج آن
با و باں و اینجده **صلصه** کرفس کداب و صعبه برابر لوفه سینه ساقه زرد و
بر دلق و دیگر دهم با صمغ عربی بخورد و دیگر این **صلصه** لوفه
بیخ کوسن روید **صلصه** النمل زعفران با قله **صلصه** کوسن همه مساوی
بجبهه کوه با سیر کا و ناسنا به خورد و عدس لطیف نماید **صلصه** در نفج رحم

در قطع طبع بصری که بعضی چون موجب غش و خوف است اگر غلظت
از خلط باشد عدالت آن که رازی و در در زیناب و لوز جله تنی علاج آن
مغف از آن دار فلفل جورنی جوالمار تخم کدو نافع برابر کوه با سوزنوم جبهه
بر او در دارد و شب در در غصه از آن دو را حاد است که ملاحظه کند و دیگر
سبحی انکوره بر میان فلفلیس بسیار کوه قند ساهه میسازد که در کوه سحره ار سه درم با چهار
درم کجب زله در کاهه کبج اندامه به خورد کوه خونا را نیز نافع است طین
کاهه کبج این است که در از درم شافع کبج با نفع در آن مخلوب کرده در
سازنده دلم آب کبج ندها چهار صده با ندها صفت نموده ببرد کوه خونا
و بستن از نافع است **دیگر** در ج پیل کوه نه به برم دند کبج در آن برابر جو
نموده هر دوام در سه ده دوام آب جوب ندها پنجم نام با ندها صفت کوه دوام
قند سیه اینجه خورد **دیگر** از زهره و افو کبج که خون از سبب پیه باشد
که از آن سرت در مجاد کوه عدالت آن در رو **شک** و ناف و لعل بدین
در ایام قرض دهنده خون اندک بخیروق علاج آن مویر معج و انجیر از سبب
بست درم ملک سره قطانج فوه از رویک سر درم همه ابو کوه کرده
در ایام آب کبج ندها نام لار ما ندها کبج سر سیرتن نموده بخورد و دیگر نافع
انجیر خشک که کوزه در کستر آن قدر که ار سه ایکست برداشته کفوف

به آب نخورد و پیر عمر بسیار روزان خون حیض بی ایراد است بر قسم که زمان رلباشد
بر طرف کفو تا یک هفته تمام کفو فصل با زودیم در کسرت طاعت عمر
روزان خون حیض اکثر خون بسیار و خوف است علاج آن زمان موشکی
چهار ماه تا نیم ماه با دونه آب یا سرکه و نهجیکه بیمار نماند نخورد و دیگر
ناله کبیر در دم با دونه عا و اسن کعبه به خورد و غذا برنج با دونه ازین ادویه
را خاصه که در آن خون مایه تغذیه را بندد و بر دونه کفو و دیگر کفو و شسته بمیدام
ساییده با قند ساه در روز عا و انجبه خورد و مرض مکرر بر قسم که باشد دونه کفو
و دیگر ملک از منیم مقال کبر با یک مقال کوفه بخمیه یا از درخت خش مزه خورد
قرص کبر یا نیر مفید است فصل چهارم در عصر عمر عقیده شدن زن
علاج آن شتاب تیغ چهره و بول سنج در قمع لغیر دو و یکسیر و با شکر فرام
و دیگر خورد بویه یا سیر لوب است از هر یک یک مقال کفو انجبه با قند ساه و
سازد و بر دانه و دیگر سنج پسته در دم با چهار درم سیر عا و ساند بخمیه در دم کفو
افاده کرده نخورد و یک نیم ماه با سکه کاه و صمغ صمغی و درازند بعد از ظهر
سه از در سه چهار ظهر حالمه کفو و دیگر در اوید آید که بسیار خورد و با
بنم خورد بویه و لید لغیر جان ماسه یا سیر عا که کوسا را در هر یک او باشد
اکس کرده نخورد تا سه روز نسخه او عا و در کبات لغیر کفو

در مریات فرمود که امراض زمان و مردان را فایده تمام بخند فضل
سردهسم در علاج خائمه برابر آن زردن پوست پنج نوزان تعمیر
که سا چهار او جانب شمال زفته با سرخندم لوفه لعابله برنج اسن کرده
بخورد و وضع حمل برود که اگر چه در سیم لوج سده مانند یا مرده باشد
صینی که در سیم خند سده ما سکن زرد و رید و کثرت لومید خروج
دو او را که سیره لکب شیر از الو تالیف یا در هر دو دست ما ارج طلا
که تا آنکه خند لومعه روزی سید یا خیر نمیدام در هر سیرت هر سیرت هر سیرت
بخوراند و اگر لوفه سید قیده را با شیر نوزد لور تر که در او خون بداند که خون
سکم بند شده و از آن درد کوباید که سخی نلیک در ارج نسیب صبره
همه در آن برابر مجموع لیکوله تا لیکیم لوله لوفه با سیرت قدیر یا که از آنچه لقایه
وزن بد لور از در روز و شب سه چهار بار سیکرم بخورند تا آنکه سکم از خون
فاسد صفت گردد و دیگر که زرن زوجه از من مرض اخرین نسجه عارض گردد
در ضمن کنیم باه از ایام ولادت ایسی خاوه بدیند و بود از پنج لومعه لوج
کنا حور و ززرک جوانه خند انتیس سکلور کنگر استغ همه برابر
جولوب لقمه هر روز شانه درم در سه و هر دم آب نجوسد چون سستم
حصه باید بجایه تخمیه سخن الیوزه بریان کرده نیم باسه کاشک هم باسه
انجخته بدیند این در و اندام و سکم و سرفه و تب و دوسه بهوسر و لوزک

لند از ویاده کور و تسلی و تاباک دل و اسهال و امراض دیگر و نذرا
رفع کولرجه از شکم هر سه خلط باک و دیگر اثر زن را بعد ولادت
سالم بزرگ نوح جان بنیدام با دونه عا و اس کرده بخت روز بخورد
دیگر تلباب در از تلباب سول جاب چیتیه لونه چهره تا کمر بر تلباب
دیو در سر سله کوفه کشف کوفت کج سبب لند ز جو تلباب یک تاباک
نوت سبب فندسیاه که بر برابر ادویه کوفه نخیه بقدر بدم غم که سبب
بدینا سنا چهارده روز فصل چهاردهم در سبب و آن مرض
که بعد از ادن زمان را عارض کولرجه و علس لویان که بعد از
جوهر ماند تلباب سبب هر سه ماله صفت خورد بهترین دوست
دیگر تلباب هر قلع که در هر کوفه نخیه در سبب لند ز تلباب سبب لند
کنار سحر سبب بی بدید دیگر تلباب بخت درم کشف و در سبب سبب
از تلباب سبب کوفه نخیه کرده درم آنجه سبب و ام خورد و دیگر
و حافظ الصحت و سبب صحت خوردن بسیار نافع است فصل نهم در سبب
علاج آن تلباب در از سبب از تلباب ما درم در قدر سبب خورد دیگر
عا و با تلباب سبب سبب سبب زوار تلباب درم خورد و دیگر عا و در تلباب
کوفه نخیه در با و اما سبب عا و انداخته خورد و دیگر تلباب سبب سبب و جای
مصالح زمره بعد سیاه انداخته خورد و باب چهاردهم در امراض معقد

در اراضی معتدله است بر نفس فصل اول در مرض بواسیر غریبه
و سبب او خون بود است و قسم باشد خون زیاد و باطل علاج آن المرار غلبه خون
باشد فصد یا سلیق یا بر فطش که آن سخنان بالدر سرین یا سبب بود خون باشد
و اگر در سر ماه خدا و بداد است نماید تا بعلی و مع کوه و ارسل از نو بر سر
منع است و دیگر نوت کله کوه است تا سبب با چهار سه سکه کاه
چچیده فرو برود و دیگر موثر نمی ساه اول روزه یا زوده در بخورم آب انداخته
تا مدت باس بلبلو لغنه اندک تا امیده صفت نموده در آن نیک بار در صحنه
یک سه اندک بخور و کوه چینه فروغ کرده بخورد و از روی دانه اصفه کند
تا بته بکند که از مرض زیاد باشد تا سه دانه دیگر حکمت بواسیر خون زیاد
علل آن از غلبه خون باشد چون باقی هر دو لم ش ده درم اول ش را جو کوه
سوده در بر سوده و دم آب بچوب نیند تا مدت و دم آب مانند اربا بر صبر کله امیزه
از نصف آب چون از آن محکم را نشن کند از دیکه بد آب جفت کوه سوده کرده
با نصف آب باقی کله کند تا آب جذب کوه لغنه تا صحرای صحنه بود
یک صبه با قدر صحنه صاع بخورد تا بکهنه و دیگر صحنه بکند در مع اسنید بکند در مع
کوفیه چینه با سوره کت تازه بکند و نده سخن نلغ کرده بوزن چهار سه جبه سببه
کلی با جودرم شیره بکوه بخورد و یا با تا چهار دانه و دیگر حکم کوه لغنه بر آب
بکند و نده تازه یک اثار را بشن نرم چون نده یا خلیط کوه بکند در مع نغلت کرد و در آن

اینجه نوزن صبه سینه بر زور بی باب بخورد و بالدر آن نغمه عرب بخورد و دیگر
سینه را در لطف آن بر یک سینه در دو دم نغمه سینه معال آن با مرده در دم
بیه از نغمه با دم یا جا و صرب کرده به آب در آن سه درم غلغله سینه فرورد
نغمه نغمه که آن را غلغله شام گویند و جمع لوفام بوا سیر نوزن معال دیگر
سه مریخ پنج ماهه گوهر باب است که در نغمه بخورد و دیگر صفت بند کردن خون گوهر
که با فرط از صبح گوهر گوشت که آب خورد و لوفام و دیگر بر آب خندان باشد بخار
نیجه آید آن گوهر گوشت و مالت بول بر او در سایه خنک کند بنماید زنی مصرع
بر چهار وزن برابر لوفام بنماید تا مسکه ها و اینجه نوزن بنماید صبه سینه معال
شام بخورد و اگر نوزن بوا سیر اسهال باب نیز نافع است از موند و صحت
نامله نغمه بر نغمه و دیگر نغمه و سکر تر از نغمه در لوفام آب بخورد و دیگر
درق طلا چهار سوره درق نغمه چهار سوره و سکر گوهران نغمه چهار سوره
سویان نغمه چهار سوره لوفام نغمه سکر و سکر نغمه سکر و سکر نغمه سکر
شبیانه و نبات نموده چهار دم سیر سینی بخت لافوزن در روز چهار روز
بهر این نغمه با نغمه سکر سکر سکر و سکر و سکر و سکر و سکر و سکر و سکر
نوزن یک صبه سینه لوفام در یک سکر و سکر و سکر و سکر و سکر و سکر و سکر
نموده بامیک گوهر از نغمه سکر و سکر و سکر و سکر و سکر و سکر و سکر
از نمودن و دیگر چهار سوره لوفام نغمه که در طرف کما بخورد صبه سینه

نخود خسته شاد مینت دام لغوف نعلاب هر دام لغوف انگوزه دام هر سه
در سره لکرونه تا همت باس لهرل نماید بعد از آن لغوف نارنگر خسته بند
بر ارجع اقسام بویسیر باغ است خصوصاً با را اهنتری دوست و ملبر
بینج هاه دویسین لهرل از هر یک عدم لغوف نارنگر خسته بند
سهند تم نوله اندامه نخورد حق صعی سر حشیش ^{سند} و ملبر لهرل بویسیر
اندوز جویا عدم جویس بخورده در استنت شهر لب بخاند صاج
صفت لغوف نخورد و ملبر نالیس بویسیر لهرل از هر یک عدم کور خسته بند
کاه صرب غنچه نخورد و ملبر دوا می رنج لهرل در صرام ملور است درین غلظت
خاصی غنچه دار و غنچه لهرل از هر یک مرض ملور کور نماید و ملبر بویسیر
بملده زیره از هر یک عدم مرغ جویا لهرل از هر یک چهار درم بملده
است درم جاپ ده درم صیه هر از ده درم زنجبیل چهار ده درم ملبر
سازده درم کورن خشک هر صید ادویه کوفته نیمه فندقیه برابر همه ادویه
جلاب کبره بویسیر سازده درم غلوه ملز و صحت نام با فونج جاق
نخورد واق م بویسیر باغ است و ملبر صفت و م بویسیر و لغوف نارنگر
مخورد و مزاج را فایده دهد بویسیر بملده جویا نعلاب
لهرل بویسیر عدم لهرل از هر یک کوره عدم حصص است درم بملده لهرل از هر
کوله بویسیر یک است لینه لهرل از هر یک کوه صحت نام نخورد لهرل از هر یک

که کویا بخواند و دیگر کوره قلم را بوی بکشد که در آن تخم دهم از
هر یک جا در دم همه را کوفته با سیر نهنگه صبه بوزن یک ماشه بسج و
شام بخورد و دیگر هر را با بلبیده حلان کرانینه داغ ابله صبه یک سکه
وزن برابر کوفته تخمه نلدام باب کرم خورد و او سیر خورا را نیز نافع است
و دیگر در افراط خون و درد اقیون خالص باب حل که در روز سه بار خندارد
متواتر طلا کند و دیگر بلبیده حلان و در هر یک سکه یک سیر سرمه نمود بعد از
بهر شکل بود که چنانند و دیگر اسجوان سر کومر الله بسیار رسیده باشد و دو
ان یکسیر بدی طریق را اسجوان را کوفته در کوزه کرده در کوزه گذارد و آتش کند
و مالدر آن تخمه کوانه دار لغاه دارد و در آن نشیند و دیگر حل جراحی در
بعد آیدت ساییده بدی با یکسیر پانزده است نماید و دیگر کوه
باب که ساییده و قشریت در و در سیر با و طلا کند و دیگر تقار عمر سه ماه
بریان که کوه قمر بعد آیدت چنانند نفع سازد و دیگر از درد کوروش
بغیر از این در سیر قاسم کرم نمیشد و دیگر تفک ازرق از در برفه وزن
برابر اقیون یک شمع در افک کرده در سیم ناید و به نفع طلا از و در سیر
باز در این است شدت با کھفیت کند و خورا را هم نفعی است و دیگر
نمره که باک چونک شاخ عاویس اقیان یعنی سیر مالدر با و در بخان

یغیر سیر باله با و لیجان پوست ما از رو چوبه از پر یک جدول هم از لوفته
 یک جا کرده بدین سوزن غارف دو کبکیر و دیگر کفایت شدت در دو کبکیر
 شتراب کش آب را باله کوره شتراب میزنند و آن آب سرخ میگو
 آید بآن بلند و دیگر روغ نجذ جاکسی از آن رکف دست چپ در میان
 بود سیر تا تواند باله دیگر دست و پا خوب صفا به بندد و در سه لور او در تنه
 خون خون آید باله آن به نسند و خون دبا در این زمان است بخدا کبکیر
 یا بر خاله که از یک ساله کمتر باشد بخدا هم از آن کبکیر هم دو دو هم بخدا
 لوفته و با یک و عیسای و سهوه و آن کبکیر و بر شتراب لغدیه غلیظ و
 خون فاسد و قاضی است خوردل و شیر و میاز و مان سرخ دار بسیار و
 فصل حیم در ورم مقعد سیر لاسی لغره منقض حالت اگر غیر از لور ایست
 علقه است آن تب و حرقت وضع و شدت در و علقه آن تصدق
 و بقیه تخم مرغ و روغ خاک و اندک ایسول با هم سخته هم نباید بخدا
 دارد و دیگر بقیه بیج درم کدریم ورم اقلسیا قصه تعمیر هم میان لور از لور
 که لغره یا زرد آن که احصه باشد درم باید و بر و خاک هم نباید
 در استعمال نباید بخدا نخواب فروره که از دانه از آن کبکیر و بر شتراب
 در لور کبکیر فصل سوم در با لور مقعد که به بندد لور کبکیر است علقه
 آن بعد ورم ظهور هم زرد است علقه آن اگر نماند باشد و منقض

دو ابر بر یک والد لا اوله تا هذانت که از آن سوراخ غایب باد
بر اید اگر نوباشد و یک سال نگذرد باشد اسحوان را نوسر ناب
به آب کوه طلا کند و دیگر سنگ بصر هر دو دم آرد و انس چهار دم
روغن تخم ممت و دم در کزغان کرده مالش بچونند تا بهر بریم
بر جام طلا کند و بزنا کور میخیزد و کور کند تا که از خود هر نوسر خون
دور کوی میخیزد دیگر سنگ و دیگر سنگ کن خاک که آب بر سیده با چند
کرده با بول کونک ساییده بزنا کور طلا نماید و کوشش بر نهاده شود
و دیگر اسحوان کرده امسک ضدل ساییده بزنا کور طلا کند تا سه هفته
و دیگر سنگ کونک را به نوز و جانچه هم و شش سابد و سپید هم شود قیله
باب دهم تر کرده ها کسر بان الوده و زنا کور ندارد و سنگ کور اسحوان
سنگ کور به اباب ساییده لغتینه و با پارچه باله و با کور کردار و دیگر کونک کور
و بنجیه یک قوله نیدیم تهوتنه یک سه و اقلاب که با بنهد انجیه بزنا کور
طلا کند و اگر حاجت قیله ساید دیدد در هر سه روز بهتر شود و دیگر حبس نقل که
و فصل او اسیر مکر شده باغ اسفند چهارم و در همان لغت غیر
بغا قیله مفرغ مرض حار ایس است غلظت آن در دو کورنش و حکایت
طهور خون علاج آن موم لغت کافور یک حصه خار سه حصه موم را در روغن
حکایت ماسکه حاوی کند از دو خواص لغت و لغت نماید و لغت کند تا موم
بر لغت نماید و دیگر کونک هلبه سیاه با سیر برالش کرده طلا کند فصل پنجم

طلدند فصل نخست در خروج مقعد بعیر از بدن مقعره مرض حار رطب است
علامت آن الرزورم باشد بعیر از حال است و الرزاز اسهال است و سینه
سپید است و اندک حرمت است بدون رفو علاج آن صفت بلوط
خوب سرد و اقا قیما فرون برابر این میوه در دام خوب کرده در آب
بجوشاند در آن نیشاند و کمر سرد مقید از سردی و خون سیاه آن بعیر سردی
اقا قیما یا بدیل او سهیلی بوجل هموزن مگر نند و همه را لوده لعل مقعد البرودن است
جرب کند و او خیس سائیده بر آنند و نموده درون برود با بر سر و ن تا میندر
برک نوره قهق کهنول و سکر از برک بجدام کوفه تخمه بدم خورد و دیده
لوس بر رفو طلکند فصل هشتم در علت اسهال که علامت مناسیح نماند
و آن مرض مشهور است علامت آن جلد در مقعد در اجابت مایس از روتا
علاج آن صبر قوطر سرد را تا به ماسه وقت خواب فرو بر و مالست
ریک روزی آب بارو کرم در وجع المفاصل و ملیم آن شهاب بریده
فصل نول در وجع المفاصل بعیر در و نند با بوی از نزل با و صفت اندام
نیر خوانند اگر از خون باشد در و در سر و اما کس انموضع علاج آن فصد کنند و اگر
از صفرا بود در و با نریان در و در موضع و اگر از بلغم باشد سید موضع در نزل و قنطاری
اگر از سودا بود با جو تخم کوبیده موضع است علاج آن شهاب که بر از وجع المفاصل
و عرق النسا و بعیر کس مانع است باید که در سه روز پس مصحح بدید صفت آن

زنجبیل کسیر لوبت بلبله سبب بخیر و اللان خوردن از هر یک هر دو در یک
هر دو آب جوشانید چار دوام کرم کرم بخورد و خدا لایم کند زور چهارم
از این روغن سبب و سریر قاف و بخورد و نسخه آن تر بدید باره کاشک بلبله
جوانهار سحر از هر یک هر دوام باب کوه طاک کند چار خد از طاک
روغن سبب بخیر و در برابر روغن جوس بلبله با این طریقی که هر قدر بلبله باشد
بست چند آن آب انداخته جوس دهد تا نصف تمام صفت کرده
بر روغن کور بز و ناروغن ما بید سیره شمشید ده درم و لطف کوه قدر جوس
لغاف دارد و دیگر سبب بلبله طایع از هر یک بلبله سبب بخیر
آب سبب دوام همه الفروج کرده برایش بگذارد تا آنکه آب به خورد
روغن ما بید بعد از آن صاف کوه کرم سبب بخیر تمام و اگر ضعیف باشد
ثلث یا یک کرم کرده بخورد سه روز بهیستی دستور سازد و بخورد و در اول
قبل و در روز بعد از آن عدل لایم کند بر این فایده میرمانع است و دیگر
سبب بک بالانجان بک سبب بخیر از قوم خار دار روغن قاف و روغن لطف
بسیه بر موم سبب از هر یک هر دوام همه الودر آوند تا انداخته سرش را مهر نماید
تا دو بیرون سایید چهار پایش اش و در چون سرد کوه لغاف دارد اگر ماده کرم
سه درم و الا چهار درم بخورد و دیگر با بزنک کسیر لوبت کوه سبب بخیر

کج سپید کجور باره زره بغداد تیس در قطع بلب مول جوب صبر
کونته مرغ زلفا هارلی سرف لیلی همه را برابر بارید لب ایدسه ادونه
نقاب ارزق و سوار نقاب هر چند ادویه تر بهند همه الیا در و خفاو اید
اندک کوفک در و بلوید غلوها بقدر بدم تسنه در آوند حبر لقا و الو
بک غلوله با سپید خور و اکثر با جوش را سنا دهند مفید تر باشد لوله باد
و اوجاع بر مویض و منور و سکر سنج و لولا سیر را شیر نافع است و دیگر کالی
اعضا بر فسر که باشد از وجوب را امید کرده بازگ انا مخلوط کرده
کرم نموده بر عضو سولم بند و چند روز نقاب ^{لنو} و دیگر ادویه خرد را تخمیر از جمع ادوام
و اوجاع مفاصل بخورن و هم باین نافع است و دیگر ادویه خرد را تخمیر
بک انا آب لوز که انا را چندان خوش دیده ادویه نماید صفت
نموده ارم درم تا اریدرم لازم کرد و دیگر را اوجاع مفاصل و خورن
و نفس عجیب الفعل است و دیگر امله خشک جو کوب کرده فندس از تر
هر دوام در یک با و آب بنهند امله اول فرود بردن بالاران همه است
صفت کله خور و غذا کندی یا نهک و در خرد نماید و دیگر معجون نقاب معده است
اجزاء آن پوست بلبله سه لوله امله هر دوام در ربع نقاب کوه و دار ^{نقل و دار}
و یا دمان را تخمیر پوست بلبله از هر یک هر لوله و میطرح و زرد بود کرد از تر

بیتوله خصیه الثغاب منجوله در سه درم کوزنجان نیم دلم قاقه بخورد و صم صفر
چغفوزه و معر منق از زرباک هم نم لوله جا و تر رسم دلم مویر ذاب بر دل کرده
همه درم ادویه و فیه سخن تلخ نموده به عمل با قند یا و کم که امارت چها
سر کشد و گریت هر درم تا چهار درم سبک نماید بر بهتر از سبک است خاصه
بر سبک و بدتر است در سبک و از اشتداد و خنده و آب سرد و سرد و شراب
داغند غلیظ او را الکوس از آن خون بدید احوط است هم در آن
بعضی بنشین و آن دروید است که از بدترین سوج و کف لطف از او
بی او نگاه تا بیارید و اگر از بدترین تجا و در کند التورک نامند
علاج آن اگر معده خوب با کربک غرق نشا که موضع دروزه آن
ساق و پس با پسته است فصد کند بعد از سهال رفتی که صبر و عطر حرام
با سه پوست پلید از کوزنجان از زرباک سه نم با سه عمل چیه
بخورد و لغرس و بفاصل از این نام است دیگر از چو سبک با دین
نقلند از پنج چینه پلید موم کوبیده با زرباک در م سبک کلان
بدار الونزه از زرباک ده درم سه الونقه چینه چهار درم سه آب بخورد و دیگر
بوت و رفت بقای هم دلم به آب ساید و چینه نیم گرم تا یک نیمه
فصل سوم در وجه ترکیب معیر در او و ساق و پسته علاج آن دار

و یا سینه علاج آن دار فلفله خوب یا زرا بر کله که در دم بر آب گرم بخورد
روز و شب خوب طلا کند سخن آن در رببات کفر دیگر نجاره تعمیر لعل نجده و پلاید
یاب نموده سیده کند بر بند دیگر از جلمیم فتح الله بار در و زوال او استند صاف
چهار که بوقت خواب بر آب فرو برود تا همدارده نور بعد از آن خواب
بکنول یا سریت قدس است که هر دو هم با سید شیکرم نموده شب و وقت خواب
خورد تا چهارده روز و نجاره نجده در دم پلاید سیاه بگذردم یاب یا سید شیکرم
طلا ساید و حس عمت نشسته دالو در روز یکبار عسل نماید یا چهارده روز
لقاح کوه دیگر تخم نموده جو کوب کرده در آب بچون بدوان است شیکرم
بر آن صورت نیز بند دیگر لغینون هر دو له سکرف کوه به ملج و صبر از بر آب پلاید
در آب لورک حل نموده طلا کند و در نقاب یا نزد یک استنش عضو مذکور
را خشک نماید بر روز سه مرتبه هر سه روز یعنی طور کند بهترین دو است درد
زانو و مرفوع کوه دیگر چند ملک رده چوب بالند دیگر در عمر سید انجیر یا زرا
طلا کند بجهه نجاره که بجز گرم نموده بر و بندد دیگر مالیدن سید زرا در آب واقع
در و زوال است دیگر لثی بربک سنجید یا بربک سها نوا مع است گرم لجه بود
مصلح چهارم در فخرس وان در و انگشتان پا است که گاه با لاله و تازانو
گاه بسری رسد و گاه از پانسه و خیمه و سبب آن ریختن معده است در
مصلح کوب پا انگشتان را از حوضی با سید غلستان آن سز ضرر اناکس و

در دفع با این از انبیا سرد و اگر از صف اولی از در کاس و مدت در ومانش
علج آن ضد ماسین و در صورت صف اولی در قی کردن به برود که احتیاج صف اولی نماید
سکس کسین سوده باب کرم و خیره و اسفنج در سر که خسانده دروش
کات انچه در سر کرده ضا و نماید و دیگر رفیون چهار درم و عنبران چهار درم شیر
بزیاجا و حقیق کرده مغز ان گندم در آن بپاک نماید میلمر طلک کد تالدر ان درق
کاهو بند و عرق انبیا را نیز نافع است و دیگر سبغیه سلار کس سوده و رفیون
طلک کد انرا بلعم باشد عدت ان قلت در دو نعلب انما کس است اگر از
سودا ناما تهر کاس است علج ان تنقیه معده با سههات و قه از آت
سیر کرم و یا تخم ترب و کاک به اب کرم و قه دینی عدت نفع است از
سههات زیرا که قه حدت معده از اهل نماید و دیگر در اطفال چهار درم سوده
بر روز ناست و رست دارم سیر کرم و خور و دیگر تخم سبغیه کسین بوی سیر کرم را چهار درم
از سیره لگرونده دوده میلمر ضا و نماید و دیگر اسپند یا کله سههات در صبر کوفته
سه نیم ماسه تا در لاده شب و قمر خواب خور و مولف تنقیه بر یک سیدم
محرک کرم و تخم خفاسن نماید و احتیاز از راجه در وجع المفاصل گفته شد
فضایخ در وضع الطهر لیس در روشت اگر از غده خون باشد عدت آن درو
باضریان در ریاده ان در حرارت و حرارت لثت و دیگر سردا ت غده خون
علج آن ضد ماسین در ابتدا و صحی است میان هر سه در استعمال کاید

هسته در شغال ریشا و باروه و اگر از باروه باشد علت آن خنده است که بگوید
است علاج آن ساق لیمو در خمه کند لکات حکمت از قه به خورد که هم در
اسن کرده هر روز باره و خمه کار بکنم باسه تا هر ماه بخورد و اگر روزی بخورد
باب گرم بخورد و برودل و پهلوی میر با قه است فصل ستم در او بر سر دان
مرض است که در نزد واقع هر کوه عدالت آن ران با چنان گران باشد
و سخت کردند که از جابجیدن بخواند و در و کند و بدن نیز در و کند در ایض چنان
بندار و که بدن را با جابجیده اند علاج آن را سنا نوت پله پله که در
سولف اند که بخور اسکندره خلوص استیس بد با اکتا اکتا اکتان و خورد و سندی
کلی از جویانی باشد و بودار با بزنگ همه را بگویند کرده بر ابر کوفه در دام
در سج و در دام آب جوشانیده تا چهارم حصه باند حاصل کرده بخورد
و الواب و در کتیت و در در که از بلغم دبار با ستر نافع است
و لو حال جو که علاج مفید است و با ایندن روغن نافع ندر الواب
بنفتم در در و در غیر که ساق قور و طمیر و لمره لمره طاهر شود و در و
علاج آن قصد استین یا چهار دقعی در سهال که بلغم و کوه بیرون کنند
بدند و دیگر بخیله تخم مرغ معاب صحرانک جای کرده بر ساق طلک کند
و بعضا به حکم بند و معاب ستم در در الواب بصریاب یا در اعجاز
قصد استین از دست مقابل یا صحت بر ساق کند با زرق در سهال

در ساعت آن نیند هر فلطین بجز کرفش تخم کوه چینه خوب نار با برنگ
بنج خوب خدک که از آن نیز از نیرسیارند از هر کوه با نهند چینه
برعت طلکند و غوف همین ادویه کعدت بخورد به آب تا یک ماه
دیگر سحقی بد را کسک دزلی برابر از دم تا چهار دم بر روز با سیر و
بخورد دیگر دوست بلیله طلدن بلیعه و دوزخ سیدان بخیر بریان کرده تا بول
کاو استس نموده بخورد در مقصده نفع ظاهر کوه صابون هم در شرق بد
یعنی بار و بیشتر در ساق سیدان و کوه سبب خون کوه در دست خلد
آن اک مانند بر سا طاهر و کوه و حرکت کند صحت گرم و کوه را
رشته گویند طلعه آن نقد باشد و دیگر سر لینی کوه و قند سیاه از نیر
آنچه همه بسته نقد نار حقی که چهارم است باشد بخورد و بوسه کوه
که بلبه هم کوه و کوه نهد با کوه میگردم ضا و کند و دیگر بر آب در قند
چینه فرورد دیگر گرم در راه فریاد آن را بوسه کوه و فرورد کوه
است تک شد و در قند حید فرورد دیگر سه ماه بریان کرده نقد کوه
با قند سیاه چینه بسته فرورد چند قدم برف و دیگر کوه در نار و پیش زرد
په کاه براید والدیس او را بر بسته به خلاصه شسته بار و زوف براید
این چند نسخه در دره التحت محرب کوه صر بر اول چار و سه کوه
حکم روز سه نم باشد سوم روز چهارم نم باشد و از سر و فلکند دیگر

از سر و نطلاند و دیگر فواید و فواید هر یک را بدین پس از ظهور و در ای طبل کند
و دیگر خلیه کوفته روغن خام و امیزد و طبل کرده یک سبب است و در او مام و سبده
برایند و دیگر فواید از این بلویند و ماب امحبه بر موضع رسته بند و در و شنبلیله
و اما سبب این کرد و در رسته را در و این است سبب نازک را همین طریقی که کلمه
بر ناز و بسیار بنویسد و اما کلمه که آب برسد اسما را این است خاقا
براز قلیقا بلیقا ماب سرد هم در او درام و دو مایه و همچو این تعلق دارد
سنت بر نوزده فصل اول در او درام غیر اما سبب عذوق آن خوب
بغیر بود و در سبب مکرر ماب نازک است اندر خوب است با اول غیر بلویند برابر
که قمر بر زرده درم در سبب درام آب بخوشند تا هشتم حصه باید گرم بخورد
و دفع مع اما سبب است و کرایه سینه و پلنگ و کوفته و در و سرفه امیر باغ
است و ازین مجرب در آب حساسیند لطریقی معارف عرق کمره تا بند
در خوردن همی منفعت بخشد و مکرر سیره ادرک با قند سیاه کنه بر یک درام
بخورد و غذا شیرین کند اما سبب مرقم را باغ است و مکرر خوش کند پورینه
کلور و لودر سیره ادرک و سمول سه امار با همی است و است و ام قند سیاه کنه
چار امار در لودر و پانجه درام آن را جلاب کند و مومینه فلفلیس پنج و سبب و
و چاب بر یک چار درم در جلاب مامیزد چون سرد کوه سبب درام
بیا مژدار سه درم تا نیمه که بر زرده خورد و دفع ارقام اما سبب است و دیگر

روغن میدا بخورم کمزیرا و عاوسه در شیر مالک و با نمک درم سه کمی نخورد
لذت نماید انواع اما سراد در دفع سار و دیگر راسخ و پاک سنگ و بر
برابر کوه باروغی تلخ طلکند انواع اما سراد در دفع است برادر درم نرم
تولدش از بلیغ رفیق است فی کردن دفع تمام دانه و دیگر برگ کلم و نند
یابستت باب سحقی کرده بخورد و دیگر زنجبیل بزرگ کوه سهرم طلکند
صمیم و دمایک بغیر اما سر خورد که از دونه کوه سید علاج آن اگر از
آغاز باشد خون تر و تلخ تر تا به چینی برسد و در ابتدا هر حور را بکنیم یا
برنج سا هر دروغ پنجه قدر پاک و تلخ کوه در زورب چند مرتبه بند
در وقت شام و اگر ماده بسیار باشد زود پیژ و اگر کم کوه به تخمیل برود و دیگر
بجای کجک تازه گرم بر دهنک به بند و در جایه حواهد سر کند بلدا زود
حال سر کند و پنجاه کوب سر هم از دراد و دیگر تیج هر چه دانه جو کج هر
را ساید پنجه هم از پنجه یاب بر دهنک ضا و کند و دیگر تیج کلبیره
تر و تازه کوه دروغ جوش نده بر دهنک بند و دروغ پنجه کوه و دیگر
در ابتدا حور اخا و در دهنک طلکند چون قریب بسر کردن کوه تیج کوسن
با نهند ساید طلکند و اگر نا جویند سر را برابر حواضا نماید بیشتر از عقرب
و دیگر خسته است را با ساید بر درم و جوش طلکند عاقل تر است و داد
نوع دیگر عاقل از آن کج بر ابر گرفته بر دهنک بند و دیگر ابر دهنک که مکروه

برار و نیک که مکر و دهن باشد و برار ناگور و زخم مزمن سها که بر میان دهنه میاید
 بار نیک سائیده اول لعاب دهن نالده و بالده آن باشد و چهار نیک و برار در
 و نیکه لطیف نیکور لعاب آله و نیکه کسر آله و نیکه بسیار مکر و در کسر نیکه کفاح
 طلوع آفتاب بر جان آله دور سخته کرده کفاح طلوع در بار نیکه و یا بعد از نیکه
 روز در آن سخت مریخ است و نیکه کبار در دو آس که در کف و آس نیکه
 چهل روز نیکه و آس کردن و نیکه آس اندام میر نافع است و نیکه کبار
 سرس سالم بر روز چند نوبت گرم کرده بندد و نیکه کبار عبایه گرم کفاح
 شش نوبت بندد فصل سیم در سرفه باد و آن درم صغیر او را بنام نیکه
 آن سرفه در آس بار اقه و التهاب و نیکه کبار نیکه وقت در دین
 در قسم به قسم صغیر او خالص ساخته که نیکه نیکه نیکه از نیکه درم
 از در کرد و در دین نیکه نیکه نیکه خالص است و آله غیر خالص که
 مخلوط بخون می باشد و خالص بموضع دیگر از موضع استعمال می کند از غایت حدیث
 نیکه غیر خالص نیکه جا ماند و نیکه درین علت سریع به نیکه و نیکه
 بول سرفه و خالص میاید و صاحب اختیارات قاسمی که تلعبت
 نیکه و ستان است نیکه سرفه باد و در کت بابت نیکه و آن جو نیکه سرفه
 نیکه است با نیکه کبار سرفه با کورس و خارش دانه و خورد و کوه مانند خردل و نیکه

در سرور و دیدن کوه خنک با نگاه تر که زرد آب از آن ترس می کند
و اگر لعل عیت خلط کند مسخرام کرد و علاج آن سقیه بدن از صفت آب
جوش نده پهلوه کربانت در است و شیر آن از حکیم میوه الله عدل است
که کوهان از کوه در این سر ملک سیره یک قوری بعد از آن تب حادث می شود
بازال بدن چون ماکر و پیرانک دسته باشد در زیر اندک ملک ابله با و قز
حادث می شود و خوار جهان و عارض کوه و لودک ملک کوه خلط ملین
سهاله بر بیان شلک کوه سر جابیه جابیه کوه لوندک در ارض زغزل مشک
دار ملک کوه سر جابیه کوه لوندک در ارض زغزل مشک
کوبیده درم بان نجبه با مصالح کوه عدو همه ادویه را خوب سخی نموده مقدار
نیم ماسه جبه بند و اگر طغاب چهار ماسه با مقدار چهار سرفه و پنجین در هر ماه یک
افزاده کند یا بیشتر ماسه بدهد و اگر قرص کافور همین وزن خورد و با سیر
و زردک ابخلد و با شیر بان بدهد مفید است و اگر پهلوه سیاه یک عدد
و صد ساه برابر آن بقیوه بخورد دیگر نرسد عدو است و دم که هر یک یک عدد درم با
در آب نم آنرا سنجها جوشانیده چون لطف مانند صاف گو کند ملک
کاه زده درم کوهک سس و نش درم روغن سد اخیر صفت درم در آن اندک
در ظرف این نش نرم سبز و تاه غنیه کوه کوه کوه چون نجبه کوه کاه دارو
از هر یک درم تا درم هر روز بخورد و علیه ملخه و بلغم و با و ماسه دفع کوه این را

باد با هم دفع نمودن این را سنگه با و کوهک کونیز و یک برابر اطفال ^{سه} صفت منفرد
ضدل سرخ و یک خنایه ساور و خوب کرده تا دوام گرفته در آب جوشانند
چون لصف مانند صفت نموده دایه طعاب بخورد و قدر لطفعل مسم بدیند
و یکر گلور با دینیب یک باب کل مصلف از تربید در آب سرد آب
بجوشانند تا سردمانند صفت که با سنا لطفعل خوردند و در دایه تر ماه
دوام گرفته در آب بکنیم با و جوشانند تا چهارم حصه مانند صفت کرده
بر روز بدیند و یکر محرب بر سینه پوست نینب و بیل و کیر و گلور دار بلند ^{محبوبه}
بج لوزان برابر خوب کرده چهار درم در صفت چار درم آب جوشانیده
تا هفت درم با بد سیر گرم نیمه بخورد و نیمه ابالعه تر کرده بر علت کنزاد و یکر
چاکو مقصر در هر ماه سه روز کف دست بخورد و غذا را با نایک نماید
بر از این که طفلان او با این مرض مبتلا شوند باید که نفهم در هضم عمل چهارده روز ^{کرب}
و سیر از هر یک یکدرم در لیمیا و اب نمبناذ صیاح مالیده صفت که بخورد
فضا چهارم در سری که در نذ نینب کونیز و سنهور به سینه است اگر از خلط ^{حار}
باشد در روز بیشتر بود است کنز چون از خلط بار و لوب و نینب بود علاج آن
تزیله اب کر انجیمه از سه درم تا چهار درم بخورد و یکر چار و نیمه هر دو یکر و را
برابر سینه مالند و یکر سر لفت از جو به کوبیده تخم بنوار کونیز جمله با ریاس
کرده بر روغن تلخ از نیمه با لطف دفع دهد و یکر تخم بنوار در جو به و یکر بر سه برابر گرفته

بروش اینجته بمالد ویکر گاه دوب و زوج بار یک کرده بروش تلخ نیمه
 بمالد ویکر لعین که ارباب خردوسر که ساخا او اطفال بطول تن کرده
 در آب و اندازند بر هم سجدید هر گاه کوفته آن را بر منق لزار طلند
 فی الفور به کوف ویکر کاک سرخ در هندو کبر و کونید و لعین کوفته در آب
 خائیده صبح آن صاف نموده خورد و کفک را بروش تلخ بمالد
 پنجسم در سیر و آن بخنی است مانند ابله اس از بر ز زیاده نمر
 عده است آن در و آن منق و تب و خنخ دیر و سرفه و دود و اسهال
 و قلق و بی هویت و اضطراب طبعی چون خواب کوف و بعد در سدا کوف
 و قی و پنهان و هار و سده سیه و شیرینک و درد و اغضا
 عده آن نخست سر سر از دوجه در ابلد کوفته مابته چهره صند نایم
 بالار همه را برابر آب کوفه بروش کاف و اینجته بر خنق طلند ویکر
 قبلیه بارنگ پوست در ابلد وزن برابر آب کوفه طلند
 بار و کفک ترند و طلند حرکت فصله در سهوتنگ و آن
 بخنی است چون سرب اما هر روز زیاده زیاده نمر کوفه است آن
 تب و درد سرد کم و نمد است چشم نم کن ده و نیم سیه اگر ار بود
 باشد رنگ ابله مای بسیار باشد و اگر ار صفرا بود مای از و
 جبریان آب و جیح و اگر ار نیم یک کفار سن و صلا ابله و بر خنق

اینها را با آب کوفه
 در آب کوفه
 در آب کوفه
 در آب کوفه

غبارش و صلاحه ایله و برکتی مافین ان فقی بد خصم علاج آن صمدل و نالکیر
دینیز حواله و کدیر و بوخت کس و کت جابر سرباب سیر اودوم بر ابر
لوفه ناک کعه ترا ایله بلدند و دیگر بوخت درخت سبکشن آه آب کس کس
طلدند و بوختش ان به بوید نقاب تقیم در سلطان امان صلت کوردلار
است بقدر خود و نصیر کلان کوردند خرنه خورد در کها سربار بایک
و مانند شیخ پایه طیار کوه بندر او میده کویدر است و کویدر چایله کویدر
در اعصاب نه بزم کوه و در اخار و بوجیه سپاند و دیگر سرباز کوه مازه بیدام
تا کوه درم را سینه کسید و خورد و بین را بجهت بالابند و دیگر مرم شریف
مرح گفته از و خوب از بربانانک لوفه پنجه تر سله ناک لوفه ناک
نانک بر درخت بر لدر حک شده افتاده ناک لوفه ناک نیک اودوم
بد اجبه انوزانیده از پارچه صاف نموده بموم کافور نیلیاک و سیسیاک
روغن کافور حیات همه الیک جاکرده در روغن انوکا هم سازد
دیر سلطان و بر دناک طلده و چسپاند از همین مرم می کافور داند مال بید
درین مرم دافع سرطان شخص بسیار بیافه از تجربه در ان نموده بعد اتمام
آمده ملک هم در طاقون و لال امراض متغیر و دبابی است خار و
سبب آن معدوم است که حضور انباه سازد و عمره فرید و از سر است
لیفین کسه بدل بیدار و سبب در آن درم است خورد و بقدر سبب سیرون

مرکب یا خوردنش و نیز از بسیار حوالا اوسیه و سبزه و قی و عسلان و خفان و خنجر
شود مهلاک الت و در اعصار ضعیفه حادث بود کس را آن و لعل بود
لبس کوشش و تب و اختلاط و غیره لازم است علاج او فصد است
تا معده سبزه در همه با کس را است نکند بهترین است که در آن موضع بود چه پیانند
و خون بسیار بیرون آید و غیر ضدل سرخ و کسیر از نزدیک سه ماهه جدا جدا
کوفته بخیمه بعد از سرخ کافور حبه اضافه کرده بود رسته در روز سه بار آب سرد
و معاصده به باش بخورد و اگر از آن زیاد باشد بمعده و یکیش دیگر کافور جدا نه
یک سرخ خانه سرخ بمعاصده به باش بخورد و چهار بار دیگر شام کباب
باریک هر دو ام بول محسوب سرخ روزی دو دو ام سیر قشر در سبزه و لعل
یا سراب بند بماند و اگر اوقات بود که بکشد و یکس که از نو بار سبزه
با کس بخورد و دیگر خوزه ترخ از لب حباب کوه بر آن موضع بندد و چند روز
تکرار کند بسیار مفید است و دیگر اسیر مول منجاست به آب سبزه بخورد و بر
و در حاکه طاعون با کس طلک کند در یک روز سه مرتبه صبح و ظهر و شب در خلک
اول مرتبه لطف حرارت کند و در خلک سه روز دفع بود و اغذیه نماند که
خون را اغذیه کند مسک حدس و کتاب در سر که بر آن کرده و پوست
در سر که نیمه بخورد و در اجتناب از طلک را دو سه بار و ملایم به کف افندوان
موضع را از آب گرم به بویید و آن مرض را از حایر سرد و هموار نماید که

سر و مهر و اورند باید که از خوابیدن و نشستن بر زمین و بر نه ماندن اجتناب
نماید تا بدن بیماریه بخار از سر سر و بایستی تا شتر نه کوزیرا که بدست و کسانند
در ایام و ما خواب و خور بر زمین دارند و سر اوقات بر نه فرمانند شتر
بلکه مرنند و ضایع بنیم در سبج و فلفلک و اما س نشان علاج
ان بسیار شرح باک که در کرم نخچه و نیای کوفه سیر کرم بالابه
بند و موثر دیگر در اعراض سر نه کرم در مریع نخچه و آب بوده طلکند
و از هر دو ام تا جارد ام و نخچه و فلفلک کوفه در آب سبب بخانه صاع بالیده
صاف که بیدرم شمشیر نخچه خورد و دیگر مویز در سیر بر یک سخی کرده طلکند
و دیگر برگ ملاس نورسته کرم نموده بریده بند و در هر روز تا نخچه بنشانند
و دفع سازد و دیگر لب بر تاز و در کیده سحیده بخوراند به نوش که میانه اند تا
دیگر برگ عباسی کرم که موثر است واقع در فلفلک و سبب است
فصل دهم در دفع کرم که گویند و بعریه کول و در مصر و بلاد شرق کوه
دیگر کول یک و بر میان تبریر سنگیل گویند و آن دانه بسیار و نخچه باشد
بر اعصاب کوه بر اید و در کلمند و نخچه نه کوه علاج آن اگر بسیار بود اول قصد کنند
و سهل بود و در بعد کوه کور و ستر و با بجز بر ابر کرم و در کثیره ما و تر کنند و با بقیه
و باز کثیره سینه چند بار طلکند و دیگر جوهر و سایر بر اول کوفته به معانی

طلد کند و دیگر لاکه بطرفی سر منقوش نصف با دلم را چهاره کف نیک باشد
بعد از آن ربک شکر و سبزه باشد نصف با بوسه در دندان و دهان
در دندان و دهان علاج آن هر روز که درم قند نهند درم انوزه ربع درم کاج
کرده بر جامه طلا کند بر دندان و چسباند دیگر در آن بود که اثر انماج گویند
بیشتر در لاکت با کج نورش بسیار کند کتب وحدت در تمام دست
سرایت کند و یک پلاکت رساند ازین خوف بعضی مریدان آن
عوض بخورند که اند علاج آن جو یک که میان کبیل که آن را موسسه گویند
با آب اس کرده طلا کند سواتر و ملر کند و دیگر سهدی با آب اس کرده
طلد کند از یک درم تا درم بخورد و دیگر ربک و پنج سر سخی که آن را کروی
هم گویند مانند کونیه ربک و بیاب او در کوه در کنار آب سرد بپزند
آب سبزه ضا و کند بر از ضم کوسر و اماس کستان و دیگر اماس کورتر
کند آب از آن چکله لقع تمام دارد و اگر کار از ضم کوش خانه و لقل کند
قوت تر شود و دیگر پله کثیر از هر ایه آب برابر سبزه ضا و کند چون
مکرر لعاب آنگه فصل در اولم در جبر سینه چک علاج آن کوه
سه چهار درم در آب جوش دهند تا محال جوانی تمام خورد و خورد در خوردنی و
و باید آن آب جوش خورد و بعد بر آید باشد همان باشد و دیگر بر نه آید دیگر

دیگر بر نه آید و دیگر لاله خام که در درخت سیلی می باشد بوزن ^{شش ماه} دو گرم در پیچ
آب جوشانده چون یک باند صاف نموده در هر دو م نبات آنچه
بخورد و این دوزن بر آن کوف و در آن جوان موافق استی طغی یک ماه
را بقدر یک سرخ و همچنین در هر یک سال سرخ اضافه کند و که در آن
به بند در آن غار ظاهر شدن ت نبات اگر بر رخ آن فرامیز او در آن
که نمودن از آن ماله در سازد لطف و آه او به آب کوه بند و دیگر
در آن غار ظاهر شدن ت که چهار دانه نیم نسبت صاف
فروردی بسیار کم و به آن سازد و دیگر کبکستان تعمیر همواره و آنکه در
بیرا مندی آب ساخته در چشم انداز و دانه ها که در چشم با فرام
آید و مگر بویست درخت کرس و درخت نران تعمیر سیلی در
سکستان و کورمه ابرابر که فیه بنجیه مریض و آنچه برداشته طلدا
نورش مرض در مابز و مع کوف و دیگر آن جوان نعال اگر مرد و یا در بار
بند و اگر نران مابز ^{دیگر} و دیگر اگر فصل و آن مرد در هر دو مرد و
کم بر آید فصل ^{۱۲} در آید و نبات که مشهوره است که
علاج آن اول فصل کند و اگر سهال از مریض کند که بود و دیگر اقبیاح
بنج خنقل بلاسر یا بره که اجمال از هر یک که دوام کند سیاه و م

کوفیه بختیست لینه لقا کلاک علی شام و یک صبح بخورد و خوراک غله
بخورد و هر چه داند تا یک هفته بدینند و دیگر کسی نخورد و خوردنم و تغذ
سازد و عدد درج سه ده عدد و ما بر یک سخن نمود و در سار ارجیه چهارده
حیه بختیست یکی صبح و یک شام فروردند اسیر رخ نماید اگر در هر خوشی نماید
ملاحظه کنند و دیگر پوست کبچال بخورم نم درم بلبیه نم و صابون
آب جوشانده ماده و ام آب نماید مصلحه ماسه روز صبح و ام
و دیگر سبب تغذینم تا یک سبب صبر تا یک کت تغذیح تا یک
سایده در سیر بر یک ستول لقا فلک خبه بسته روز اول خبه و در
هم یکیم خبه او سیم یک خبه صبح و یک شام تا هفت روز بخورد
غدا و سوله کتیم به نیت از تو اندازند که لینه ها و ما بر خورد
اگر در هر بخورند و کوسه نلند تر هله جوشانده خمر خمر نماید و دیگر خوب
را حاما و مزناک بدین طریق می دهند خوب در کور درم کوفیه بختیست
مصلحه روز یکدرم قند لقا درم لغوف سازد در اراض بلغم
نیز نافع است و دیگر در حفظ مور در سیر کبچال که آن را جوبون
گویند اجزایی ترکیه بوی می بندد و در سیر به کور ترکیه بر روی زلفان
و برودت در لیس باندند روز یک نماید و دیگر موهه و کت آب

مویز و پوست بر آب بوده بر زخم آتشک طلکند نافع بود دیگر روز ^{۸۴}
زیره فامعنت روز ناستا بخورد و در سه روز قلعه کند یا نصرت
دیگر بر زخم آتشک که در بعضی خاصه لعاب و سیر میزاید بدهد زکامی
اب بمول بر پایه بوده کفاید و نظار رسم خواهد بود بر روز و وقت صبح
بر زخم طلکند و دیگر در رفع درد و آسودگی در مصطفا رود و محلولم هر دره محلولم
سبز نم مانده روز فامعنت و نیم دام اول چهار نم مانده روز فامعنت باید
که در دغ در خوردن عین ششم چهار مرتبه عین کند بدهد و دو دام روز فامعنت
باید تا تمام در خوردن در طرف نگاه دارد و در تمام تن بمالد معنت روز دیگر
از سر دندان دبا و پوست فامعنت و اندک و لفته اندک تخت بر سر منقش
و خوردن گوشت همیشه نیک تا به عدت بیرون آید بعد سیره بر آب
اندام نماید فمک چهار و هفتم ^{۱۲۴} در حرب یعنی خارش اکثر خلد و کخته
خلع آن سیاه بکدام موم لغد جا رود و در فامعنت و دام موم را در روز
کذاجه سر نماید و سیاه انداخته تا سر دله نگاه دارد و در هفتم روز موم را در
حمام بمالد ساعتی بوقت نمک غسل کند و دیگر گوگرد دام اجابین خراسان بکدام
پوست ببلد نم بدهد و سیاه سج ماسه گوگرد نمک با سیاه کبرل نماید بکدام
سیاه گوگرد از آن روز ختنه خاک که بمالد اول روز فرصت یا بداند

دیگر نیلیم تهنه سووه نمدرم کولرو امله سراسیمه بیدرم کافور سه جار دم
ده درم هم کفایت کند بر سه آغچه سه پوز نماید بسور الودر و شفا و
دمالیده چهارم کله در اقیاب بنسید بر جاله خار سه کوه بدست مالده
باز طب یا آرد و خود مالید غسل کند اگر بدستور ملک نماید در یک روز
دفع کوه و آنها که خد سباه در چهارم سر کشتاگر اید و بکرا عمل اقیاب
تج کوه و الدنجاهله سه جار روز یکمرتبه دیگر غلت نماید دیگر سه مرتبه
دستخ زمره کرده در آب جوشانده صاف نموده قدر از روغن کافور انداخته
باز جوشاند و بعد از طبع تمام روغن را از در آب گرفته نگاه دارد و مالده
و خوردن این روغن مسموم بکفایت صرب و قویا و تنق و بر عین و لبر این
کوه اینترافع است خوراک ^{سه} مالده ^{سه} دنگر کرباسی ^{سه} کلب ^{سه} الودر ^{سه}
بر آب تر کوه در سایه کله تهنه سه بار تر کوه در طرفین
کند و روغن پنج بر سر آن اندازد چند اندک غرق کوه بعد از سه روز آید
حرکت دله بر عضو خارش مالده تا سه روز هر روز یکمرتبه اول به
زیاده کوه ملا خطه کله تا سیوم روز دفع خواهد و اگر روغن کوه در عمان
و هر دیگر اندازد و دیگر کوه و شتر یک درم از جوبه تخم سوار کرده بر کوه
سه پوز نماید یک پوز در آب تر کند صاب آب صاف نموده بخورد

باین در فلفل و زعفران و سنا و ملی و خمار خمر زریه لغیر و سبزه و دامه و سبک
 و بهار نیمی و تر سبزه همه را بر جو کوب که مخدرم را در درج و هم دامه را بر
 جو سبزه نایب خردم مانند صفت لغیر همانسه انوره بریان لغیر درو
 یکنه خرد و دایره از بلغم و باد و نوحه کوه یا لطفان حکماء هندان را اسنات
 عدس آن است که بدین صفت کرم کوه و عا سر در وقت آب چشم برنج
 نوشته آن و در و سر در دفع مفاصل و همچنین خواب آلوده و مانند اخوان
 بنبر و سپوش و پیاده کوز در در او را کوسه ز خلد یا در صلو مانند کوزل و سرفه
 و ضعیف النفس و بی رغبت طعام و کم روکش سرد را بر این مکر داند و در سبزه
 زبان و لکھوت و زینیا جانیه در پیشتر آب خواهد باز فراموش کند و بخور
 و در دل و ضرر هملو و میدا بدین سراج نایب است که سخت و گران
 و بول و برار و عرق کستر طایر کوه کله در زور و تفاوت است که کله سر عدس
 در بامیه کوه سر سالم است و اگر کله سر با مسالم علاج آن دشمنی هم درم
 و عا و طایر اسب اندر جو سبزه ملی نشی چوک بکرم کول از بر یک در در
 کله مخدرم از آن مجموع درج هم دامه آب خوش نایب خردم مانند صفت
 ناشناخته خورد و دیگر گوشت مالله در درخت عمر متدریج است که از دریا و
 آب انقدر هر بار که او از ایشان بر ببرد و باقیش خوب بپزد

۱
۹۴
فلق کورد درک بان یکجمله بخورد و همه انواع تب کرم دسرد و در سرد و در
و سیاق و سرفه و یار غشیه طعام و تب که در تب از آن سیر نقد است بجز
سیاق و سرد و اندک از تخم کبک و در فلقت شهاب که بخورد و چون صدق است
برابر لوقه تخمه نهری بدو از طغاب یکسرخ با چهار کربک نار بوید و در سرفه
و دران مذهب انواع تب کرم دسرد و امانع است و دیگر حب الفجا جمع تب تا
مانند چهارده امانع است خاصه چهارمانه در منه باید که چهار کربکیش از
دست بخورد و مکر از موم و صفر او را خالص نسوزان کرم خور المقاتل لغیر تخم دهنوز
برای آن که سه دلم ریوند چینه در دلم تخم کبک بیدلم لوقه تخمه بعل سیر نسوزد و بقدر
تخم حبه بسته بدهد که باب فروردند و بجز سرفه از دهنوز در طغاب مانع
همه کربک با رنگ کوه با سیر بر آن سر کرده چه بزد وقت حاجت با سیر سینه
اندک در چشم که انواع تب دفع کوه و در غصع چهار کربک است و وقت و پیش
صفر از بلغم بیشتر با درسی قسم نباید و لو اجزا از آن سیاق بعد بخورد
سرخ یک درم کبک بخورد سیاق اصاف کف مانی طری در سیره کربک لوله
حبه از حاکه سیره چهار امانت بالدا کتبا سیر لقا و الو و بار کوبند
چون جو سیر سخت لید فرو آرد و صفت باز در آن سر و کوبد باز همه
را لوقه تخمه بلباس در سیره کربک تلخ و بلباس در سیره کربک مانی نسوزد
و برابر مونه حبه بسته ملی با تیشا بخورد و در سیره کربک با سیاق و در کوه

رنگ برهنه نماید و بیکر صبه لند او و در اقامت مجرب است خاصه اگر با
 باشد و نسخه آن در کتابات مذکور خواهد فصل نهم درت لره ماید
 هر عاید ماید تب خارج عروق منقبض شود لره لکان غرض کوه المصعرا
 بود عکس آن بیکر در در میان نوبت کند لره و حرارت سخت و زبان
 بر یک کم بیاگر و اگر با بنیم بود عکس آن هر اورد نوبت کند تا وقت
 نسبی در آنها و در این تب از عیب کمتر بود اگر از او با یک در اورد
 داده نوبت کند و این را بر مع کوه سخت و در این علاج حبس کفایر
 خود سه چهار کهر پیش از وقت بخورد و دیگر بنهده هم درم تا سه درم نوبت
 بقصد ساه غلوه البته پیش از وقت بخورد و عنایت این تا مع است دیگر از
 تب لره هر قسم خاصه از عیب سمندریل سه عدد فلفل کوبیده
 هر چه را ساییده سه درم لسه را در می با سه بصفت بیون فاعده بخورد
 تا سیوم روز دفع کوه و دیگر تب لره مطلق فلفل کوه را با یک در سیره
 برک و همزه بیاب لیل کند جای سه سه رتبه بیشتر در کمال حبس کند
 لره مقدار فلفل سه لسه کهر پیش از وقت بخورد و دیگر لره تا سه لره
 شد بصبر از پنج درم کهنات شهرها که هم در بار یک کوه شفته
 سیره کیده هدا استقیه لند و بد جای لره لره لره لره لره لره
 یک سرخ نه شکر بید و دیگر فلفل در لره با سیره و پوره ساییده مقدار

۱۰
 در اورد و حرارت سخت از این کمتر تا در اورد تر از این بنیم کوه

دو توره سائیده مقدار مویز به جبهه بسته صح دو هر دو شام به آب گرم فرود
دیکر از آن گزافه و کستره کلور بویست نیت الکت جیدن بد با این
برای هر دو دم در سجده و اولم آب جو سائیده یا جدم سائیده کف نه خورد
تمام طلعه و در نسیاه سجده لیا خست بدید حاصله ربع دو اول است
کست و دیگر تمام را در اول ماه در لیا خست فرود و دیگر در ربع غنکوت
نقد از خاک ناب کرده در نسیاه سجده بنوعی که شمارند نندبه بخورند و اگر
بروش نیت یا لیا خست کف بریدن یا لیا خست نافع است و هفت لیا خست
بازولیس و کجور کردن بخورند فار از اقسام کف و دیگر بسیار
در روش نجه خوردن واقع تب گزافه و دیگر از آن که از تب گزافه خنجرور
فرصت یابد و بار معاودت کند همی قسم نماید برکت سیاه دانه مجدم با نند
برای نجه لیا خست بدید خنجرور در اول وقت یابد یا نجه لیا خست دیگر از
تب گزافه قسم سر لیا خست در سه زود دفع لیا خست با سه ماده
بسیار به آب سائیده و هفت کف چهار پنج کف سر از نوبت بخورد
معالجات است که به کجور سجده و دیگر از آن که مغلط جوبل چهار
سه و طوطه بر نطوطه موافق لغوا سولسد و در آن کف لیا خست حاد و نالی کس سجده
دو دیگر در اول از لیا خست روز هم از نیت روز هم کف پیش معالجات
در همی حق در نخر خوف است و در اول نسیاه آن معالجات علاج آن

آسان شستن بعد صحت محرومان و اعم و اعم و تعویذ یافت مقدار شیرید
مرسخ ز اول کثیر از ضمائم ده مرگوه غلظت است آن طهورت بعد خوردن
غذا خانیچه حصاره و کف دست و با گرم کرد و چون دست بر بدن
ر لقی تا به دبر براند گرم کرد و در زره مانند آن مسک تنها عقی سانس
علاج آن شربت تخم کس خوردن خاصه اگر با سرفه یا سرفه کاو و یا سرفه
خوردن بد نظری که سیر را با همچند آب بخوشند یا سیر را با کرم سرفه و بلغم
کم با کرم اندک نبات سیر می کند اگر حد خطره غلظت اضافه کند بهتر باشد
و دیگر سیر هم خوردن از تمام دانه و طریقی این است باید که خمر جوان با دراز
وقت اولی چهار ماه گذشته با کرم و غلظت او جو ماها هوایرب خرفه
و مالک و با و زنگ بعد هر باید که زونک بسیار زورده بد و سوزنا را بعد
ساعت مغیر کم و او اما باید که از ر لقی تخم دارند تا از کراه طبعیت شیرید
ماوه فاسد نبه بود و قدر صراحتی زه اندر ظرف نهند که آب گرم کند و سرد در آن
قیح که کشیده اولی زور سرفه بدین روز هر روز که اضافه سازند تا روزی
بهرده اولی زور بعد از آن بر زور زوله کم سازد و مالک سرفه زوله اید و در زوله
داوه باشد بعد هر روز که هر از ر لقی سیر سازد اگر خوردن سیر صفت است
بیشتر در هوا خالص نماید روز دیگر نهند اگر قوی از آن سبده کند زور
و دیگر بدین روز در زوله سیر نهند یا دانه سوزان زور تر سوز دانه ای

از ترس و با احتیاط کند و بیکر شربت غلاب و لون از رنگم و ام ما هم نم و ام و است
جو قفسه نقد میل کردن طری در حرفه مدکور است و بیکر فرض ها فور با سیره
حرفه که بعد سیرینی که با سینه سیرینی است و بیکر لاجها و نیک با سیدن
و مالش گرفتن است که در وقت نقد است لاجها در لاجهاست که در وقت
عقد با ترانه کم است و تخم مرغ نیم است و با لک سبک خرمه و حصار کند و
و با دوزخ و فاجه و اگر مرض ضعیف با القند یا غیر شور بار و کوبک است
بخیه با سینه و از آن وقت مایه نقد و در وقت مایه نقد فایده است خسته عقد با ق
است و از آن وقت خوردن و بول کردن نقد و مناسب آن است که در
مالستان در جابیه یا دشمال مسکن یا بیکر و کور لاجها و کوبک یا در وقت
نویس بر کرده زود است و از بند و در زمان در جابیه نقد بود مسکن سوار و
و بیکر لکها و چون خوردن یا سیر درم به آب بخورد که سینه سیر آل و بیکر
نقره سینه سیر سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
چنانچه رسم است از رنگم و ام ما هم خوردن نقد و حرکت و کور سینه و
نیم و سینه لاجها مایه نقد القند است و سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
کف سیر خوردن بسیار نقد است لاجها سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
رنگم در اراض مغز سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
ریاضت و راه ارض مغز سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

کند و جاه از سبب ماده و کوی لکه در راه رفته تا نایب کند ^{بجمله}
 آن تا ختم از بهر رویش که با سبب جرب کند اگر راه در آب سرد و اگر سرد
 بمورد آب گرم ایستاده تا از لوله در خانه و دیگر آب سرد دیگر از ایستاده
 روشن که چند بیشتر گرم بر کف با بر مالد و از اجابت دسترس کند و بار ایستد و لوله
 اگر از لوله رقیق ایستد دریا افاده باشد برنج یا خجرات است ایستد نماید و کدو
 به نفع دیگر از مخرم است ^{بجمله} حشمت که خواب کردن بر سوسن سفید و غیره گرم کرده
 یا بر هر از بر سر صورت که ایستد داشته با گرم به مندوزند و فصل صوم در امر این
 که از شراب خوردن نفع ^{بجمله} آن ترند اگر اس کرده میدام یا بیشتر نفع
 وقت خواب بخورد و از سرب بر سر نماید دیگر ضرا مقله و خرمایند ^{بجمله} سرب
 انار دانه با سبب همه برابر اس کرده و با شکر مانان اینجه سبب تند دیگر
بجبه دفع لاهر و ضعف در غشه که ازین علت عارض کور و سلب
 میگویند تا بیدار بخورد و طریقی ساختن روغن مدور این است که از مایه طلب
 سبب از دو چهار خندار طلب روغن مکرور در چهار خندار روغن مکرور
 جوهر کده پورینه و ستر امیر و کوشند تا روغن ساند و دیگر اگر در خفا و کوشند
 خورد و بعد او متصل شکر است بخورد و مستح سبب از دفع مستح سبب
 خوردن نایب است بعد با با و بجان خام فصل نیم در سبب رقیق لطفان بد ایستد
 حد که کف جوان و کلدت را چهار درم توان دلو و بچه نوزاد تا نایب

۴۷۷

ملک بمل جاب چه سند بر اسر که با شیر به هر که کار با نهند در وقت
انچه بماند دیگر از گرم خورد که در سفره الطفال بود که اسرار خاکی
خواب بکند و کرمه را بصره نماید شیر به نهد و کوزیا به غیر و موز به سیاه
در یک شعل بک جای کرده هر دو سه بار بر آن است در مقدر است از باز
با یقین بید است همه بدان اوده کرده سانس از دیگر از اسهال فرو و سید
موجر س مجبیه و کف و نوده و لوده و کلیه لعاب انچه به خورد بر اسرار الطفال
در وقت صبح با طفال حاضر است و غلظت است ان لعنه غلظت صبح جدا در
قدر با شیر ماوان سائیده بدین دیگر اسهال حویله را مانع است از
شاید در بلطی را بعالمه برنج اسر که با نهند و سکر انچه بماند دیگر از کجای
رگوت با سیر بر سائیده که الا خورد اند و سیر لوده بر ای طلاله که دیگر از کجای
بول قلعین مخم حیارین الا بحر خورد و کشت اسر کرده با نهند و سکر انچه بماند
باب ۲۱ و یکم در سمومات شهاب بر ستر فصل اول در علاج
مطلق و کزیدن جانوزان زهر دار مخفی مانند که سموم کس است معدله و نماند
و حواله معدله چون سم الفار و مردار است و سمای در لغار و زان دانک
از بلور معر شکر و امسال ان دسایه شرف است جای که چنناک و موز
جبال کوزه و سیراک و بلاد و اقیون و نیک و علی معر شکر و ترید سا و مان
و حواله چون بر افغور و مار و زهر لنتاب و لردم و کوزی و در در برج و دن جانوز
که از زهر لوبک بود و در سکر شرب از در نیک و حال سیاه را اوباشند

و خاک سیاه بر او باشد در بند کمر لاشه گوشت در سینه سوزد و مانند آن علاج آن تفتان
 ۱۰۱ حکما بگویند در دم مخلصه سم کوفته در سم لکچور کجوشند بایه نیم لیدها کف بکند و دم
 روغن حار و اصافه کوه بخورد و غدا سیرکاو مفید بود بیدار کند عمده در سواب اصرار است
 با سهیل یا به قی بعد از آن تقویت عسل نماید دیگر بر مرغ زهره یا لعل مایه
 اقیون و غیره ملغاب کوه صوم یا چهار درم یا فودام یا چهار درم روغن حار و کوه
 دیگر بر مرغ زهره مسک کنکاف و غیره سیرکاو و تقدیر یک یا سه مایه و بکند ام
 سائیده و مخلوط نموده بخورد استخوان پلاهل آن است که در خون بسته اند یا زهر
 اندازد و خون زرد را آب جواهر کوهه تخم بیلله کوه در آن اندازد و خون سرد
 دیگر سمارون به لعین ننگن دهور که در نعام بر نفعال از دید در کلبی کب یا کوه
 تا سلفه لثیل مضمه یا آن را بیاورد و در سایه خشک کند بقیه
 یا زهر نماید و سایه مانند آن را با بر منب لساند و در خاک کعبه اورد و زهر
 و مار زنده را مالش دید از زهر قسم که با دفع کوه دیگر حوت و همون که در کلبی
 و در و دلف در او من کوه را بیدار زهر خورده زهر بر دفع کوه دیگر خوردن بود
 و آب آن بقدر برداشت طبعیت بیدار دفع زهره نفعال هم در زهر مار
 کاند و نقد یک بند طلع در آن بسته اب آن به خورد و دیگر خالقی تازه
 یا خست بکیمیا به باجه با آب بخورد و دیگر کرب جانم هم در کوه
 سائیده بخورد و دیگر رتبه زهر ما ندر از زهر یک هم در مفعول کرب لیدار که با لدا

در زهره آن کلبی
 ۳

گفت آید بخورد و دیگر هیچ آن هر دو در یک مکناب هر دو به آب بخورد و دیگر خوردن
کسیرو باغ لشمه سموم که کند هر قدر بیه بخورد و دیگر مارگزیده دیالسه که خرد او سازد
افسون خوانند طبایحه بر خاره او زندگی اگال که کراری ماور لکم کمر راه بر
خاف با سر فصل سموم در زیر عقرب عدد و صفت از ازمب باید مصلحت بسیار
زهر دفع کند و اگر است شماره و باره کند تا باره شود و دیگر نوس در با سهاله و چون
آن تا رسید ما و نرم لوفه در هر دو است که بولند در هر سه بولند انتر لند
عقرب دفعه که حب مفتاح مجرب مگر تله نسیم نیز دیگر مفر عقاب کوه تیه
برای دفع طلله که زده چینی سر لینی نو کس را بکس باید یا باب که طلله کند و دیگر
سرب لوفه صفا کند در بحر الحوادیر مجرب بود و دیگر اسجاری از نرم بگویند و در لجنه
بر موضع که گرم زنده باطله نندارد در اقاله کبکی باید و همچنین ابله و الی
آن تا رسید با جد جویدان خشت سم همین نوع و الو فصل چهارم در زیر
و مانند آن عملیوت در بند مگر را لومند و هم از لیل فلان است در زمان
بدرست علاج کم دالو خراطین که ماکد و اکثر خراطین هم سر باید که علیست
او ضا و کند خونه با بنای طلله کند و دیگر بر آن که موم شیر دلو با سد است آن
در و کم و چون بر یک مدایمیر لول کند با راه با راه که علاج آن تخم سر و دیگر
هر یک بلیوله آب سائیده بید به فی و با سهال بر آید و صفت بر آنند دیگر

بر آید و مغز ترسانند و دیگر خفیه خام مخلوش فرود بر دو سر بدن خلمه بر آید
تا حصول صحت کلی در خفیه فرود آمده باشد در جگر حسیده با سر آید و دیگر از کربد
عولک نیم سر با سر زخم آید پس کرده بر جاک کربد که طلکند و دیگر از کربد
ماه سنگ و مانند آن که در شیر آنها بر ما آید و عور در عا و آنچه در کرم طلکند
دیگر از دفع زربایه و عور که در جاک بعد موفقی باقی ماند بر جای که حساب رده با
بالد طلکند بر دفع زبور از دلباب بعد نوزده و دهک است سینه
با سیره سرده اس کرده بر جاک کربد طلکند و دیگر از زربایه سر ما دیان
آب سر کعبه باروش از آنچه بر جاک کربد طلکند و دیگر از دفع زربایه
صفت نارو با بول با عا و اس کرده طلکند و دیگر از نختلی نیش دلوچه نیم سر
به آب سر کعبه شلیم ضا و ناید و دیگر از دفع زربایه نیم جودا از نمازه با
و از جاک بوجیم لوله به آب سیده بروش عا و آنچه سر عور و فصل هم در هر
سک دیوانه که بیز عدت آن در ابتدا ای است که عور را با عور و
دیگر لوقه بر ای مخصوص بید و بیز و زینت عریه دهند اگر خورد و عسر است دلوچه
است پس مبدله تا جهت او در حالت آن را از اندام نهند و عا دارند
بعد از چند این عدت ظاهر شود که لغت از آب نماید و حالتی مانند دیوانه
رود و غلج آن به مجر و کبدن که هنوز نمازه رخم با سر شیر آب بر زخم مالد و دیگر

مغز نه دانه لوفته تا محمد دم قدسیه آنجسته بخورد و مار کزیده زهر خورده الی غیره تا قیام
دیگر غنچه اک چهارم عدد و تلفک که کف عروق اندر این یک ماه
به آب سبزه بخورد و دیگر قدر شیر آب بر جرح است تا مالک شود بدین آب
برک و متوره بقدر قوت که بدست بر دست و سر فادور و عریان و قدسیه بر حصار
آنجسته بیجا کرده بخورد و دیگر فرطی که بگذرد در قدسیه آنجسته خند زور بخورد و دیگر غنچه
سرکسی حرکوس معرجم کوزه تلخ فلک کویج کز و زنده تخم بندل سکنج مغز
کوزه تلخ بر یک درم قدسیه نو یا نه تم آرد در همه الی لوفته غلظه
و از زور کزیدن شیر و هم چهاردهم و یا یکم یک غلظه آب گرم
بخورد و درین سه روز غذا نونک نیمه لغز یک خورد و چهارم روز خسته و صغرات
زیره خورد و همی قسم که ام زور با سه هم بار سه روز غلظه خورد و با هم چهارم
تا جهل هم زور موثره خورد و عدل بر ای علت کوشش مرغ و بره و غلظه
یا پودنه و یاد کجوبه و از کوه الی غیره بر نه کند و صفت کسب در سموم مخبات و
و متوره و جهل کوشه در ریح و بر آب و بلادر و سنبل فار علاج آن نه دانه
لوفته بر قدریکه خواند نسیر حوش سبزه بخورد و دیگر روز در متوره یک ماه قدر
سعه در صغرات ترکش اند لوفته بخورد و ویلس در آب سرد است تا مار آرد
مراج بخورد و دیگر الی جان در خاکستر کجبه دیدت باید سیره آن در

مالیده شیر آن در حلی زرد که فرو برد و دیگر جمال گوشت خورده مانده و در آن کوش
کاو شیر بخورد و دیگر کس از همزه با نایب حلقه با یا بار کرده بود قمر حسته
آنچه چار و دم در آب ساییده و تخم خور و دیگر بلا در بعد غرض از آنست خارش
و بکلی و اما کس میداند شیر که آب است که کشیده بخورد و بریدن مال و دیگر که بخورد
با کس کا و اس کرده و در سکه کا و پیش آنجمله بریدن مال و قدر سه خورد
دیگر جود و کج و دیگر کس کا و اس کرده بخورد و در کج خد ساییده
بریدن مال اگر کس بر مال خورده یا سایر و زیره ترنج که کا و اس کویست و ام
تا جهاد و کس کا و اس که با نایب کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که از
زهر آن خارش و اما کس و سر قمر که با نایب کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که از
به آب کشیده که در آن محل طلا کنند و دیگر کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که با نایب کس کا و اس
که در دیگر کس کا و اس که با نایب کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که با نایب کس کا و اس
و کس کا و اس که با نایب کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که با نایب کس کا و اس
فی نماند بعد از چشیدن در آب ساییده در آب حوض ساند بخورد و دیگر
سوده از چار با نایب کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که با نایب کس کا و اس
خورد همزه زرد و نایب و دیگر کس کا و اس که بخورد و دیگر کس که با نایب کس کا و اس
آب حل نموده در ظرف طلا کنند آنست با رخص در آن کوه کند ماه هر آب برماند

و از بادش هوا خشک و کله با نوز و جبال آید و دیگر کسر که امون خورده باشد
بداخیزد آب سائیده یک ماله انجور بر جود و از مهربان صاحب نفعانست
مانست هم در میان سهان خوردن سهان بر صاف صاف فصل اول در
تدبیر از سهان دلون کرد در ساله ایلیا ریا استقرای کند از جمله زخمست هم
در کسر غل بعد سهان دارد و خورد و اثر نماید چون سهان خورد و آب نهند فعل
ادویه مرقه و کوبیده عفت سهان حرف کردن سهان را فوت دهد
بسته کوبان گرم خورد و اگر هم از سهان عمل نهند ماله آن آب گرم خورد
پس از خوردن سهان سه روز جماع نهند همچنین بعد از آن دور مکرر کوبیت
گرم با کبریا و یا با زان و ابر بود و سهان نباید گرفت و حامله را هم
نباید و لوله لغزورت درین زمان سهان خفقت بدینند ماله خیار سرد و
در سهان در بهار و در کدن تسانیک است و پیش از خوردن سهان سه روز کوبید
تا اقلط نخیه و جمع کوبیده سهان زود منفع کوفصل هم در نفع سهان
صغرا صفت نفع سر زنده صغرا نغیه کلسرخ تخم کاسنی نرم کوفه از زربک صغرا
آو بخارا جمع و سهان است و از همه اول و اول بسیار آب به جوشاند چون
بنیم آید صاف نموده با قند شیرین کله میکریم غنبت نماید غدا مزج جوان
دوست حلوان و نسیر تر و بالک چاشنی تمهید و در سهان با چاشنی به خورد

سهب یا چسبیده خوردن همیشه مع لراض صفرا و در غول انانج است ^{۱۰۳۳} قمری
خ نمیدم غناب سرخ مجاه عدوس در آب خسانده صاب صاف کرده
ما قند سیرتی نموده و یا فی قند صاب باید عدس زرد کفسر و گستره قند
در مضع و سهب بلغم صفت مفعول کباب تخم کوه کوفت است بلید
بج میدا بخیر از رنگ هم درم جو لب کوه درک دم و دم آب جوشانیده
لصف ابید سیرام بخور تا سه روز در حمام روز این سهب بلید سیرامول
چار درم فرجائی مجدم مصلط درم کوفه کعبه از درم نارسه درم و اگر کم خواهد
سازد ما قدر غناب ایچته بلید و کفست به آب گرم بخورد بعد اطلاق مرد
یک کفست اب گرم بخورد بلغم به آب را درم و دیگر مر جاب مفعول کباب
سه بسته شیرت ضد بخورد و دو سه بار دیگر هم است بخورد معاجده صاب
کبر و کلسر سهب بلغم و صفرا اعصاره را بود صغیف لاهه سرخ و قوراج صاب
بیدام قند سفید لوده ایچته به آب گرم بخورد و مضر درم اگر در سینه این بلغم با
قی سیر آید اخراج بلغم نماید و سیر ترید کونشته کونست بلید از رنگ تخم کوه و
ناب سبیه بلدرم ستر از مخدرم همه یک حوال است و دیگر بر آب که طبعیت عالی
و قبض بسیار و در اخنت لصف بدید و آب گرم بد نماید و دیگر ترید
لصف خراسیده مخوف که در روش ما درم با جاد و عرب نمونست درم مصلط
در کباب از رنگ ده درم نبات جمل درم کوفه کوفت سازند

برابر اراض بلغم و قرض هر دو هم بدینند حاصله را از حیات بلغم در هر جلد کم کوه
تواند و لو دیگر دو بار است بر اراض است بلغم و بلغم دفع کند سر بد بقید
مخوف هر دو مصطی کرم از برباب در مریات برابر همه خوراک هر دو هم
غواب آب کرم خورد و فضا همان در مریات جفت و مری در اسرار اطل
که مردم تنزست از اسرار فضا صحت یابد و لو معر کرم موصف حار دلم که شون تمدلم مفر
با دلم چهار دلم بگویند و قبل سبونی سازند خوراک سه اوزه است و مکر مریات
و مصطی میدلم کوه نیمه یا هر دلم سکر آینه به آب کرم خورد طبع انرم دالم و معده الا
در دیگر همه صبر بر این دفع قرض سیرین و در است لیس آن صبر بقوله حار لوله تا سه اوزه
کله و مشرق کاسین و مشرق با دیان بخسند و در همان مصطی ربع قله تر بد بقید
و مکر و ملتوت بر دلم یا جانم لوله رب البوسر بگویند در آن مفر و نیمه
سازند بر همه بقدر کوه از این دفع قبل بعد غذا بمفاصله هر هر همه فرو برد و در
و مری بلغم در وقت خوراک مریات برم فرورد و دیگر از این دفع قرض فرورد است با خاصه
بر این قرض و لو سیر با اراض بسیار است و بر آن سیر لوبت بلبله ابله صفت
سکسک در آن کار کوه و نیمه نفوف سازد و میدلم تا سه اوزه مریات
بخورد و مکر سیر با بر بد بقدر لوبت بلبله از هر یک هر دو مرفه نیمه است با
بلغم تا و سیر کا و خورد و کوا بد و خیر نماید آن ناصح بخورد هر دست اطلد
منع کوه ابله مریات بخورد و دیگر از اسرار لیس که از اطفال و ضعیفان یابد

برابر همه کوفته تخته بر عمل بسینند و لغاه دارند و نریب بقدر خود از آن دیگر
پوست بلیله قایع پوست بلیله زرد پوست بلیله اندک بلیله سیاه از پوست
از بر یک بخورم نشاء ده درم کلک سرخ ده درم روغن بادام ماغاق
بخورم بلیله با اچرب کرده سه وزن عمل کنند سرت خود درم تا
مقال دیگر بعد از خرق کردن دل ضعیف کموال از فایده بخورم از آن
بر صحت زیر سیاه هر یک است درم بلیله دراز از بلیله سیاه ده
مول جرمک بغیر اسپند از بر یک ده درم قند سیاه نیمه برابر جرمک
شربت هلدوم نوب نده کرم کاظم لاهوز کلک سرخ و آرموده دراز در
ده لادن سرور در کرفس و خون مسک جرمک و برضی و اراض بلغم
سیان و تنقی و قوما و حلقه و غیره معقت عظم بخند و در اسهال و قوما سیار
مجرک است بکرم و ملا در که در آب خرق کوفده دام شیر کافور هم سیرک
در سیرک جرمک بخورم خشک کوه ملا در برابر اوله سیرک در زمین و فی کوه
کلاه از سر چهار کوه سیاه بخورم هم هم بگویند تا یک کوه لغاه بخورم تا
بلیله قایع از بر یک بخورم کوفته تخته لغاه جو روغن فلفل دار جرمک تا کوه
بیول از بر یک جرمک کلک سرخ هم لاهوز کلک سرخ برابر او روغن سیاه

رعفران لهر با عرق غریب سادع هیز مرداریدنا لفته از بر یک نیم اوله با قوت
 یشم ارجان ورق طلا مسک غیر از بر یک طلا دم ورق لفته دم دم
 سرت سمیب ده دلم نبات لبت دلم بدتور معجون سازد وین
 نوشی دارو لولو اراضی چاره دبارده دل دو باغ و جلده و دیگر اعضا
 نافع است فاصه از او اسیر با قوت رماله یک مقال ابر لشم معرق
 مرداریدنا لفته لهر با سمیات طیب طلا شتر لفته ملک طرح رعفران
 از بر یک سه دم لیم سر ارجان درخ عفر نبات یاد رخ توبه سادع هیز
 اذهر اسارون رو و قندل لفته لبت ترخ روید خضر زلیله
 غیر از سمیب از بر یک دم دم مسک تر لید دم ورق طلا دم دم
 شیر امانه لیسیر مرداریده نیم اطلک قند و نبات و عسل هر سه برابر
 ادره بدکور معروف لستد نریت دم دم تا سمیات مار عقیقه

تمام لشم خمر الخوار لشفه دم دم

تاریخ مکب نفهم هر دو صفحه ۱۲۱۵

مسرود در ماه جمادی ۱۸۵۸

بموجب خاطر بر اولد

در معالی لیلو کخط از حفر العباد
 حاکم و لایحه لشم و لشم
 امانت خود ما سز در حرم امان

